

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

RELATIONSHIP BETWEEN TECHNOLOGICAL LEADERSHIP
OF SCHOOL ADMINISTRATORS AND STUDENT SUPPORT
SYSTEM OPERATION IN SCHOOLS UNDER PATHUM THANI
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE

วีรวัฒน์ การุณวงศ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษา 2564

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

วีรวัฒน์ การณวงษ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ปีการศึกษา 2564
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

Relationship between Technological Leadership of School Administrators and Student Support System Operation in Schools under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office

ชื่อ - นามสกุล

นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์

สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

อาจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.

ปีการศึกษา

2564

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุทธิพร บุญส่ง, ศษ.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์วิสุทธิ วิจิตรพัชรภรณ์, ค.ด.)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์พิมลพรรณ เพชรสมบัติ, ป.ด.)

..... กรรมการ
(อาจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.)

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี อนุมัติวิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโท

..... คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นียมผล, ค.อ.ม.)

วันที่...22... เดือน...กันยายน... พ.ศ. 2564...

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
ชื่อ - นามสกุล	นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์
สาขาวิชา	การบริหารการศึกษา
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ชัยอนันต์ มั่นคง, ศษ.ด.
ปีการศึกษา	2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 2) ศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 346 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ผู้บริหารสถานศึกษา

Thesis Title	Relationship between Technological Leadership of School Administrators and Student Support System Operation in Schools under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office
Name – Surname	Mr. Weerawat Garoonwong
Program	Educational Administration
Thesis Advisor	Mr. Chaianan Mankong, Ed.D.
Academic Year	2021

ABSTRACT

This research aimed to: 1) investigate the technological leadership of school administrators under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office, 2) examine the student support system operation in schools under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office, and 3) explore the relationship between technological leadership of school administrators and student support system operation in schools under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office.

The research samples, derived from stratified sampling, consisted of 346 teachers who were in charge of the student support system in the schools under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office in academic year 2020. The instrument used for collecting data was a questionnaire. The data were statistically analyzed using frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, and Pearson product-moment correlation.

The research results revealed that: 1) the technological leadership of school administrators under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office, as a whole, was at a high level. 2) The overall of student support system operation in schools under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office indicated a high level. 3) The relationship between technological leadership of school administrators and student support system operation in schools under Pathum Thani Primary Educational Service Area Office was at a very high level with the statistically significance level of .01.

Keywords: technological leadership, student support system operation, school administrators

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงอย่างสมบูรณ์ได้ด้วยดี โดยได้รับความเมตตากรุณาเป็นอย่างสูงจาก ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ จนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุทธิพร บุญส่ง ที่กรุณาเป็นประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.วิสุทธิ์ วิจิตรพัชรภรณ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.พิมลพรรณ เพชรสมบัติ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาเป็นคณะกรรมการร่วมพิจารณาการสอบ ตลอดจนให้คำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจเครื่องมือที่ใช้วิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโฮม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโรสง ดร.อธิคุณ สิ้นธนาปัญญา ดร.วิชฌ เปรี้ยวนิ่ม และ นายนิธิพงศ์ โรจนกุล

ขอขอบพระคุณ ผู้บริหาร และครู โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ที่ได้ให้ความกรุณาในการเก็บข้อมูล ขอขอบพระคุณครูทุกท่านที่ได้ให้ข้อมูลแก่ผู้วิจัยในการนำความรู้มาอ้างอิงประยุกต์ใช้กับงานวิจัยครั้งนี้ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ และพี่ ๆ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ได้สอนและให้คำแนะนำกับผู้วิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ได้กล่าววามไว้ ณ ที่นี้ ที่ได้ให้ความรู้ ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขอขอบคุณความดีบูชาพระคุณแต่ บิดา มารดา ครอบครัว และครูอาจารย์ ที่ให้การอบรมสั่งสอน ญาติพี่น้องทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจ จนทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

วีรวัฒน์ การุณวงษ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(3)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(4)
กิตติกรรมประกาศ.....	(5)
สารบัญ.....	(6)
สารบัญตาราง.....	(8)
สารบัญภาพ.....	(10)
บทที่ 1 บทนำ.....	11
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	11
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	17
1.3 คำถามของการวิจัย.....	17
1.4 สมมติฐานการวิจัย.....	17
1.5 ขอบเขตการวิจัย.....	17
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	18
1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	21
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	22
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
2.1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับภาวะผู้นำ.....	24
2.2 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี.....	38
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	55
2.4 บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี.....	73
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	76
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	91
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	91
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	92
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	94
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	95
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	97

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	98
4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย.....	98
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	99
4.3 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี.....	100
4.4 การวิเคราะห์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี.....	107
4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี.....	113
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	115
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	115
5.2 การอภิปรายผล.....	119
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	122
บรรณานุกรม.....	124
ภาคผนวก.....	136
ภาคผนวก ก - รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย.....	138
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ.....	139
- หนังสืออนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล.....	144
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	147
ภาคผนวก ค ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	160
ประวัติผู้เขียน.....	170

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีตามแนวคิดของนักวิชาการ	46
ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอ.....	92
ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน.....	99
ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวม.....	101
ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี.....	102
ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน.....	103
ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริม สนับสนุน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ.....	104
ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านสังคม กฎหมาย และ จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ.....	105
ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล.....	106
ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวม.....	107
ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล.....	108

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน.....	109
ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน.....	110
ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา.....	111
ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือ นักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งต่อนักเรียน.....	112
ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี.....	113

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	22
ภาพที่ 2.1 กระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน.....	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ โลกมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้าน ทุกมิติ ทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง และเทคโนโลยี โดยมีผลที่เกิดจากการพัฒนาทางเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสารกันได้ง่ายยิ่งขึ้น จากที่เป็นอุปสรรคในการติดต่อสื่อสารเหมือนเลื่อนหายไประยะไกลกลายเป็นโลกไร้พรมแดน ซึ่งความเจริญก้าวหน้าดังกล่าวส่งผลให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของกลุ่มวัยเด็กและเยาวชน ได้แก่ 1) ภาวะซีเมสเร้า นำไปสู่การฆ่าตัวตาย พบว่า ทุก 1 ชั่วโมง จะมีคนพยายามฆ่าตัวตาย 6 ราย มีกลุ่มเด็กเยาวชนที่ฆ่าตัวตายสำเร็จถึงปีละ 300 ราย และพบแนวโน้มการเข้ารับคำปรึกษาสายด่วนสุขภาพจิตเพิ่มขึ้น ขณะที่กระแสนิยมโลกออนไลน์ พบว่า สาเหตุที่ทำวัยรุ่นเครียด อันดับ 1 มาจากปัญหาความสัมพันธ์โดยเฉพาะครอบครัว ตามด้วยเรื่องหน้าที่การงาน การถูกกลั่นแกล้ง และความรุนแรง 2) ภัยคุกคามออนไลน์ โดยเด็กเยาวชนยุค Gen Z ที่ใช้เวลาอยู่กับโลกออนไลน์มาก ยิ่งเสี่ยงต่อการถูกกลั่นแกล้ง และเป็นผู้กลั่นแกล้งทางออนไลน์ถึง 3 เท่า ดังนั้น สัมพันธภาพที่ดีในครอบครัวและการป้องกันข้อมูลส่วนบุคคลจะช่วยป้องกันความเสี่ยงตั้งแต่ต้นทาง 3) กลัวท้องมากกว่าติดโรค โดยอัตราการคลอดของแม่วัยรุ่นลดลง แต่อัตราการติดโรคทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นถึง 3 เท่าตัว โดยเฉพาะโรคซิฟิลิสและหนองใน สาเหตุคือ ไม่สวมถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ 4) E-Sport พบว่า วินัยและการแบ่งเวลาเป็นเส้นแบ่งสำคัญระหว่างนักกีฬาอาชีพกับเด็กติดเกม นอกจากนี้ ยังพบการพนันออนไลน์ที่แฝงมาพร้อมกับการแข่งขัน และ 5) ชีวิตบนท้องถนน แม้แนวโน้มการใส่หมวกกันน็อกจะเพิ่มขึ้น แต่ยังไม่ถึง 50% โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่นมีแนวโน้มใส่หมวกกันน็อกลดลงจาก 32% ในปี 2553 เหลือเพียง 22% ในปี 2561 ขณะที่เด็กเล็ก 92% ไม่ใส่หมวกกันน็อก และยังพบแนวโน้มการบาดเจ็บและเสียชีวิตในกลุ่มเด็กเยาวชนจากมอเตอร์ไซด์ การเคลื่อนย้ายจากภาคที่มีรายได้สูงไปยังภาคที่มีรายได้ต่ำกว่า ในปี 2563 สสส. ร่วมกับภาคีเครือข่ายทำงานโดยลงลึกใน 283 อำเภอกลุ่มเสี่ยง ซึ่งครอบคลุมการเสียชีวิตถึง 81% (สุปริดา อุดุลยานนท์, 2562)

รายงานภาวะสังคมไทย ไตรมาสที่ 3 ปี 2563 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2563) ได้กล่าวถึง ผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติร่วมกับองค์การยูนิเซฟ ประเทศไทย เรื่อง สถานการณ์ปัญหาแม่วัยรุ่นในประเทศไทย ในปี 2562 พบว่า สถานการณ์เด็กและสตรีในประเทศไทยได้มีการพัฒนาการที่ดีขึ้น เช่น เด็กอายุระหว่าง 1-14 ปี ที่เคยถูกล่วงโทษด้วยความรุนแรงจากครอบครัว ลดลงร้อยละ 75.0 ในปี 2558 เหลือร้อยละ 58.0 ในปี 2562 อัตราการได้รับการศึกษา

ในระดับปฐมวัยมีการเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 84.7 เป็นร้อยละ 86.0 และอัตราการมีบุตรของวัยรุ่น (อายุ 15-19 ปี) ลดลงเหลือ 23 คน ต่อประชากร 1,000 คน ในปี 2562 ซึ่งปัญหาการมีบุตรยังเป็นเรื่องที่สำคัญต่อเศรษฐกิจและสังคมเป็นอย่างมากในด้านต่างๆ คือ 1) อัตราการมีบุตรของวัยรุ่น ยังพบมากในภาคเหนือและภาคใต้ โดยพบว่า ในภาคเหนือ อัตราการเกิดมีบุตรของแม่วัยรุ่นต่อประชากร 1,000 คนมากที่สุดคือ 42 คน รองลงมาคือ ภาคใต้ 35 คน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ โดยภาคกลาง 21 คน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 20 คน และกรุงเทพมหานคร 5 คน ซึ่งเมื่อพิจารณาในกลุ่มเด็กที่อายุน้อยกว่า 15 ปี ซึ่งถือเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพเด็กมากที่สุด พบว่า ค่าเฉลี่ยทั่วประเทศ คือ ร้อยละ 0.4 โดยการมีบุตรมากที่สุดในภาคใต้ ร้อยละ 0.8 รองลงมาคือ ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ร้อยละ 0.4 และน้อยที่สุดคือ ภาคเหนือ และกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 0.2 2) แม่วัยรุ่นมีการศึกษาน้อยเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา จะพบว่า แม่วัยรุ่น (อายุ 15-19 ปี) จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มากที่สุด มีบุตร 130 คน ต่อประชากร 1,000 คน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยมาก (23 คน ต่อประชากร 1,000 คน) โดยจะลดลงเรื่อยๆ เมื่อการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีบุตร 54 คน ต่อประชากร 1,000 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีบุตร 12 คน ต่อประชากร 1,000 คน และสูงกว่ามัธยมจะมีบุตรเพียง 4 คน โดยสะท้อนให้เห็นว่าระดับการศึกษามีผลต่อการมีบุตรของวัยรุ่น และระดับการศึกษาสูงจะช่วยลดปัญหาการมีบุตร 3) ครัวเรือนยากจนมีปัญหาแม่วัยรุ่นสูงกว่าครัวเรือนรายได้สูง โดยพบว่า ครัวเรือนที่มีฐานะยากจนมากจะมีวัยรุ่นที่มีบุตร 49 คน ครัวเรือนยากจนมีบุตร 23 คน ครัวเรือนฐานะปานกลางมีบุตร 32 คน ครัวเรือนร่ำรวยมีบุตร 15 คน และครัวเรือนร่ำรวยมากมีบุตรเพียง 4 คน 4) ผลกระทบด้านสุขภาพ มารดาวัยรุ่นที่มีอายุน้อยจะมีปัญหาด้านสุขภาพมากกว่าผู้หญิงที่ตั้งครรภ์ในวัยอื่น จะมีปัญหาในเรื่องภาวะเลือดจาง ภาวะความดันโลหิตสูง การเพิ่มโอกาสการผ่าตัดคลอดบุตร และภาวะซึมเศร้าหลังคลอดบุตร และผลกระทบที่เกิดขึ้นกับเด็กที่เกิดก่อน 37 สัปดาห์ ส่งผลให้เสียชีวิตจากครรภ์เป็นพิษ และการเลี้ยงดูทารกด้วยอาหารที่ไม่ถูกหลักโภชนาการ แม่ไม่เอาใจใส่ดูแลทำให้เด็กมีพัฒนาการที่ไม่เป็นไปตามวัย 5) ผลกระทบด้านเศรษฐกิจและสังคม ปัญหาที่เกิดขึ้น คือแม่วัยรุ่นหยุดเรียนหรือเลิกเรียนกลางคัน เนื่องจากไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อน ถูกผู้ปกครองสั่งห้ามไปโรงเรียน หรือจำเป็นต้องหาเลี้ยงครอบครัว โดยทำให้ได้รับการศึกษาที่น้อยลง ส่งผลให้รายได้ไม่พอกับรายจ่าย ไม่สามารถเลี้ยงดูบุตรได้ จนก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ ตามมา และเกิดผลกระทบด้านรายได้และความยากจนของบุตรตามมา

กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม ได้กล่าวถึงบริบทของประเทศไทยในยุคดิจิทัลในแผนระดับชาติ ว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580) ว่าประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เป็นเครื่องมือสนับสนุนการพัฒนาประเทศมาโดยตลอด โดยมุ่งเน้นให้ประเทศไทยมีโครงสร้างพื้นฐานด้านไอซีที โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อินเทอร์เน็ตความเร็วสูงกระจายอย่างทั่วถึง เสมือนบริการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานทั่วไป ประชาชนมี

ความรอบรู้เข้าถึง สามารถพัฒนาและใช้ประโยชน์จากสารสนเทศได้อย่างรู้เท่าทัน อุตสาหกรรมไอซีทีมีบทบาทเพิ่มขึ้นต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ ประชาชนมีโอกาสในการสร้างรายได้และคุณภาพชีวิตดีขึ้น และไอซีทีมีบทบาทต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สำหรับปัจจุบันรัฐบาลได้ตระหนักถึงอิทธิพลของเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและความท้าทายของประเทศไทยที่จะปรับปรุงทิศทางการดำเนินงานของประเทศ ด้วยการใช้ประโยชน์สูงสุดจากเทคโนโลยีดิจิทัล โดยความท้าทายและโอกาสของประเทศไทยด้านเศรษฐกิจและสังคม ความท้าทายจากพลวัตของเทคโนโลยีดิจิทัล และสภาพภาพการพัฒนาด้านดิจิทัลของประเทศไทยในปัจจุบัน การพัฒนาศักยภาพของคนในประเทศ เทคโนโลยีดิจิทัลจะเป็นเครื่องมือในการสร้างศักยภาพของทุกคน ยกกระดับคนไปสู่สังคมฐานความรู้ให้มีความสามารถขยับไปสู่การผลิตที่ใช้เทคโนโลยี หรือรู้จักใช้เทคโนโลยีและข้อมูลข่าวสารในการประกอบอาชีพมากขึ้น สำหรับคนทั่วไปเทคโนโลยีดิจิทัลจะช่วยให้เข้าถึงข้อมูล ข่าวสารสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นคนฉลาด รู้เท่าทันสื่อ เท่าทันโลกด้วย รวมถึงการจัดการกับภัยในรูปแบบใหม่ๆ รวมถึงภัยคุกคามจากสารสนเทศรูปแบบต่างๆ มีการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงรูปแบบอย่างต่อเนื่อง จึงต้องเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือ เพิ่มขีดความสามารถของบุคลากรในการรักษาความมั่นคงปลอดภัย และการพัฒนาทักษะความรู้เพื่อป้องกันตนเองและหน่วยงาน ลดความเสี่ยงจากการถูกโจมตีหรือภัยคุกคาม และลดความเสียหายจากผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น (กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2562)

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้ให้ความสำคัญในเรื่องเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานราชการ คือ สนับสนุนการทำงานเกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการและงานของรัฐให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ โดยการศึกษาวิเคราะห์ทิศทางหรือแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลก และการเปลี่ยนแปลงของประเทศไทยในอนาคต รวมถึงการพัฒนาระบบราชการในรูปแบบเดิมให้ไปสู่รูปแบบใหม่ในอนาคต มีการจัดทำระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ที่เกี่ยวกับการพัฒนาระบบราชการในรูปแบบดิจิทัลเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการวิเคราะห์ คาดการณ์ เสนอแนะนโยบาย และการเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ โดยการขับเคลื่อนการให้บริการภาครัฐกิจและภาคประชาชนด้วยระบบดิจิทัลอย่างเต็มรูปแบบ เพื่อให้การบริหารระบบราชการมีประสิทธิภาพ ให้มีสมรรถนะสูง (High Performance Organization) เพื่อมุ่งเป็นระบบราชการ 4.0 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2563)

ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นบุคคลสำคัญในการขับเคลื่อนภารกิจต่างๆ ของสถานศึกษา เพราะเป็นผู้ที่มีอำนาจหน้าที่นำการตัดสินใจ วางแผน อำนวยการและมอบหมายหน่วยงานในกำกับให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด และในยุคสมัยที่กระแสเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีในการบริหารงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารที่มีความเป็นผู้นำหรือใช้ภาวะผู้นำได้อย่างเหมาะสม และเป็นไปตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารที่ดี ส่งผลให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนใน

สถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะผู้นำจะมีความสามารถในการใช้อิทธิพลโน้มน้าว จูงใจให้บุคลากรในการปฏิบัติงาน และให้บุคลากรตระหนักถึงความเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรที่จะร่วมมือทำให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเกิดการพัฒนาด้านต่างๆ และต่อเนื่อง (ทองอินทร์ อุบลชัย, 2556)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ได้กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และในหมวด 4 มาตรา 22 กล่าวว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า นักเรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่านักเรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ มาตรา 26 ให้โรงเรียนจัดการประเมินนักเรียน โดยพิจารณาจากพัฒนาการของนักเรียน ความประพฤติ การสังเกต พฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบ ควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ได้กล่าวถึงเป้าหมายในการดูแลช่วยเหลือเด็กและครอบครัวให้อยู่ในสภาพที่มีมาตรฐานในการดำรงชีวิตที่ดี ได้รับการดูแลให้มีพัฒนาการตามวัย และเด็กทุกคนต้องมีหลักประกันความปลอดภัย ได้รับความคุ้มครองจากผู้เกี่ยวข้อง และการปฏิบัติต่อเด็กไม่ว่ากรณีใดให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นสำคัญ และไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) ทั้งนี้พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 กล่าวถึง การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นของประเทศไทย มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งส่งผลกระทบต่อสุขภาพของบุคคล ครอบครัว ชุมชน สังคมและเศรษฐกิจในภาพรวม โดยในมาตรา 6 ได้ให้โรงเรียนดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ดังนี้ 1) จัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาให้เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียนหรือนักศึกษา 2) จัดหาและพัฒนาผู้สอนให้สามารถสอนเพศวิถีศึกษาและให้คำปรึกษาในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นแก่นักเรียนหรือนักศึกษา 3) จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือและคุ้มครองนักเรียนหรือนักศึกษาซึ่งตั้งครรภ์ให้ได้รับการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสมต่อเนื่อง รวมทั้งจัดให้มีระบบการส่งต่อให้ได้รับบริการอนามัย การเจริญพันธุ์ และการจัดสวัสดิการสังคมอย่างเหมาะสม (สำนักงานราชกิจจานุเบกษา, 2559) ส่งผลให้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2551 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 กล่าวถึง มาตรา 42 กำหนดให้ ก.ค.ศ. กำหนดมาตรฐานตำแหน่งครูสายงานการสอน ปฏิบัติหน้าที่หลักเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการเรียนรู้ พัฒนานักเรียน ปฏิบัติงานทางวิชาการของโรงเรียน พัฒนาตนเอง และพัฒนาวิชาชีพ โดยกำหนดให้ลักษณะงานเกี่ยวกับการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นภาระงานหนึ่งในมาตรฐานตำแหน่งครู (กระทรวงศึกษาธิการ, 2547)

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดนโยบาย ยุทธศาสตร์ มาตรการ และ จุดเน้นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมอบหมายให้ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครอง และช่วยเหลือเด็กนักเรียน (ฉก.ชน.สพฐ.) ให้ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงาน โดยคำนึงถึงสิทธิของ นักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาด้วยรูปแบบที่เหมาะสม พัฒนาบุคลากรของสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาและโรงเรียนให้มีความรู้ความสามารถในการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบ่งเป็น 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 4) การพัฒนา และส่งเสริมนักเรียน และ 5) การส่งต่อ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีได้รับนโยบาย ให้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์ โดยมอบหมายให้กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา ดำเนินการระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน และสถานศึกษาดำเนินงานตามนโยบายของกระทรวง ศึกษาธิการ เมื่อศึกษารายงานผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ 2562 พบว่า มีปัญหาในด้านขาดข้อมูลสารสนเทศ เรื่อง การรายงานด้านระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงส่งผลให้ สถานศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีมีรูปแบบการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนแต่ละ สถานศึกษาที่ต่างกันและไม่เป็นระบบ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2, 2562)

จากงานวิจัยของ ศุภรเกษม ประมูล (2560) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของ ผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 พบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13 โดยรวมมีความสัมพันธ์ระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 จึงมีความเห็นว่า 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ควรบริหารงานตามระเบียบแบบแผน มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานอย่างชัดเจน 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งต่อ ควรให้ครูหรือหน่วยงานภายนอกมีระบบ ติดตามผลการแก้ปัญหานักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง และ 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับสูง และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษานั้นมีประสิทธิภาพ และจากงานวิจัย นิศาชล บำรุงภักดี (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผล โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร พบว่า 1) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพโรงเรียน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร สถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระดับการจัดการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีระดับความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน 4) ประสิทธิภาพโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ใน การปฏิบัติงาน และระดับการจัดการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามรูปแบบขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหาร วิทยาลัยกับประสิทธิผลโรงเรียน โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 6) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียน ควรได้รับการพัฒนา มี 3 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดอบรม สัมมนา สร้างความตระหนัก ส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษานำวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศไปสู่การปฏิบัติ (2) ด้านสมรรถนะ ทางเทคโนโลยีสารสนเทศควรจัดสรรงบประมาณ จัดอบรม และได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และ (3) ด้านสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจัดอบรมการใช้ สื่อการสอนด้านเทคโนโลยี จัดสรรงบประมาณและส่งเสริมสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียน การสอน ส่วนแนวทางการพัฒนาประสิทธิผลโรงเรียนควรได้รับการพัฒนา 1 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารงานบุคคล ควรจัดอบรมสัมมนา ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้ง การประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการกระบวนการทำงาน นอกจากนี้งานวิจัย ของ อธิฤทธิ กัลลีนเดช (2560) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสระบุรี พบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก 2) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ภาวะผู้นำ เชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสระบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 01.

จากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการและปฏิบัติงานเกี่ยวกับ ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษา ได้เห็นความสำคัญของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีที่ สัมพันธ์กับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จึงมีความสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทาง เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ซึ่งผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาที่จะได้นำผลการศึกษการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลในการวางแผน ปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในระดับประถมศึกษา โดยผู้บริหารนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ และพัฒนาคุณภาพชีวิตของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

1.2.2 เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

1.2.3 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

1.3 คำถามของการวิจัย

1.3.1 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี อยู่ในระดับใด

1.3.2 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี อยู่ในระดับใด

1.3.3 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีความสัมพันธ์หรือไม่

1.4 สมมติฐานการวิจัย

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมีขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.5.1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3,260 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562)

1.5.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวนทั้งสิ้น 346 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยชั้นที่ 1 จำแนกตามเขตพื้นที่การศึกษา ชั้นที่ 2 แบ่งตามอำเภอ และใช้วิธีการสุ่มอย่างง่ายให้ครบสัดส่วนตามจำนวน

1.5.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ได้มาจากการสังเคราะห์ แนวคิด และทฤษฎีของนักวิชาการ ดังนี้ รัตนาภรณ์ วัชรอติยาพล (2563); นิตาชล บำรุงภักดี (2563); สุนันทา สมใจ (2561); ชัญญาภัค ไยดี (2561); ธนกฤต พราหมณ์นุก (2560); อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560); ทอฝัน กรอบทอง (2560); ธิติรัตน์ เหมือนสิงห์ (2559); บรรจบ บุญจันทร์ (2554); AIR (2009) และ Kozloski (2006) ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี 2) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน 3) การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการส่งเสริมบริหารจัดการ 4) สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ใช้ตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

1.6.1 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่มีทักษะทางการใช้เทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับการบริหารองค์กร การส่งเสริมให้ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยี และเผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างกว้างขวางผ่านทางสื่อเทคโนโลยี ประกอบไปด้วย

องค์ประกอบ 5 ด้าน คือ การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ สังคม กฎหมาย และจริยธรรม ในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล

1) การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการวางแผนด้านเทคโนโลยี เผยแพร่วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี กระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกัน พัฒนาและสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี มีการวิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันของสถานศึกษาเพื่อให้เข้าใจและตระหนักถึงสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แล้วนำมากำหนดความต้องการในอนาคตของสถานศึกษา มีการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานผ่านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา มีการกระตุ้นและสนับสนุนบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการกำหนดนโยบายให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนการสอน นำระบบอินเทอร์เน็ตที่รวดเร็วมาใช้ในสถานศึกษา อำนวยความสะดวกให้ครูนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ มีความสามารถในการส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอนแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริมการใช้สื่อ Social Media มาจัดการเรียนการสอน โดยมีการจัดอบรมให้ความรู้การใช้เทคโนโลยีแก่ครูผู้สอน ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นแบบอย่างให้กับครูในการมีทักษะทางเทคโนโลยี

3) การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ อำนวยความสะดวก และเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน กำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีเป็นกิจวัตรประจำวัน เป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ และนำมาใช้ในงานบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป โดยส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบ อีกทั้งประสานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อรับการสนับสนุนการใช้งานด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

4) สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้เทคโนโลยี โดยเชิญชวนให้ครูปฏิบัติตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ สนับสนุนให้ครูและนักเรียนมีจริยธรรมที่ดีในการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน อีกทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีและระบบอินเทอร์เน็ตของสถานศึกษา

5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน อบรมการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน มีการนิเทศการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน นำข้อมูลการเรียนการสอนของครูมาวิเคราะห์และแปรผลโดยใช้เทคโนโลยี

นำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการวัด และประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.6.2 ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีขั้นตอน ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คัดกรอง การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกัน ช่วยเหลือและแก้ไข การส่งต่อ ซึ่งมีเครื่องมือที่ช่วยให้การทำงานมีคุณภาพ ประสิทธิภาพ และมาตรฐาน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนเป็นหลัก เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่สมบูรณ์ทั้ง ทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมีบุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน คือ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน ซึ่งประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการมอบหมาย หน้าที่ให้ครูประจำชั้น ครูที่ปรึกษา จะต้องทราบข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนทุกๆ ด้าน โดยการรวบรวมข้อมูล ด้านความสามารถพิเศษของนักเรียน ประวัติส่วนตัวนักเรียน ด้านสุขภาพของนักเรียน ฯลฯ มีการออก เยี่ยมบ้านนักเรียนในความรับผิดชอบ ส่งเสริมและพัฒนานักเรียน จัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อรับทราบ พฤติกรรมนักเรียนและความก้าวหน้าทางการเรียน รวบรวมข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ และรายงานผลการรู้จักนักเรียนรายบุคคลแก่ผู้บริหารสถานศึกษา

2) การคัดกรองนักเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการคัดกรอง นักเรียน สนับสนุนให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา จากการใช้แบบประเมิน (SDQ) มอบหมายให้ครูคัดกรอง นักเรียนและแบ่งกลุ่มนักเรียน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนตามการ คัดกรอง เน้นย้ำให้ครูจัดเก็บรักษาข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองเป็นความลับ นำข้อมูลจากการคัดกรองนักเรียน รายบุคคลมาสรุปผล และรายงานผลการคัดกรองนักเรียน

3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน สนับสนุน ในการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามกลุ่มนักเรียนที่คัดกรอง ส่งเสริมการจัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อแก้ไขปัญหาและ ส่งเสริมนักเรียน จัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมกีฬา และติดตามผลการให้คำปรึกษานักเรียน มีการ ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหา นักเรียน และมีการนิเทศ กำกับ ติดตามและการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาปัญหานักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้ พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และสอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา

4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน ในการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไขปัญหา จัดหาแหล่งทุนการศึกษาของนักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ

กำกับติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรม และมอบหมายให้ครูติดตามและรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง

5) การส่งต่อนักเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูแก้ไขปัญหาเบื้องต้น หากไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ให้ส่งต่อนักเรียน มีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนเพื่อส่งต่อ มุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร มอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียนและผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียน และให้ครูสรุปผลการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาไว้ อย่างเป็นระบบ

1.6.3 ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ เขต 2 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา

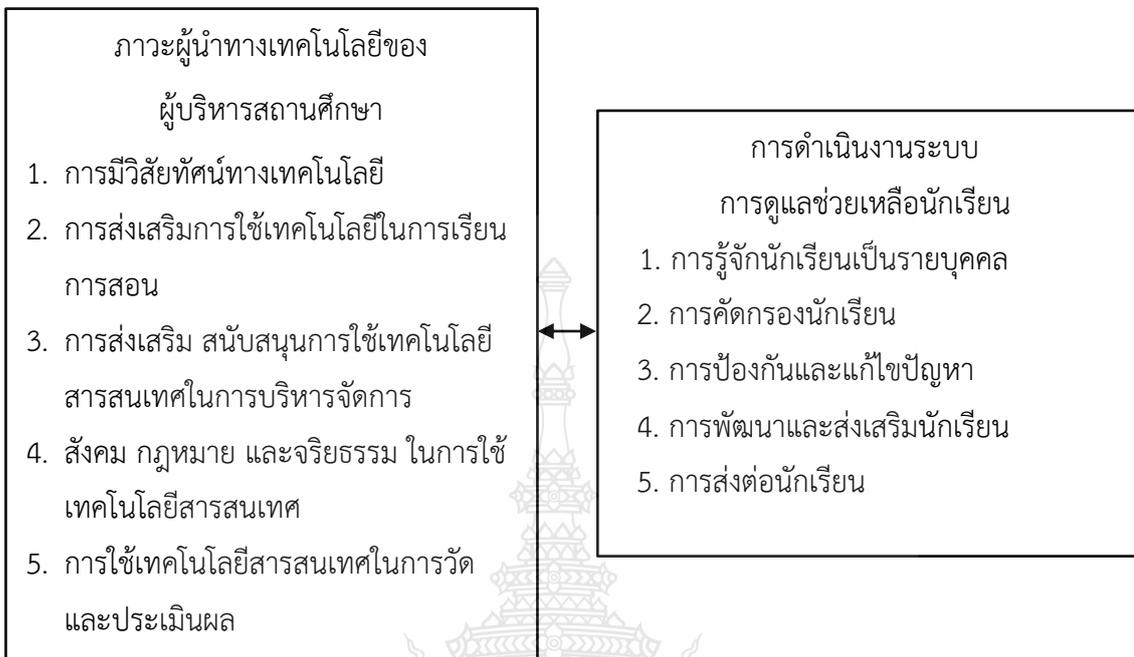
1.6.4 ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ครูหัวหน้าระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และครูประจำชั้นที่ดูแลรับผิดชอบดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ เขต 2

1.6.5 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี หมายถึง หน่วยงานที่ควบคุมการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระดับประถมศึกษาของจังหวัดปทุมธานี ประกอบด้วย เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 และ เขตพื้นที่การศึกษาที่ 2

1.7 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และได้สังเคราะห์แนวคิดที่สอดคล้องกับองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีจาก รัตนาภรณ์ วัชรอตัยาพล (2563); นิศาชล บำรุงภักดี (2563); สุนันทา สมใจ (2561); ชัญญาภัค ไยดี (2561); ธนกฤต พรหมนันท (2560); อธิธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560); ทอฝัน กรอบทอง (2560); ธิติรัตน์ เหมือนสิงห์ (2559); บรรจบ บุญจันทร์ (2554); AIR (2009) และ Kozloski (2006) และขั้นตอนการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ดังภาพที่ 1.1

ตัวแปรที่ศึกษา

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.8.1 ได้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

1.8.2 ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนเพื่อการพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาได้

1.8.3 ผลวิจัยที่ได้ในครั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการวางแผน และการพัฒนาตนเอง ให้มีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีที่มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี หลักการจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

- 2.1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับภาวะผู้นำ
 - 2.1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ
 - 2.1.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำ
 - 2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีของภาวะผู้นำ
- 2.2 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี
 - 2.2.1 ความหมายภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี
 - 2.2.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี
 - 2.2.3 องค์ประกอบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3.2 ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 - 2.3.3 ขั้นตอนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
- 2.4 บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.5.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

2.1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับภาวะผู้นำ

2.1.1 ความหมายของภาวะผู้นำ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของภาวะผู้นำไว้ ดังนี้

ปิยพร บุญใบ (2563, น.25) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการนำหรือพฤติกรรมที่เป็นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมกลุ่ม เป็นการผสมผสานคุณลักษณะต่างๆ ของผู้นำที่ช่วยสามารถจูงใจบุคคลอื่นให้ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ เป็นการใช้อำนาจทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือการมีอิทธิพลต่อกลุ่มที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มทำตามที่ต้องการ เป็นสัมพันธ์ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม ซึ่งผู้นำใช้อิทธิพลต่อพฤติกรรมของกลุ่ม และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย

เตือนใจ สุนกุล (2562, น.22) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมความสามารถหรือกระบวนการของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นในกลุ่ม หรือผู้ใต้บังคับบัญชาที่ก่อให้เกิดกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาที่วางไว้ โดยใช้การสนับสนุน ชักชวน กระตุ้นจูงใจให้บุคคลปฏิบัติตามด้วยความกระตือรือร้นเต็มใจ และยินดีที่จะให้ความร่วมมือเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานและการบริหารจัดการการศึกษาในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2560, น.3) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยผู้นำเป็นผู้ให้ข้อมูลที่สามารุเกิดความร่วมมือจากสมาชิกกลุ่มร่วมมือกันปฏิบัติงานจนสำเร็จบรรลุผลตามต้องการ และการที่ภาวะผู้นำมีลักษณะที่ซับซ้อนในลักษณะของกระบวนการของความสัมพันธ์และการใช้อิทธิพลต่อพฤติกรรมของบุคคลอื่น

ศุภกร เกษม ประุผล (2560, น.12) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการของผู้มีอิทธิพลในการชักนำ โน้มน้าว การจูงใจ การสร้างความเชื่อมั่น การสร้างแรงบันดาลใจให้บุคคลปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ ให้ความร่วมมือในกิจกรรมจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยดูได้จากประสิทธิภาพ ประสิทธิผลของงาน เป็นความสามารถของบุคคลในการใช้อิทธิพล สามารถจูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็นและความต้องการของตนเองด้วยความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ และบรรลุเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์การตามที่กำหนดไว้

เกตุสุดา กิ่งการจร (2560, น.21) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เกิดจากความร่วมมือของสมาชิกกลุ่มร่วมมือกันปฏิบัติงานจนสำเร็จบรรลุผลที่ตั้งไว้ โดยผู้นำเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะ

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.24) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงให้เห็นได้ว่า สามารถนำพาบุคลากรและนำพาองค์กรไปสู่จุดมุ่งหมายและเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

คมกฤษ พรหมฉิน (2560, น.30) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการ สภาวะหรือศักยภาพความสามารถของบุคคลที่มีอิทธิพลต่อบุคคลหรือกลุ่ม มีความสามารถในการใช้ ศาสตร์และศิลป์ในการจูงใจให้คนอื่นคล้อยตาม ทำตาม และสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงานอย่าง ประสานสัมพันธ์กัน มีคุณลักษณะที่เหมาะสมทั้งด้านความรู้ มีสติปัญญา มองการณ์ไกล มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบในการบริหารจัดการองค์กร มีทักษะเป็นศูนย์กลางของการเปลี่ยนแปลงที่ทรงความรู้ สามารถขับเคลื่อนองค์กรให้ปฏิบัติการกิจตามแผนงานเพื่อบรรลุเป้าประสงค์ขององค์กร

ซอพี ราเซะ (2560, น.37) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถ หรือกระบวนการของผู้นำหรือผู้บริหารมีพฤติกรรมการใช้อำนาจ อิทธิพล หรือความสามารถในการจูงใจ ต่อบุคคลอื่นเพื่อให้งานสำเร็จตามเป้าหมายของส่วนรวมหรือของผู้นำได้อย่างไม่มีเงื่อนไข

สุรรัตน์ โตเขียว (2560, น.20) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ผู้บริหาร สถานศึกษาที่มีความสามารถจะก่อให้เกิดกิจกรรมหรือการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ของสถานศึกษา โดยใช้การชักชวน จูงใจให้บุคคลปฏิบัติตามความคิดเห็น ตามความต้องการของผู้บริหาร ด้วยความเต็มใจและยินดีที่จะให้ความร่วมมือ ซึ่งผู้นำต้องมีอิทธิพลต่อบุคคล หรือสถานศึกษาที่ก่อให้เกิด การทำกิจกรรม หรือการเปลี่ยนแปลง เป็นผู้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ และต้องสร้างวัฒนธรรมที่ดีให้แก่ สถานศึกษา

ณรงค์ศักดิ์ ะโร (2559, น.18) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความเป็น ผู้นำ องค์กรย่อมต้องการผู้นำ ผู้นำปัจจัยที่สำคัญยิ่งต่อการบริหารงาน บุคคลที่ทำหน้าที่เป็นผู้นำหรือ บริหาร คือ ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานทั้งหมดของหน่วยงาน เพื่อบรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งผู้นำในสถานศึกษานั้น ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญ ในการบริหารสถานศึกษา

บุญพา พรหมณะ (2559, น.15) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง เป็นกระบวนการ หรือพฤติกรรมในการแสดงออกหรือใช้อิทธิพลต่อบุคคลหรือกลุ่มบุคคล ในการที่จะใช้อำนาจ อิทธิพล หรือศิลปะในการจูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ด้วยความเต็มใจ เพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกลุ่ม

รุ่งอรุณ รั้งรองรัตน์ (2559, น.51) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง พฤติกรรม ของผู้ที่แสดงให้เห็นถึงการนำผู้อื่นทั้งพฤติกรรมและจิตใจให้ผู้อื่นในองค์กรเชื่อมั่น และแสดงออกตาม เป้าหมายที่ผู้นำกำหนดไว้

สุขฤทัย จันทร์ทรงกรด (2558, น.16) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง กระบวนการหรือลักษณะที่แสดงออกของผู้นำที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่น ในการชักจูงผู้อื่นให้ร่วมกันทำงาน

ด้วยความเต็มใจ และมีความกระตือรือร้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกันตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งเป็นผลรวมของบุคลิกภาพ เช่น ลักษณะทางกาย ทางอารมณ์ ทางสังคม และมนุษยสัมพันธ์ เป็นต้น

สกล พันธมาศ (2557, น.51) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถในการโน้มน้าวจิตใจ และมีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความเชื่อ ความรู้สึกระหว่างบุคคลหรือผู้ตามเพื่อเป็นแรงผลักดันหรือการกระตุ้นการทำงานไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และความสำเร็จร่วมกัน มีความสามารถในการแก้ปัญหาต่างๆ ช่วยพัฒนาองค์กรไปในทิศทางใหม่ๆ ตามสถานการณ์อย่างมีประสิทธิภาพ

ธัญญา มาส โลจนานนท์ (2557, น.51) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ภาวะผู้นำเป็นกระบวนการอิทธิพลทางสังคมที่บุคคลหนึ่งตั้งใจใช้อิทธิพลต่อผู้อื่นให้ปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามที่กำหนด รวมทั้งการสร้างสัมพันธ์ระหว่างบุคคลขององค์การเพื่อประโยชน์ส่วนรวม หรือเพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยต้องได้รับความยินยอมจากผู้ปฏิบัติตาม

Yukl, G. A. (2010, p.5) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลในการสร้างอิทธิพล จูงใจและกระตุ้นให้บุคคลอื่นปฏิบัติงานให้องค์กรประสบผลสำเร็จ

Daft (2003, p.5) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสัมพันธ์ที่มีอิทธิพลระหว่างผู้นำ (Leader) และผู้ใต้บังคับบัญชา (Followers) ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายร่วมกัน (Shared purposes)

Maxwell, J. (1996, p.15) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง การกล้าเสี่ยงมองเห็นทุกโอกาส ขณะที่ผู้อื่นมองเห็นวิกฤต สร้างแรงบันดาลใจ สร้างจินตนาการ ปลุกความกล้า มุ่งสู่ความสำเร็จ รู้จักการใช้หัวใจประสานงานกับคนรอบข้าง และยังให้แง่คิดด้วยว่า “ภาวะผู้นำไม่สามารถพัฒนาขึ้นในชั่วพริบตาแต่สามารถพัฒนาไปได้ตลอดชีวิต”

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลที่แสดงออกให้บุคคลอื่นเกิดความเชื่อมั่น มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ได้รับความยอมรับ ความร่วมมือจากสมาชิกและความไว้วางใจจากบุคคลในองค์กร มีความริเริ่มสร้างสรรค์ สร้างแรงบันดาลใจ มุ่งสู่ความสำเร็จ และเกิดจากความร่วมมือกันปฏิบัติงานจนสำเร็จ ซึ่งทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดี และบรรลุตามเป้าหมายที่ผู้นำกำหนดไว้

2.1.2 ความสำคัญของภาวะผู้นำ

มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามและความหมายของความสำคัญของภาวะผู้นำไว้ดังนี้

เตือนใจ สุนกุล (2562, น.24) ได้สรุปไว้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำในการบริหารสถานศึกษา คือ การดำเนินงานในสถานศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้าประสบผลสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยผู้นำสถานศึกษาที่ดีต้องมีภาวะผู้นำ มีศิลปะในการบริหารงาน สร้างบรรยากาศในสถานศึกษาให้เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานภายใต้บริบทที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

เพื่อนำองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้าได้โดยไม่มีปัญหา บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

รัตนา เหลืองงาม (2562, น.13) ได้สรุปไว้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำ ประกอบด้วย

1) เป็นส่วนที่ดึงความรู้ความสามารถต่างๆ ในตัวผู้บริหารออกมาใช้ กล่าวคือ แม้ว่าผู้บริหารมีความรู้และประสบการณ์ต่างๆ ในเรื่องงานมากมายเพียงใดก็ตาม แต่ถ้าหากขาดภาวะผู้นำ ความรู้ความสามารถดังกล่าวมักจะไม่ได้นำออกมาใช้หรือไม่มีโอกาสใช้อย่างเต็มที่ เพราะไม่สามารถกระตุ้นหรือชักจูงให้ผู้อื่นคล้อยตามและปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ได้

2) ช่วยประสานความขัดแย้งต่างๆ ภายในหน่วยงาน หน่วยงานประกอบด้วยบุคคลจำนวนหนึ่งมารวมกัน ซึ่งจะมากหรือน้อยแล้วแต่หน่วยงาน บุคคลต่างๆ เหล่านี้มีความแตกต่างกันในหลายๆ เรื่อง เช่น การศึกษา ประสบการณ์ ความเชื่อ ฯลฯ การที่บุคคลซึ่งมีข้อแตกต่างในเรื่องดังกล่าวมาอยู่รวมกันในองค์กร สิ่งหนึ่งที่มักหลีกเลี่ยงไม่พ้น คือ ความขัดแย้ง แต่ไม่ว่าจะเป็นความขัดแย้งในรูปแบบใด ถ้าผู้บริหารในหน่วยงานมีภาวะผู้นำที่มีคนยอมรับนับถือแล้วก็จะประสานงานหรือช่วยบรรเทาความขัดแย้งระหว่างบุคคลในหน่วยงาน โดยการชักจูงประนีประนอมหรือประสานประโยชน์เพื่อบุคคลต่างๆ ในหน่วยงาน มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคเพื่อให้หน่วยงานมีความเจริญก้าวหน้า ภาวะผู้นำช่วยผูกมัดเชื่อมโยงให้สมาชิกของหน่วยงานมีเอกภาพ

3) ภาวะผู้นำเป็นกุญแจสำคัญในการพัฒนาผู้บริหารที่มีประสิทธิผล ทักษะภาวะผู้นำจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้การบริหารมีความเติบโต ก้าวหน้า หากต้องการประสบความสำเร็จจะต้องพัฒนาทักษะภาวะผู้นำ

4) ช่วยโน้มน้าวชักจูงให้บุคลากรทุ่มเทความรู้ความสามารถให้แก่องค์กร อีกทั้งจะต้องมีปัจจัยเอื้ออำนวยหลายอย่างเพื่อที่จะทำให้สมาชิกตั้งใจและทุ่มเททำงานให้ เช่น บุคคลได้ทำงานตรงตามความถนัดและความสามารถ ผู้นำต้องรู้จักรับฟังความคิดเห็น การประเมินการปฏิบัติงานก็ต้องมีความยุติธรรม และสิ่งสำคัญประการหนึ่งที่ขาดเสียไม่ได้ คือ ผู้บริหารขององค์กรจะมีภาวะผู้นำในตัว ผู้บริหารจะทำให้ผู้ตามเกิดการยอมรับ เกิดความศรัทธาและเชื่อมั่น ผู้บริหารไม่เพียงแต่นำองค์กรให้รอดเท่านั้น แต่จะนำความเจริญก้าวหน้า ความภาคภูมิใจเกียรติยศชื่อเสียงและความสำเร็จมาสู่องค์กรด้วย

5) คนเป็นปัจจัยในการบริหารงานเพื่อความสำเร็จ หากไม่มุ่งพัฒนาคนให้มีภาวะผู้นำ แม้เทคโนโลยีทันสมัยเพียงใดก็ไม่อาจเติบโตก้าวหน้าได้ ซึ่งแม้จะมีข้อถกเถียงกันว่า ภาวะผู้นำมีมาแต่กำเนิดหรือเป็นสิ่งที่พัฒนาขึ้นได้ในภายหลัง และแม้จะยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจน แต่มีข้อยืนยันจากผลการวิจัยมากมายแล้วว่า ภาวะผู้นำไม่ได้มีมาแต่กำเนิดแต่ต้องพัฒนาขึ้นอย่างทุ่มเทและต้องทำงานอย่างหนักด้วย ดังนั้น ทุกคนจึงต้องเป็นผู้นำกันได้ และทุกคนก็มีสมรรถภาพที่จะพัฒนาเป็นผู้นำได้เช่นกัน

ซอพี ราเซ (2560, น.38) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำมีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับผู้บริหารทุกระดับ ซึ่งจะต้องปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นโดยเพื่อนร่วมงานมีความเต็มใจและพึงพอใจ และขณะเดียวกันก็ต้องได้ผลงานที่มีความถูกต้อง ในโรงเรียนประถมศึกษาเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและนำความสำเร็จ ความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมาสู่โรงเรียน

คมกฤษ พรหมฉิน (2560, น.33) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารผู้บริหารทางการศึกษาที่ประสบความสำเร็จในการบริหารองค์กรยุคของการแข่งขันจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ภาวะผู้นำในการบริหารงานร่วมกับบุคคลอื่น หรือผู้ใต้บังคับบัญชา โดยผู้ร่วมงานปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ และได้ผลงานที่ออกมาอย่างมีคุณภาพตรงกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

กฤษพล อัมระนันท์ (2559, น.26) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำเป็นปัจจัยสำคัญของผู้บริหารที่มีผลกระทบต่อผู้ร่วมงาน องค์กร สิ่งแวดล้อม ในอันที่จะก่อให้เกิดประสิทธิภาพหรือความล้มเหลว เป็นคุณสมบัติสำคัญที่ผู้บริหารพึงควรมี เพราะในยุคของการแข่งขันจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารต้องมีคุณลักษณะภาวะผู้นำ เพื่อนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

บุญพา พรหมณะ (2559, น.18) ได้สรุปไว้ว่า ความสำคัญของผู้นำ คือ การนำองค์กรไปสู่เป้าหมายตามที่ได้วางไว้ ซึ่งผู้นำต้องมีคุณลักษณะสำคัญของผู้นำที่ดี ดังนี้ 1) คุณลักษณะด้านวิชาการ ได้แก่ มีความรู้ทั่วไปและความรู้ด้านวิชาการเป็นอย่างดี และมีประสบการณ์ในการเป็นผู้นำ 2) คุณลักษณะด้านความสามารถในการปฏิบัติงาน ได้แก่ รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน มีความรับผิดชอบ มีความกระตือรือร้น รู้จักแก้ปัญหาในการทำงาน กล้าตัดสินใจ มีความสามารถในการประสานงานสามารถจูงใจผู้ร่วมงาน และมีวิสัยภาวะทางอารมณ์ในการสร้างมิตรภาพ มีจิตใจกว้างขวาง เพราะองค์ประกอบดังกล่าวจะช่วยในการสร้างความน่าเชื่อถือและความศรัทธาของผู้ร่วมงานให้เกิดความรู้สึที่ดีต่อการทำงาน

พิมลพรรณ เพชรสมบัติ (2555, น.22) ได้สรุปไว้ว่า ความสำคัญภาวะผู้นำที่ดีของผู้บริหาร คือ การรู้จักปรับเปลี่ยนไปตามช่วงเวลา แนวคิดทฤษฎีการบริหารและภาวะผู้นำได้มีการเปลี่ยนแปลงตามสภาพแวดล้อม สถานการณ์ และพัฒนาการ โดยสามารถจำแนกได้ดังต่อไปนี้ คือ 1) ทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะ (Trait Leadership Theories) 2) ทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม (Behavioral Leadership Theories) 3) ทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำตามสถานการณ์ (Situational Leadership Theories) 4) ทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงบูรณาการ (Integrative Leadership Theories)

Hoy & Miskel (2001, p.396) ได้สรุปไว้ว่า ลักษณะของผู้นำที่มีประสิทธิผลออกเป็น 3 ลักษณะ ได้แก่ ลักษณะทางบุคลิกภาพ ลักษณะทางจิตใจ และลักษณะทางทักษะ ดังนี้

1) ลักษณะทางบุคลิกภาพ ได้แก่ ความอดทนต่อภาวะกดดัน ความมั่นใจในตนเอง ความมีวิสัยภาวะทางอารมณ์ และการยึดมั่นในหลักคุณธรรม

2) ลักษณะทางจิตใจ ได้แก่ แรงขับในการทำงานและมีแรงกระตุ้นในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล มีความมุ่งมั่นในความสำเร็จ และมีความต้องการในอำนาจ

3) ลักษณะทางทักษะ ประกอบด้วย ทักษะทางเทคนิค ทักษะระหว่างบุคคล ทักษะความคิดรวบยอด และทักษะทางการบริหาร

Razik & Swanson (2001, p.317) ได้สรุปไว้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำ หมายถึง การคิดอุปมาวิธีที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและผู้นำจะทำเหมือนกับผู้ควบคุมการเปลี่ยนแปลง

Wright & Noe (1996, p.392) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำเป็นสิ่งที่ยังสำคัญอย่างยิ่งสำหรับองค์กร เพราะจะเพิ่มเสริมความสำเร็จขององค์กรในระยะยาวของภาวะผู้นำ จึงไม่ใช่เป็นการดำเนินงานตามกรอบงานประจำ แต่จะเป็นการดำเนินงานให้เกิดผลที่สร้างสรรค์ต่อองค์กรใช้แนวคิดหรือทฤษฎีใหม่เพื่อพัฒนาองค์กรภายในสถานการณ์แห่งการเปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า ความสำคัญของภาวะผู้นำ หมายถึง ภาวะผู้นำเป็นสิ่งที่สำคัญ เพราะผู้นำเป็นผู้ควบคุมผู้ร่วมงาน องค์กร สิ่งแวดล้อม ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางที่มีประสิทธิภาพหรือความล้มเหลว ซึ่งจะเป็นคุณสมบัติสำคัญที่ผู้บริหารพึงควรมี เพราะในยุคของการแข่งขันจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารต้องมีคุณลักษณะ ภาวะผู้นำเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ และพร้อมรับมือกับสิ่งที่จะเกิดขึ้น เพื่อนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

2.1.3 แนวคิดและทฤษฎีของภาวะผู้นำ

สมคิด บางโม (2555, น.220) ได้สรุปแนวคิดเกี่ยวกับภาวะผู้นำออกเป็น 4 ทฤษฎี ดังนี้

1) ทฤษฎีคุณลักษณะของผู้นำ (Trait Theory) พื้นฐานของทฤษฎีนี้เชื่อว่าภาวะผู้นำที่ดีขึ้นอยู่กับคุณลักษณะทางด้านกายภาพ สังคม บุคลิกภาพ และคุณลักษณะส่วนตัวของบุคคลเป็นสำคัญ เช่น รูปร่าง สติปัญญา อุปนิสัยใจคอ สุขุม เยือกเย็น เป็นต้น ผู้นำจะต้องมีลักษณะเฉพาะ ภาวะผู้นำย่อมจะเกิดขึ้นเฉพาะผู้ที่มีลักษณะเหมาะสมเท่านั้น ซึ่ง Davis, Keith (1972, p.102) ได้ระบุถึงคุณลักษณะที่สำคัญ 4 ประการ ที่มีส่วนสัมพันธ์กับความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพ คือ ความเฉลียวฉลาด ความสามารถทางด้านสังคม แรงจูงใจภายในที่ต้องการประสบความสำเร็จ และทัศนคติด้านมนุษยสัมพันธ์

2) ทฤษฎีผลกระทบระหว่างบุคคลและสถานการณ์ (Personal and Situation Theory) ภายหลังปี ค.ศ. 1930 นักทฤษฎีได้เริ่มต้นศึกษาเกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพของภาวะผู้นำในลักษณะที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ทฤษฎีนี้มีแนวความคิดว่าคุณลักษณะของผู้นำจะต้องมีความสัมพันธ์กับสถานการณ์ จึงทำให้เกิดภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ความเชื่อเบื้องหลังความคิดนี้คือ ลักษณะของสถานการณ์ใดๆ ก็ตามจะเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะที่จำเป็นต่อความสำเร็จของภาวะผู้นำ ดังนั้น บุคคลที่มีลักษณะเป็นผู้นำตามทฤษฎีลักษณะผู้นำนั้นมิได้หมายความว่า จะเป็นผู้นำได้ทุกโอกาสหรือทุกสถานการณ์

3) ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์และความคาดหวัง (Interaction and Expectation Theory) แนวคิดของทฤษฎีนี้เน้นเรื่องกลุ่มบุคคลเป็นสำคัญ ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่าภาวะผู้นำเกิดจากพฤติกรรมของกลุ่ม และความคาดหวังของกลุ่มที่เชื่อว่า บุคคลนั้นมีลักษณะเหมาะสมเป็นผู้ริเริ่มบทบาทผู้นำกลุ่ม และบทบาทเหล่านั้นย่อมขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของกลุ่ม และเป็นที่ยอมรับของกลุ่มด้วย นั่นคือ จะต้องมีการปะทะสัมพันธ์กับตัวแปรใหญ่ๆ หลายตัวแปร เช่น บุคลิกภาพของผู้นำ ลักษณะของผู้ตาม รวมทั้งทัศนคติและปัญหาต่างๆ ของผู้ตาม ลักษณะของกลุ่ม ความสัมพันธ์ของกลุ่ม สถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนด ซึ่งได้แก่ สิ่งแวดล้อม และสภาพของงาน

4) ทฤษฎี 3 ปัจจัย (Three Factors of Leadership Theory) ปัจจุบันนักทฤษฎีได้ศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำในหลายๆ ด้าน และเสนอแนะว่าการพัฒนาทฤษฎีภาวะผู้นำนั้น สภาพแวดล้อมทางด้านสถานการณ์ควรจะต้องขยายขอบเขตให้กว้างขึ้น ความคาดหวังของผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาและแรงจูงใจในการทำงานของกลุ่มมีความสำคัญ สำหรับกระบวนการภาวะผู้นำพฤติกรรมของผู้นำที่มีประสิทธิภาพนั้นย่อมจะสัมพันธ์กับปัจจัยทั้งสามดังกล่าวที่มีความสัมพันธ์กันอย่างเหมาะสม

ความต้องการแบบของพฤติกรรมและเป้าหมายของกลุ่มผู้ตาม ประกอบกับลักษณะของสถานการณ์จะก่อให้เกิดเค้าโครงหรือกรอบของพฤติกรรมของผู้นำที่จะต้องนำไปปฏิบัติ รวมทั้งการรับรู้ของผู้นำเกี่ยวกับองค์ประกอบดังกล่าวจะต้องไปสัมพันธ์กับความต้องการแบบพฤติกรรมและเป้าหมายของผู้นำเอง ความสัมพันธ์ต่างๆ เหล่านี้เป็นตัวกำหนดว่าปัจจัยสามอย่าง คือ สถานการณ์ ความคาดหวังของผู้ตาม และแรงจูงใจจะผสมผสานกันได้ดีเพียงใด ซึ่งจะเป็นตัวกำหนดภาวะของผู้นำ

สัมฤทธิ์ กางเพ็ง และ ประยูทธ ชูสอน (2557, น.54) ได้กล่าวถึง แนวคิดและทฤษฎีภาวะผู้นำว่ามีงานเขียนอย่างกว้างขวาง และมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก โดยจะสรุปแบ่งออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1) ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะ (Trait Leadership Theory)

ซูชาติ พวงสมจิตร (2551, น.13) ได้กล่าวว่า คุณลักษณะของภาวะผู้นำ คือ พยายามเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้นำกับลักษณะของคนที่ไม่ใช่ผู้นำ และพยายามเปรียบเทียบคุณลักษณะของผู้นำที่ประสบความสำเร็จกับคุณลักษณะของผู้นำที่ไม่ประสบความสำเร็จ แต่อุปสรรคของทฤษฎีนี้คือ คุณลักษณะของผู้นำที่ได้จากการศึกษาที่มีความแตกต่าง ไม่มีความแน่นอนตายตัวและคุณลักษณะบางประการดูเหมือนจะมีความขัดแย้งกันอยู่ในตัว

Reddin (1987, p.32) ได้กล่าวว่า การศึกษาทฤษฎีภาวะผู้นำด้านคุณลักษณะ จุดอ่อนอยู่ตรงที่ไม่สามารถหาคุณลักษณะที่ดีที่สุดที่จะนำมาใช้ให้เหมาะสมกับทุกสถานการณ์ได้

Lussier and Achua (2001, p.16) ได้กล่าวว่า การศึกษาคุณลักษณะความเป็นผู้นำระยะเริ่มแรก มีความเชื่อมั่นพื้นฐานว่า ผู้นำเป็นคุณลักษณะที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด ไม่ได้เกิดจากการ

ฝึกหัดภายหลัง (Leaders are born, nor made) นักวิจัยต้องการจำแนกลักษณะ หรืออุปนิสัยที่แตกต่างกันของผู้นำ จากผู้ได้บังคับบัญชา หรือจากผู้นำที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จเพื่อพยายามอธิบายข้อแตกต่างของบุคลิกลักษณะของผู้นำที่มีประสิทธิภาพ รายละเอียดเกี่ยวกับคุณลักษณะจึงเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นอันดับแรกสำหรับการเป็นผู้นำ

ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะมีความเชื่อว่าคนบางคนเกิดมาเพื่อเป็นผู้นำ และมีลักษณะที่สำคัญที่ทำให้ผู้นำแต่ละคนมีความแตกต่างจากบุคคลอื่น จนกล่าวได้ว่า คุณลักษณะของผู้นำ เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นความดีหรือลักษณะประจำตัวที่แสดงออกมาเป็นพฤติกรรม อุปนิสัยให้ผู้อื่นเห็น โดยแบ่งคุณลักษณะของภาวะผู้นำ Dubrin (2010, p.35) ได้ดังนี้

(1) คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพทั่วไป (General Personality Traits) เป็นคุณลักษณะซึ่งสามารถสังเกตได้ทั้งภายในและภายนอกงาน คุณลักษณะทั่วไปจะสัมพันธ์กับความสำเร็จและความพึงพอใจทั้งชีวิตการทำงานและชีวิตส่วนตัว ประกอบด้วย ความเชื่อมั่นในตนเอง ความอ่อนน้อมถ่อมตัว ความไว้วางใจได้ ความซื่อสัตย์และมีจริยธรรม การเป็นบุคคลที่เปิดเผย การแสดงออกที่เหมาะสม ความอบอุ่นและเอื้ออาทร และมีอารมณ์ขัน

(2) คุณลักษณะด้านบุคลิกภาพ (Task-related Personality Traits) เป็นคุณลักษณะด้านบุคลิกภาพที่ก่อให้เกิดความสำเร็จในงาน ดังนี้ ความตั้งใจในการทำงาน ความมั่นคงทางอารมณ์ ความยืดหยุ่นและการปรับตัว การควบคุมภายในตนเอง และความกล้าหาญ

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงคุณลักษณะมีแนวคิดมาจากทฤษฎีมหาบุรุษ (Great Man Theory of Leadership) ของกรีกและโรมันโบราณ มีความเชื่อว่า ภาวะผู้นำเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือโดยกำเนิด ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงไปได้แต่สามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นได้ ลักษณะผู้นำที่ดีและมีประสิทธิภาพสูงทั้งด้านบุคลิกภาพ ด้านสังคม และด้านสติปัญญา

2) ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม (Behavioral Leadership Theory)

จิวช บัญยมณี (2560, น.64) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม หมายถึง พฤติกรรมหรือการกระทำที่แบ่งแยกระหว่างผู้นำที่มีประสิทธิภาพและไม่มีประสิทธิภาพ โดยพฤติกรรมผู้นำ จำแนกเป็น 2 แบบ คือ แบบมุ่งงาน และแบบมุ่งคน

Robbins (1996, p.415) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม หมายถึง ผู้นำจะแสดงพฤติกรรม จำแนกออกเป็น 2 มิติ คือ 1) ผู้นำที่คำนึงถึงตนเองเป็นหลักหรือมุ่งงาน และ 2) ผู้นำที่คำนึงถึงผู้อื่นเป็นหลักหรือมุ่งคน ตามทฤษฎีนี้ผู้นำอาจมีภาวะผู้นำแบบใดแบบหนึ่งใน 4 แบบ คือ 1) มุ่งงาน มุ่งคนต่ำ 2) มุ่งงานสูง มุ่งคนสูง 3) มุ่งงานต่ำ มุ่งคนต่ำ 4) มุ่งงานต่ำ มุ่งคนสูง

Achua and Lussier (2010, p.64) นักทฤษฎีภาวะผู้นำหลายท่านได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับทฤษฎีคุณลักษณะภาวะผู้นำว่า ยังมีข้อบกพร่องอยู่และไม่ครอบคลุมประเด็นใน

การศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำ ดังนั้น จึงทำให้นักวิจัยกลุ่มพฤติกรรมศาสตร์หันมาสนใจศึกษาพฤติกรรมของภาวะผู้นำอย่างจริงจัง โดยมีกรอบแนวคิดที่ว่าพฤติกรรมของภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นควรเป็นอย่างไร และสมมติฐานว่า “ภาวะผู้นำถูกสร้างขึ้นได้ เพราะพฤติกรรมการนำที่ไม่ได้มีมาโดยกำเนิด” โดยศึกษาว่ารูปแบบพฤติกรรมใดที่ดีที่สุดในการเป็นผู้นำ และในปัจจุบันนักวิจัยยังคงทำวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมของภาวะผู้นำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะพฤติกรรมของภาวะผู้นำในองค์กรที่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น จึงทำให้มีนักวิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมของภาวะผู้นำอยู่หลายกลุ่ม โดยมีรายละเอียดของแต่ละทฤษฎี ดังต่อไปนี้

(1) การศึกษาวิจัยภาวะผู้นำที่มหาวิทยาลัย Iowa (State University of Iowa Studies) ในปี ค.ศ. 1930 ก่อนที่ทฤษฎีพฤติกรรมของภาวะผู้นำจะเป็นที่นิยม Kurt Lewin และคณะได้ศึกษารูปแบบพฤติกรรมของภาวะผู้นำของผู้บริหารมหาวิทยาลัย Iowa โดยมุ่งความสนใจไปที่พฤติกรรมของผู้นำ 2 แบบ คือ แบบที่ 1 ภาวะผู้นำแบบเผด็จการ (Autocratic Leadership Style) เป็นภาวะผู้นำที่มีพฤติกรรมออกคำสั่งให้ผู้ตามปฏิบัติตาม ผู้นำจะเป็นผู้ตัดสินใจเพียงคนเดียวว่าจะทำอะไร อย่างไร เมื่อไร และให้ผู้ตามเป็นผู้ปฏิบัติ ส่วนผู้นำจะติดตามใกล้ชิดกับหัวหน้างานกลุ่มต่างๆ แบบที่ 2 ภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตย (Democratic Leadership Style) เป็นภาวะผู้นำที่ให้ความสำคัญกับผู้ตามมาก และจะไม่เน้นการใช้อำนาจหน้าที่ แต่จะเปิดโอกาสให้ผู้ตามได้แสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ปัญหาต่างๆ หรือมอบหมายให้กลุ่มตัดสินใจเลือกวิธีการทำงานด้วยตนเอง โดยจัดตั้งอยู่ในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งบางครั้งเรียกว่า แบบมีส่วนร่วมหรือแบบเสมอภาค ผู้นำจะไม่เข้าไปแนะนำหรือดูแลการทำงานของผู้ตามอย่างใกล้ชิด ซึ่งจากรูปแบบภาวะผู้นำทั้งสองรูปแบบดังกล่าวในข้างต้น พบว่าผู้นำแบบประชาธิปไตยมีผลทำให้การบริหารจัดการของผู้บริหารประสบความสำเร็จและทำให้องค์การมีการพัฒนามากกว่าภาวะผู้นำแบบเผด็จการ แต่อย่างไรก็ดีจากผลการวิจัยระยะต่อมา พบว่า ผลลัพธ์ที่ได้มีความไม่แน่นอน เช่น บางครั้งภาวะผู้นำแบบประชาธิปไตยได้ผลลัพธ์ต่ำกว่าภาวะผู้นำแบบเผด็จการ ยกเว้น ผลลัพธ์ด้านความพึงพอใจของผู้ตามมีความแน่นอน คือ ผู้ตามที่มีผู้นำแบบประชาธิปไตยจะมีความพึงพอใจต่อผู้นำสูงกว่าผู้นำแบบเผด็จการ

(2) การศึกษาวิจัยภาวะผู้นำที่มหาวิทยาลัย Ohio (The Ohio State University Studies) การศึกษาวิจัยภาวะผู้นำที่มหาวิทยาลัย Ohio เริ่มศึกษาในปี ค.ศ. 1950 โดยการริเริ่มของ Carrol L. Shartle และต่อมา John K. Hemphill and Alvin E. Coons ได้ศึกษาและพัฒนาแบบวัดพฤติกรรมของผู้นำ ชื่อว่า Leader Behavior Description Questionnaire (LBDQ) ซึ่งแบบวัดดังกล่าวสามารถจำแนกผู้นำออกได้ 2 ด้าน คือ 1) ด้านกิจสัมพันธ์ (Initiating Structure) เป็นพฤติกรรมที่ผู้นำแสดงออกกับผู้ตามที่มุ่งเน้นความสำเร็จตามเป้าหมายของค์การ ได้แก่ การจัดโครงสร้างขององค์การ กำหนดคุณลักษณะของงานที่องค์การต้องการ การกำหนดบทบาทของผู้นำและผู้ตาม การมอบหมายงาน และความรับผิดชอบ

การกำหนดวิธีการสื่อสาร การกำหนดวิธีการทำงาน และการจัดตารางการทำงาน เป็นต้น ซึ่งเป็นพฤติกรรมของผู้นำที่มุ่งงานสำเร็จ 2) ด้านมิตรสัมพันธ์ (Consideration) เป็นพฤติกรรมที่บ่งบอกถึงความไวในการรับรู้ความรู้สึกของผู้นำที่มีต่อผู้ตาม ในด้านการยอมรับความคิดเห็น ความไว้วางใจต่อกัน ซินชมและรับฟังความคิดเห็นของผู้ตาม มีการสื่อสารสองทาง ยอมรับคำแนะนำของผู้ตาม และนำมาเป็นแนวทางในการตัดสินใจ การแสดงความห่วงใยต่อผู้ตาม เป็นต้น ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่มุ่งมิตรสัมพันธ์ของผู้นำ (Daft, 2008, p.64; and Achua and Lussier, 2010, pp.67-68)

(3) การศึกษาวิจัยภาวะผู้นำที่มหาวิทยาลัย Michigan (The University of Michigan) ในปี ค.ศ. 1946 ขณะที่ยังมหาวิทยาลัย Ohio กำลังศึกษาวิจัยเกี่ยวกับภาวะผู้นำอยู่นั้น นักวิจัยของศูนย์วิจัยแห่งมหาวิทยาลัย Michigan นำโดย Rensis Likert ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผล ได้พัฒนาแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลที่ประกอบด้วยความพึงพอใจในการทำงาน การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้นำ การขาดงาน ผลผลิตและผลประโยชน์ โดยเก็บข้อมูลจากแบบวัดและจากการสัมภาษณ์เพื่อแยกแยะความแตกต่างด้านพฤติกรรมระหว่างหน่วยงานที่มีผลผลิตสูงกับผู้นำของหน่วยงานที่มีผลผลิตต่ำขององค์กรประเภทต่างๆ จำนวนมาก ผลการวิจัย จำแนกพฤติกรรมของผู้นำได้ 2 รูปแบบ คือ พฤติกรรมภาวะผู้นำที่มุ่งคน (Employee - centered Leader Style) และ พฤติกรรมภาวะผู้นำที่มุ่งงาน (Production-Centered Leader Style) (Achua and Lussier, 2010, pp.66-67 and Daft, 2008, p.48)

(4) ทฤษฎีตาข่ายภาวะผู้นำ (Leadership Grid) การศึกษาทฤษฎีภาวะผู้นำไม่ได้หยุดลงจากการศึกษาของมหาวิทยาลัย Ohio และมหาวิทยาลัย Michigan เท่านั้น ในปี ค.ศ. 1964 Blake and Mouton นักวิชาการแห่งมหาวิทยาลัย Texas นำแนวคิดพื้นฐานของมหาวิทยาลัย Ohio และมหาวิทยาลัย Michigan มาเป็นแนวคิดพื้นฐานในการศึกษาพฤติกรรมของภาวะผู้นำที่เรียกว่าตาข่ายภาวะผู้นำที่แบ่งพฤติกรรมของผู้นำเป็น 2 มิติ คือ มิติมุ่งที่คน (Concern for People) หมายถึงสัมพันธภาพที่อบอุ่นระหว่างบุคคล เช่น การยอมรับ ให้เกียรติ และเห็นคุณค่าซึ่งกันและกัน ให้ความสำคัญในเรื่องสัมพันธภาพ ส่วนมิติมุ่งที่ผลผลิต (Concern for Production) หมายถึง การประสบความสำเร็จในภารกิจที่ได้รับมอบหมายเป็นหลัก ซึ่งจากแนวคิดดังกล่าวได้นำมาสู่การแบ่งพฤติกรรมของผู้นำออกเป็น 5 แบบ (Achua and Lussier, 2010, pp.69-70; Dobrin, 2010, pp.117-118 and Daft, 2008, pp.48-49)

(5) ทฤษฎีภาวะผู้นำ 3 มิติ (Three-dimensional Leadership Theory) William Reddin (1970, p.230 cited in Lunenburg and Ornstein, 2004, pp.144-150) ได้ศึกษามาจากการศึกษาค้นคว้าจากข้อบกพร่องบางประการของการวิจัยภาวะผู้นำของมหาวิทยาลัย Ohio มาพัฒนาโดยพิจารณาจากประสิทธิผลของงานมาประกอบเพิ่มขึ้น เพราะภาวะผู้นำไม่ว่าจะมุ่งงานหรือมุ่งคนต้อง

ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ต่างๆ เมื่อนำมิติมุ่งประสิทธิผล (Effectiveness) มาประกอบแล้ว Reddin แบ่งผู้นำได้ 3 แบบใหญ่ๆ คือ ผู้นำแบบพื้นฐาน (Basic Style) ผู้นำแบบมีประสิทธิผล (Effective Style) และผู้นำที่ไม่มีประสิทธิผล (Ineffective Style)

(6) ทฤษฎีภาวะผู้นำแบบ X, Y (X and Y Leadership Theory) Douglas McGregor เป็นนักจิตสังคมชาวอเมริกา ซึ่งทฤษฎีนี้เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแรงจูงใจและทฤษฎีความต้องการขั้นพื้นฐานของมาสโลว์ ซึ่ง McGregor มีความเห็นว่าการทำงานกับคนจะต้องคำนึงถึงธรรมชาติของมนุษย์และพฤติกรรมของมนุษย์ คือ มนุษย์มีความต้องการพื้นฐานและความต้องการแรงจูงใจ ผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพจะต้องให้สิ่งที่ผู้ตามหรือผู้ใต้บังคับบัญชาต้องการ จึงจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเกิดความศรัทธาและกระตือรือร้นช่วยกันปฏิบัติงานให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ทฤษฎี X และ Y (Theory X and Y) เป็นหลักสำคัญของทฤษฎีภาวะผู้นำแบบนี้เป็นสมมติฐานของผู้บริหารต่อพฤติกรรมและธรรมชาติของมนุษย์ ความเชื่อส่วนตัวของผู้บริหารส่งผลต่อรูปแบบการนำทีม

สรุปได้ว่า ทฤษฎีพฤติกรรมศาสตร์ เช่น ทฤษฎี X และ Y มีความหลากหลายมากกว่าทฤษฎีทางด้านคุณลักษณะ ทฤษฎีเหล่านี้ก็ยังไม่ได้ครอบคลุมถึงบริบททางวัฒนธรรมหรือปัจจัยทางสถานการณ์ นักวิจัยจึงได้ยอมรับทั้งการศึกษาในตัวบุคคลและการศึกษาสถานการณ์ของภาวะผู้นำซึ่งพัฒนาไปสู่ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงสถานการณ์นั่นเอง

กล่าวโดยสรุป ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงพฤติกรรม คือ พฤติกรรมที่ผู้นำได้แสดงออกมาในรูปแบบของการกระทำเฉพาะของแต่ละบุคคล ซึ่งในส่วนใหญ่แล้วจะแบ่งออกเป็นแบบมุ่งงานและแบบมุ่งคน

3) ทฤษฎีภาวะผู้นำตามสถานการณ์ (Contingency or Situational Leadership Theories) ธวัช บุญยมณี (2550, น.84) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีภาวะผู้นำตามสถานการณ์ หมายถึงภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลมิได้ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของผู้นำเพียงอย่างเดียว แต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ด้วย จะพยายามแยกแยะปัจจัยด้านสถานการณ์เพื่อพิสูจน์ว่าสถานการณ์ใดมีอิทธิพลต่อภาวะผู้นำมากกว่ากัน

Lussier and Achua (2001, p.17) ได้กล่าวว่า ทฤษฎีภาวะผู้นำตามสถานการณ์ เน้นที่ความสำคัญองค์ประกอบของสถานการณ์ ได้แก่ ลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมภายนอกและลักษณะนิสัยของผู้ตาม เป็นต้น และองค์ประกอบเหล่านี้มีผลต่อประสิทธิภาพของผู้นำขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้นำที่มีต่อสถานการณ์นั้นๆ ผู้นำต้องปรับเปลี่ยนแบบของผู้นำให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ

การศึกษาภาวะผู้นำตามสถานการณ์เริ่มต้นประมาณ ค.ศ. 1967 โดยมีแนวคิดที่เชื่อว่าประสิทธิผลในการทำงานของผู้นำขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ซึ่งนักวิจัยภาวะผู้นำยอมรับกันว่าทฤษฎี

ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำมีข้อจำกัดในการที่จะอธิบายว่า ภาวะผู้นำแบบไหนจะมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากกว่ากัน เพราะบางสถานการณ์พฤติกรรมของผู้นำบางอย่างอาจมีประสิทธิผล แต่ในบางสถานการณ์อาจใช้แล้วไม่เกิดประสิทธิผล ดังนั้น ผู้นำจะต้องปรับเปลี่ยนแบบของผู้นำให้เหมาะสมหรือสอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ ซึ่งทฤษฎีภาวะผู้นำตามสถานการณ์ที่สำคัญ ได้แก่

(1) ทฤษฎีผู้นำตามสถานการณ์ของ Fielder Dubrin (2010, p.134) ได้กล่าวถึงทฤษฎีผู้นำตามสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งประกอบด้วยหลักสำคัญ ดังนี้ 1) แบบภาวะผู้นำเกิดจากแรงจูงใจของผู้นำ 2) การควบคุมสถานการณ์ขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ บรรยากาศของกลุ่มโครงสร้างของงานและอำนาจในตำแหน่งผู้นำ และ 3) ประสิทธิภาพของกลุ่มขึ้นอยู่กับภาวะผู้นำที่เหมาะสมระหว่างแบบของภาวะผู้นำกับการควบคุมสถานการณ์ ซึ่งแนวคิดของ Fiedler ได้มาจากการศึกษาวิจัยแบบของภาวะผู้นำที่มีประสิทธิผลและไม่มีประสิทธิผลจากสถานการณ์ต่างๆ จนได้ข้อสรุปว่าประสิทธิผลของผู้นำขึ้นอยู่กับความสอดคล้องที่เหมาะสมระหว่างแบบของผู้นำกับสถานการณ์

(2) ทฤษฎีภาวะผู้นำตามสถานการณ์ของ Hersey and Blanchard ในค.ศ. 1977 Paul Hersey และ Kenneth H. Blanchard นักวิจัยภาวะผู้นำได้พัฒนาทฤษฎีภาวะผู้นำตามสถานการณ์ โดยให้ความสำคัญกับความพร้อม (Readiness) หรือวุฒิภาวะ (Maturity) ของผู้ตาม กล่าวคือ ถ้าการเลือกใช้แบบของภาวะผู้นำมีความสอดคล้องกับความพร้อม หรือวุฒิภาวะของผู้ตามก็จะทำให้งานเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยที่ Paul Hersey และ Kenneth H. Blanchard ได้นำแนวคิดภาวะผู้นำ 2 มิติ ของ Fiedler คือ พฤติกรรมมุ่งงานกับพฤติกรรมมุ่งความสัมพันธ์มาเป็นแนวทางในการแบ่งพฤติกรรมของผู้นำและวุฒิภาวะของผู้ตาม นอกจากนี้ยังมีแนวคิดของทฤษฎีที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ สถานการณ์ที่ต่างกันย่อมต้องการผู้นำที่ต่างกัน (Different situations Demand Different Kinds of Leadership) ดังนั้น ในทฤษฎีนี้จึงประกอบด้วย 3 ส่วน คือ แบบของผู้นำ (Leadership Styles) วุฒิภาวะของผู้ตาม (Follower Maturity) และการปรับแบบผู้นำให้สอดคล้องกับสถานการณ์ (Yulk, 2010, pp. 173-174)

(3) ทฤษฎีผู้นำแบบเส้นทางสู่เป้าหมาย (Path-goal Theory) ทฤษฎีผู้นำแบบเส้นทางสู่เป้าหมาย พัฒนาโดย Martin G. Evan ใน ค.ศ. 1970 และได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องโดย Robert J. House ใน ค.ศ. 1970 ซึ่งทฤษฎีนี้มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีแรงจูงใจและความคาดหวัง และมีเป้าหมายหลักของทฤษฎีก็คือ การส่งเสริมการเพิ่มการปฏิบัติงานของพนักงานพร้อมกับความพึงพอใจของพนักงานให้สูงขึ้น มุ่งเน้นความสัมพันธ์ระหว่างแบบผู้นำกับคุณลักษณะของผู้ใต้บังคับบัญชาและคุณลักษณะของงาน โดยมีความเชื่อว่าผู้ใต้บังคับบัญชาจะเกิดแรงจูงใจก็ต่อเมื่อตนเองเชื่อว่า ตนเองมีความสามารถที่จะทำงานนั้นได้หรือการใช้ความพยายามของตนเองจะสามารถทำให้งานประสบความสำเร็จได้แน่นอน หรือเชื่อว่าผลตอบแทนที่ได้คุ้มค่ากับการใช้ความพยายามของตนเองในการทำงาน ทฤษฎีนี้เสนอว่า ผู้นำสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตนเองได้ เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีความพึงพอใจ

และปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้นำต้องมีความรับผิดชอบในการเพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาให้สามารถบรรลุเป้าหมายส่วนตนและเป้าหมายขององค์กร

(4) ทฤษฎีภาวะผู้นำตามสถานการณ์ของ Vroom-yetton and Jago ได้นำเสนอเกี่ยวกับแบบการตัดสินใจของผู้นำ 5 ประเภท โดยมีคำถามที่ใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ จำนวน 8 คำถาม เพื่อการเลือกแบบของการตัดสินใจได้อย่างเหมาะสม ซึ่งรูปแบบของการตัดสินใจของผู้นำ (Decision-making Style) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ โดยพิจารณาเรียงลำดับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ตั้งแต่ระดับอัตโนมัติไปโดยสูงสุดจนถึงประชาธิปไตยสูงสุด โดยมีสัญลักษณ์ระบุว่า A เป็นลักษณะอัตโนมัติ C เป็นลักษณะการให้คำปรึกษาแนะนำ และ G เป็นลักษณะการตัดสินใจโดยกลุ่ม และมีเลขโรมันกำกับแสดงน้ำหนักความมากน้อย

กล่าวโดยสรุป ภาวะผู้นำตามสถานการณ์ คือ ลักษณะของงาน สภาพแวดล้อมภายนอก และนิสัยของผู้นำแต่ละบุคคลที่จะแสดงออกมาในรูปแบบต่างๆ ตามสถานการณ์นั้นที่จะเกิดขึ้นมา

4) ทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership Theories)

Burns (1978, p.133) มีแนวคิดที่ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอาจมีการแสดงออกผู้ใดก็ได้ในองค์กรในทุกๆ แห่ง ซึ่งอาจเป็นผู้นำหรือผู้ตามและอาจเกี่ยวกับคนที่มีอิทธิพลเท่าเทียมกันสูงหรือต่ำกว่าก็ได้ Burns เห็นว่า ภาวะผู้นำเป็นปฏิสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความแตกต่างกันในด้านอำนาจระดับแรงจูงใจและทักษะเพื่อนำไปสู่จุดหมายรวมกัน ซึ่งเกิดได้ 3 ลักษณะ คือ ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยน (Transactional Leadership) ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Transformational Leadership) และภาวะผู้นำแบบจริยธรรม (Moral Leadership) ซึ่งสภาวะผู้นำทั้งสามลักษณะ ตามทฤษฎีของ Burns ลักษณะเป็นแกนต่อเนื่อง ภาวะผู้นำการแลกเปลี่ยนอยู่ปลายสุดของแกนตรงกันข้ามกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งมุ่งเปลี่ยนสภาพไปสู่ภาวะผู้นำแบบจริยธรรม

ทฤษฎีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีจุดเริ่มต้นมาจากแนวคิดภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยนที่มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการแลกเปลี่ยนทางสังคม โดยเน้นการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม ต่างฝ่ายต่างอำนวยความสะดวกซึ่งกันและกัน และต่างฝ่ายต่างก็ได้ประโยชน์ตอบแทน ผู้นำแบบแลกเปลี่ยนตั้งอยู่บนพื้นฐานที่ว่าจะให้รางวัลหรือสิ่งตอบแทน ถ้าผู้ตามยินยอมทำตามข้อเสนอของผู้นำ สภาพเช่นนี้ผู้นำจะมีอิทธิพลมากเพราะผู้ตามมักจะสนใจแต่ในสิ่งที่ผู้นำต้องการ ภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน (Transactional Leadership) ประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ ประการแรกเป็นการให้รางวัลตามสถานการณ์ (Contingent Reward) คือ การที่ผู้นำให้รางวัลตอบแทนสำหรับความพยายามในการปฏิบัติตนเพื่อบรรลุผลของผู้ใต้บังคับบัญชา อาจจะทำได้โดยการชมเชยเมื่อลูกน้องปฏิบัติงานดี และการสนับสนุนให้ได้เงินเดือนขึ้น ได้โบนัส และการเลื่อนตำแหน่ง การให้บรรยากาศการทำงานที่ปลอดภัย เพื่อให้ผู้ใต้บังคับบัญชาทำงานได้ดี หรือการให้รางวัลเป็นเกียรติยศ การให้การยอมรับ

จากสาธารณชนต่อการทำงานที่ดี รวมทั้งให้คำอธิบายอย่างชัดเจนกับลูกน้อง การให้ผู้ที่บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรฐานของงาน การให้การสนับสนุนค้ำจุนในการใช้ความพยายาม การตรวจดูผลงานบ่อยครั้ง และการให้ความมั่นคงแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้นำแบบนี้มักจะจูงใจโดยให้รางวัลเป็นการตอบแทน และมักจูงใจด้วยแรงจูงใจขั้นพื้นฐานหรือแรงจูงใจภายนอก (Extrinsic Motive) ประการที่สองเป็นการบริหารงานแบบวางเฉย (Management by Exception) คือ การที่ผู้นำจะไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวจนกว่าจะมีความผิดพลาดเกิดขึ้นจึงเข้าไปแก้ไข ซึ่งอาจให้แรงเสริมทางลบหรือการลงโทษ การบริหารงานแบบวางเฉยนี้อาจแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 ภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยนเชิงรุกจะเป็นลักษณะที่ผู้นำสอดส่องดูแลความผิดพลาดหากการปฏิบัติงานบิดเบือนไปจากมาตรฐานก็จะเข้าไปแก้ไขทันที และลักษณะที่ 2 ภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยนเชิงรับ จะเป็นลักษณะที่วางเฉยไม่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอะไร ถ้าหากงานยังดำเนินไปด้วยดีตามแผนงานเดิม แต่จะเข้าแทรกแซงเมื่องานสำเร็จแล้วแต่ผลงานไม่ได้มาตรฐาน (Bass and Avolio, 1994, pp.71-73)

กล่าวโดยสรุป ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง คือ ขั้นตอนหรือกระบวนการที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงเจตคติและสมมติฐานของสมาชิกในองค์กร สร้างความผูกพันในการเปลี่ยนแปลงตามวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ขององค์กร

5) ทฤษฎีภาวะผู้นำเชิงบูรณาการ (Integrated Leadership Theories)

วรวิทย์ จินดาพล (2555) ได้กล่าวว่า แนวคิดการวิจัยที่มุ่งเน้นการบูรณาการกรอบแนวคิดทฤษฎีภาวะผู้นำที่มีการประสมประสานคุณลักษณะต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้ทันต่อกระแสความเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว การวิจัยภาวะผู้นำตามแนวคิดเชิงบูรณาการจึงประกอบด้วยกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) ในลักษณะการบูรณาการด้านคุณลักษณะ (Traits) พฤติกรรม (Behavior) อำนาจและอิทธิพล (Power and Influence) และสถานการณ์ (Situation)

ในสภาวะการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในทุกๆ ด้านที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน การบริหารไม่ว่าจะเป็นในภาครัฐ ภาคเอกชน บริษัท ห้างร้าน รวมทั้งการบริหารการศึกษา ผู้บริหารในฐานะผู้นำต้องมีภาระหน้าที่ที่สำคัญที่ต้องบริหารจัดการให้องค์การของตนเองดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารต้องมีความเป็นผู้นำหรือภาวะผู้นำ (Leadership) ที่สอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ และมีความพร้อมด้วยคุณสมบัติหลายอย่าง เช่น ความรับผิดชอบ ความรู้ ความสามารถ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ อดทน รวมทั้งมีคุณลักษณะที่เหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารที่มีประสิทธิผล และสร้างความเจริญก้าวหน้าให้แก่หน่วยงานหรือองค์การ (Gibson; Ivancevich and Donnelly, 1997, p.272)

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมดังที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า รูปแบบภาวะผู้นำนั้นมีหลากหลายรูปแบบ และรูปแบบภาวะผู้นำมีความสำคัญต่อการบริหารจัดการงานเป็นอย่างยิ่ง รวมถึงการพัฒนา

องค์กรให้ไปสู่เป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ปัจจัยที่มีผลต่อรูปแบบภาวะผู้นำ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุงาน ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน และความมั่นคงขององค์กร

2.2 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี

2.2.1 ความหมายภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี (Technology leadership) เป็นภาวะผู้นำที่เกิดขึ้นท่ามกลาง การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยามไว้ ดังนี้

นิศาชล บำรุงภักดี (2563, น.21) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรม ที่ผู้บริหารสถานศึกษา การมีวิสัยทัศน์ สมรรถนะ สามารถใช้เทคโนโลยี เรียนรู้เทคโนโลยีได้อย่างต่อเนื่อง มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และรู้จักนำความรู้เหล่านั้นไปบูรณาการกับการจัดการศึกษา และบริหารการศึกษาให้เป็นหนึ่งเดียวอย่างมีความหมายบนพื้นฐานของทฤษฎี ตลอดจนใช้อิทธิพล อำนาจ และจูงใจให้ครูนักเรียนใช้เทคโนโลยี

จิณฉัตร ปะโคทัง (2561, น.81) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรม ของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการเรียนรู้ของครู นักเรียน ชุมชน และทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับ การจัดการศึกษา โดยอาศัยกระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร การจัดการเรียนรู้ การบริหาร การเปลี่ยนแปลง การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการและเรียนรู้สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ เรียนรู้ การพัฒนาครูและการพัฒนานักเรียน

สุนันทา สมใจ (2561, น.351) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี หมายถึง เป็นทักษะ ที่จำเป็นสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งมีอิทธิพลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา รวมถึงการส่งเสริมให้ผู้มี ส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยี และเผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างกว้างขวาง และมีการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมในการ ยกย่องระดับการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์สูงสุดของนักเรียน

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.26) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี หมายถึง เป็น ลักษณะของผู้นำที่สามารถใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการนำเทคโนโลยี ไปสนับสนุน ส่งเสริม และบูรณาการในการจัดการศึกษา มีความสามารถในการบริหารสู่ความเป็นสากล มากขึ้น และนำไปใช้ในการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อีกด้วย

ธิดารัตน์ เหมือนสิงห์ (2559, น.26) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมการกระทำของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการบริหารงานด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา โดยใช้คุณลักษณะของผู้นำ ตลอดจนกระบวนการบริหารที่ต้องปรับ

บทบาท พฤติกรรมการนำและปรับเปลี่ยนพฤติกรรมขององค์กรให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลง ก่อให้เกิดความร่วมมือร่วมใจของผู้ร่วมงาน ทำให้การทำงานบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้

ธนกฤต พราหมณ์นิก (2559, น.46) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี หมายถึง ลักษณะของบุคคลที่สามารถสร้างวิสัยทัศน์และเข้าใจถึงการนำเทคโนโลยีมาบูรณาการ เพื่อให้สามารถใช้พัฒนาตนเองและผู้อื่นในเรื่องของการเรียนรู้ให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถลดช่องว่างของเทคโนโลยีได้

Burke (2003) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไม่แตกต่างจากภาวะผู้นำที่มีประสิทธิภาพรูปแบบอื่นเพียงแต่ว่าในภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีทำให้มีทางเลือกที่ดีกว่า ภาวะผู้นำแบบนี้ต้องการภาวะผู้นำเชิงการเปลี่ยนแปลงเพราะเป็นธรรมชาติ การมีส่วนร่วมในระดับสูงของโลกทางอิเล็กทรอนิกส์ระหว่างองค์กรทางอิเล็กทรอนิกส์และลูกค้าทางอิเล็กทรอนิกส์ และความเชื่อมโยงระหว่างผู้นำและผู้ตาม

Flanagan & Jacobson (2003, p.124) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีเป็นพฤติกรรมของผู้นำที่มีภารกิจต่อนักเรียน (pupil engagement) เป็นความแน่วแน่มั่นคงต่อภารกิจในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนโดยมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม มีวิสัยทัศน์ที่กำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีสำหรับการศึกษามีการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ (effective professional development) ส่งเสริมให้มีการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ โดยเน้นการสอนและการเรียนรู้ รวมทั้งจัดให้มีการใช้เทคโนโลยีในโอกาสต่างๆ นักเรียนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการได้อย่างเท่าเทียมกัน

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารที่มีทักษะทางด้านการใช้เทคโนโลยีที่จำเป็นสำหรับการบริหารองค์กร รวมถึงการส่งเสริมให้ทุกคนในองค์กรมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิสัยทัศน์การใช้เทคโนโลยี และเผยแพร่วิสัยทัศน์อย่างกว้างขวางผ่านทางสื่อเทคโนโลยี มีการส่งเสริมและสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการจัดการเรียนการสอน และการบริหารงานฝ่ายต่างๆ มีความรู้ในการใช้เทคโนโลยี ผู้นำยอมรับและเปิดโอกาสที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ เพื่อยกระดับการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร เพื่อนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้

2.2.2 ความสำคัญภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี

โดยมีนักวิชาการหลายท่านได้ให้คำนิยาม ความสำคัญภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้ ดังนี้

นิตชาล บำรุงภักดี (2563, น.21) ได้สรุปไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตในปัจจุบันเป็นอย่างมาก ซึ่งสามารถประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศได้หลากหลายสาขา อาทิ ด้านธุรกิจ ด้านการแพทย์ ด้านอุตสาหกรรม ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านความบันเทิง ด้านการทหารตำรวจ และด้านการศึกษา เป็นต้น

จิณณวัตร ประโคทัง (2561, น.257) ได้สรุปไว้ว่า ยุคดิจิทัลเป็นยุคนาโนเทคโนโลยีของโลกสมัยใหม่ที่เต็มไปด้วยความเร็วของการเปลี่ยนแปลง การมุ่งไปสู่การพัฒนาศักยภาพ คุณภาพ และประสิทธิภาพสูงสุดของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เป็นสิ่งที่ต้องการให้เกิดการยอมรับในองค์กร ความท้าทายของผู้นำในยุคศตวรรษที่ 21 จึงให้ความสำคัญกับการบริหารการเปลี่ยนแปลงที่สามารถ นำพาองค์กรให้บรรลุเป้าประสงค์ พบกับความสำเร็จตามเป้าหมายหรือวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ สถาบัน การศึกษาต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันเช่นเดียวกับองค์กรอื่นๆ ทำอย่างไรที่จะให้สถาบัน การศึกษาสามารถมีคุณค่า มีคุณภาพ เพิ่มสมรรถนะในการพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถในการพึ่งพา ตนเอง และเกิดการพัฒนายั่งยืน การสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) ของสถานศึกษาจึง เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในยุคดิจิทัลที่สามารถเก็บข้อมูลและนำข้อมูลมาใช้ได้อย่างไม่จำกัด ผู้นำในยุคนี้ ต้องมีความสามารถในการนำข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์กับองค์กร ตั้งแต่การปฏิบัติการวันต่อวัน (Day-to-Day Operation) ไปจนถึงการวางกลยุทธ์ กำหนดวิสัยทัศน์ ต้องมีความเข้าใจในเทคโนโลยีและ กลยุทธ์ที่สนับสนุนเป้าหมายขององค์กรทั้งระยะสั้นและระยะยาวที่ต้องการการตัดสินใจที่รวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ชนกฤต พราหมณ์นวก (2559, น.25) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีมีความสำคัญ ต่อการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการศึกษาที่เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้ เข้ามามีบทบาทสำคัญทั้งด้านการปฏิรูปการบริหารจัดการที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การปฏิรูปการเรียนรู้ที่ต้องจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาปัญญา ไม่ใช่การเรียนรู้เพื่อจำข้อมูล การจำมีความจำเป็น ในส่วนที่เป็นพื้นฐานสำคัญ ส่วนข้อมูลควรจะอยู่ในแหล่งเรียนรู้ใดๆ สามารถเรียกใช้ได้ทันทีเมื่อจำเป็น และสามารถแสวงหาข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทักษะด้าน ICT จึงเป็น เครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับภาวะผู้นำผู้บริหารสถานศึกษาในการขยายขีดความสามารถการเรียนรู้ ต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542, น.37) ได้สรุปไว้ว่า พระราชบัญญัติ การศึกษา พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2562 สาระที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาตามมาตรฐานต่างๆ ของ พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 4 ในหมวด 9 เทคโนโลยีการศึกษา ในมาตรา 63 ถึงมาตรา 69 ที่มีสาระสำคัญเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา โดยรัฐต้องจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำและ โครงสร้างพื้นฐานอื่นที่จำเป็นเพื่อใช้ประโยชน์สำหรับการศึกษา ส่งเสริมให้มีการผลิตและพัฒนาแบบเรียน ตำรา หนังสือทางวิชาการ และพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิตและ ผู้ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยี ที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิผล ในด้านการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีนั้นผู้เรียน

มีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต นอกจากนี้รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย ตลอดจนให้มีการระดมทุนเพื่อจัดตั้งกองทุนพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา และรัฐต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณาเสนอนโยบาย แผนส่งเสริมและประสานการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการประเมินคุณภาพและประสิทธิผลของการผลิต และการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเป็นสิ่งที่จำเป็น ในยุคปัจจุบันเป็นยุคหน่วยงานต่างๆ ต้องใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน การบริหารงานและการตัดสินใจเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ นับตั้งแต่การผลิต การจัดเก็บ การประมวลผล การเรียกใช้และการสื่อสารสารสนเทศ รวมทั้งการแลกเปลี่ยนและการใช้ทรัพยากรสารสนเทศร่วมกันให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศได้มีการพัฒนาอย่างก้าวหน้าและสามารถนำมาใช้ได้ในด้านการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับบริบทในแต่ละด้านนั้นจึงมีการใช้งานผ่านช่องทางสื่อสารในระบบเครือข่าย

ยื่น ภาววรรณ (2538, น.30) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ไว้ดังนี้

- 1) เทคโนโลยีสารสนเทศทำให้สังคมเปลี่ยนจากสังคมอุตสาหกรรมมาเป็นสังคมสารสนเทศ
- 2) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้ระบบเศรษฐกิจเปลี่ยนจากระบบแห่งชาติไปเป็นเศรษฐกิจโลก ที่ทำให้ระบบเศรษฐกิจของโลกผูกพันกับทุกประเทศ ความเชื่อมโยงของเครือข่ายสารสนเทศ ทำให้เกิดสังคมโลกาภิวัตน์ ระบบเศรษฐกิจซึ่งแต่เดิมมีขอบเขตจำกัดภายในประเทศ ได้กระจายไปเป็นเศรษฐกิจโลก เกิดการหมุนเวียน แลกเปลี่ยนสินค้า และบริการอย่างรวดเร็ว ซึ่งเครื่องมือสำคัญที่เอื้ออำนวยให้การดำเนินการดังกล่าวมีขอบเขตกว้างขวางและเชื่อมโยงกันมากขึ้น คือ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
- 3) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้องค์กรมีลักษณะผูกพันกัน หน่วยงานภายในเป็นแบบเครือข่าย (Network) เพราะการใช้เครือข่ายคอมพิวเตอร์ภายในองค์กร ทำให้เกิดการดำเนินงานเป็นกลุ่ม โครงสร้างขององค์กรเปลี่ยนไปจากองค์กรที่มีลำดับชั้นสายบังคับบัญชากลายเป็นองค์กรเครือข่ายที่มีลักษณะการบังคับบัญชาเป็นแนวราบ หน่วยธุรกิจมีขนาดเล็ก และเชื่อมโยงกันกับหน่วยธุรกิจอื่น เป็นเครือข่ายสถานะภาพขององค์กร เกิดการปรับเปลี่ยนไปตามกระแสของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การดำเนินธุรกิจจึงลดความสำคัญในเรื่องของขนาด แต่แข่งขันกับความเร็ว (Economy of Speed) โดยอาศัยระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์และการสื่อสารโทรคมนาคมเป็นตัวสนับสนุน

4) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเป็นเทคโนโลยีแบบสุนทรียสัมผัส สามารถตอบสนองความต้องการการใช้เทคโนโลยีในรูปแบบใหม่ที่เลือกได้ เช่น หากเราต้องการชมภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ เราต้องเปิดเครื่องรับโทรทัศน์ และไม่สามารถเลือกตามความต้องการได้ ถ้าสถานีส่งสัญญาณใดมากก็ต้องชมตามนั้น หรือเมื่อต้องการฟังรายการวิทยุก็เปิดวิทยุจะมีเสียงดังขึ้นทันที หากไม่พอใจก็ทำได้เพียงเลือกสถานีใหม่ แต่ปัจจุบันเกิดการเปลี่ยนแปลงในลักษณะ “ตามต้องการ” หรือ “On Demand” มากขึ้น เช่น เมื่อต้องการชมภาพยนตร์หรือฟังเพลงสามารถเลือกชมและดูตามความสนใจ หรือหากต้องการศึกษาหาความรู้ มีบทเรียนออนไลน์ หรืออีเลิร์นนิ่ง (E-Learning) ที่ผู้เรียนสามารถเลือกบทเรียนได้ตามอัธยาศัย

5) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้เกิดสภาพการทำงานแบบทุกสถานที่และทุกเวลา (Anywhere and Anytime) เมื่อการสื่อสารแบบสองทาง ความก้าวหน้าและแพร่หลายขึ้นทำให้การโต้ตอบผ่านเครือข่าย ทำให้เสมือนมีปฏิสัมพันธ์ได้จริง เช่น การประชุมทางไกลผ่านจอภาพ (Video Conference) การศึกษาทางไกลผ่านดาวเทียม (Tele Education) พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ (E-Commerce) เป็นต้น ซึ่งการดำเนินกิจกรรมเช่นนี้ ทำให้การทำงานขยายขอบเขตไปทุกหนแห่งและสามารถดำเนินการได้

6) เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้เกิดการวางแผนการดำเนินการระยะยาว และมีวิธีการตัดสินใจหรือทางเลือกได้ละเอียดขึ้น ในอดีตการตัดสินใจอาจมีหนทางให้เลือกน้อย เช่น มีคำตอบเดียว ใช่ และ ไม่ใช่ แต่ด้วยข้อมูลข่าวสารที่สนับสนุนการตัดสินใจ ทำให้กระบวนการคิดในการตัดสินใจเปลี่ยนไป ผู้ตัดสินใจมีทางเลือกมากขึ้น และมีความละเอียดอ่อนในการตัดสินใจมากขึ้น

สรุปได้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี มีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบัน เนื่องจากเทคโนโลยีสารสนเทศ เข้ามามีบทบาทมากในการบริหารงานในสถานศึกษา เพราะทำให้การปฏิบัติงานในทุกระดับบรรลุเป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้บริหารที่วางนโยบายและแผนเอาไว้ เพื่อที่จะพัฒนาระบบงานให้มีความทันสมัยและรวดเร็ว โดยนำเอาเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการบริหารจัดการในด้านต่างๆ

2.2.3 องค์ประกอบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี

รัตนภรณ์ วัชรอติยาพล (2563, น.46) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้ 4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) มีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี
- 2) การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน
- 3) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

4) การบูรณาการเทคโนโลยี

นิศาชล บำรุงภักดิ์ (2563, น.46) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4) ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการเรียนการสอน
- 5) ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สุนันทา สมใจ (2561) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี กล่าวว่า องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา มี 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ด้านความเป็นผู้นำและวิสัยทัศน์
- 2) ด้านการเรียนรู้และการสอน
- 3) ด้านผลิตภาพและความชำนาญเชิงวิชาชีพ
- 4) ด้านการสนับสนุน ส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ
- 5) ด้านการวัดผลและประเมินผล
- 6) ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรม

ชัญญาภักดิ์ ไยดี (2561) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ด้านความเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์
- 2) ด้านพัฒนาการเรียนรู้ยุคดิจิทัล
- 3) ด้านความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ
- 4) ด้านการพัฒนาอย่างเป็นระบบ
- 5) ด้านความเป็นพลเมืองดิจิทัล

ธนกฤต พรหมนันทน์ (2560, น.59) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้ 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) มีความรู้ทางเทคโนโลยี
- 2) มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน
- 3) มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร
- 4) มีการสนับสนุน การจัดการและการดำเนินการ
- 5) มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล

6) มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.27) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้

4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
- 2) มีการสนับสนุน ส่งเสริม การจัดการและการปฏิบัติ
- 3) มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล
- 4) มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

ทอฝัน กรอบทอง (2560, น.42) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้

4 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ผู้นำทางการสอนเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 2) มีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 3) มีการพัฒนาวิชาชีพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- 4) มีสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ

ธิตารัตน์ เหมือนสิงห์ (2559) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้

6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ด้านภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
- 2) ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน
- 3) ด้านการสนับสนุน ส่งเสริม การใช้เทคโนโลยีบริหารจัดการ
- 4) ด้านการสนับสนุน การจัดการและการดำเนินการ
- 5) ด้านการวัดผลและการประเมินผล
- 6) ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

เบญจพรณ แจ่มจำรูญ (2557) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี กล่าวว่า องค์ประกอบ

ของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา มี 3 องค์ประกอบ คือ

- 1) ผู้นำเปลี่ยนแปลง
- 2) ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน
- 3) เป้าหมาย

บรรจบ บุญจันทร์ (2554) ได้ศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี กล่าวว่า องค์ประกอบ

ของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา มี 4 องค์ประกอบ คือ

- 1) มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
- 2) มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน

3) มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล

4) มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี

สถาบันเพื่อการวิจัยอเมริกัน (American Institute for Research: AIR, 2009) ได้กำหนดมาตรฐานทางเทคโนโลยีการศึกษาระดับชาติสำหรับผู้บริหาร (National Educational Technology Standard for Administrators: NETS-A) ไว้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์
- 2) วัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล
- 3) ความเป็นเลิศในวิชาชีพ
- 4) การพัฒนาอย่างเป็นระบบ
- 5) สังคมดิจิทัล

Kozloski (2006) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้ 4 องค์ประกอบ

ดังนี้

- 1) การเรียนรู้และการสอน
- 2) การผลิตภาพและการปฏิบัติทางวิชาชีพ
- 3) การวัดผลและการประเมินผล
- 4) ด้านสังคม กฎหมาย และประเด็นทางจริยธรรม

Pulley, Sessa & Malloy (2002) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้ 2 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ผู้นำเปลี่ยนแปลง
- 2) ความกล้าหาญการนำบุคลากรและองค์กร

Annunzio (2001) ได้สรุปองค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีไว้ 3 องค์ประกอบ

ดังนี้

- 1) สามารถเปลี่ยนวัฒนธรรมในการบริหาร
- 2) คล่องแคล่ว
- 3) มีความยืดหยุ่น

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีตามแนวคิดของนักวิชาการ

องค์ประกอบ นักวิชาการ	รัตนภรณ์ วัชรอติยาพล (2563)	นิตชาล บำรุงศักดิ์ (2563)	สุนันทา สมใจ (2561)	ชญัญญาก็ค ไยดี (2561)	ชนกฤต พราหมณ์นวก (2560)	อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560)	ทอฝัน กรอบทอง (2560)	จิตรรัตน์ เทมือนสิงห์ (2559)	เบญจพรรณ แจ่มจำรูญ (2557)	บรรจบ บุญจันทร์ (2554)	AIR (2009)	Kozloski (2006)	Pulley, Sessa, & Malloy (2002)	Annunzio (2001)	ความถี่
	1) มีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี	✓	✓	✓	✓			✓	✓			✓			
2) การใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน	✓				✓					✓					3
3) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓			✓			9
4) การบูรณาการเทคโนโลยี	✓														1
5) สมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ		✓					✓								2
6) ส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ		✓	✓		✓	✓		✓							5
7) สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ		✓	✓		✓	✓		✓		✓		✓			7
8) ความสามารถเชิงผลิตภาพและความชำนาญเชิงวิชาชีพ			✓									✓			2
9) การสนับสนุนการจัดการและการดำเนินการ								✓							1
10) ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล		✓			✓	✓		✓	✓	✓		✓			6
11) พัฒนาศักยภาพในการเรียนรู้ยุคดิจิทัล				✓			✓								2

ตารางที่ 2.1 การสังเคราะห์องค์ประกอบของภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีตามแนวคิดของนักวิชาการ (ต่อ)

องค์ประกอบ นักวิชาการ	รัตนารณณ์ วัชรอติยาพล (2563)	นิตาชาล บำรุงภักดี (2563)	สุนันทา สมใจ (2561)	ชญัญญาภัค ไยดี (2561)	ชนกฤต พราหมณ์นวก (2560)	อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560)	ทอฝัน กรอบทอง (2560)	ฉัตรรัตน์ เทมือนสิงห์ (2559)	เบญจพรรณ แจ่มจำรูญ (2557)	บรรจบ บุญจันทร์ (2554)	AIR (2009)	Kozloski (2006)	Pulley, Sessa, & Malloy (2002)	Annunzio (2001)	ความถี่
	12) ความเป็นเลิศในการปฏิบัติอย่างมืออาชีพ				✓							✓			
13) การปรับปรุงและพัฒนาอย่างเป็นระบบ				✓							✓				2
14) ความเป็นพลเมืองดิจิทัล				✓							✓				2
15) มีความรู้ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ					✓										1
16) มีการเปลี่ยนแปลงการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ									✓			✓			2
17) ส่งเสริมการทำงานร่วมกัน									✓						1
18) เป้าหมาย									✓						1
19) วัฒนธรรมการเรียนรู้ยุคดิจิทัล										✓					1
20) ความล้ำหน้าการนำบุคลากรและองค์กร												✓			1
21) คล่องแคล่ว													✓		1
22) มีความยืดหยุ่น													✓		1
23) สามารถเปลี่ยนวัฒนธรรมในการบริหาร													✓		1

จากการสังเคราะห์องค์ประกอบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ตามตารางที่ 2.1 ได้ศึกษาแนวคิดของ รัตนารณณ์ วัชรอติยาพล (2563); นิตาชาล บำรุงภักดี (2563); สุนันทา สมใจ (2561); ชญัญญาภัค ไยดี (2561); ชนกฤต พราหมณ์นวก (2560); อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560); ทอฝัน กรอบทอง (2560); ฉัตรรัตน์ เทมือนสิงห์ (2559); เบญจพรรณ แจ่มจำรูญ (2557); บรรจบ บุญจันทร์ (2554); AIR (2009); Kozloski (2006); Pulley, Sessa, & Malloy (2002); Annunzio (2001)

เหมือนสิงห์ (2559); เบญจพรรณ แจ่มจำรูญ (2557); บรรจบ บุญจันทร์ (2554); AIR (2009); Kozloski (2006); Pulley, Sessa, & Malloy (2002) และ Annunzio (2001)

โดยใช้เกณฑ์ในการสังเคราะห์ที่ระดับความถี่ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป ตามแนวคิดและทฤษฎี จะต้องประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี 2) ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน 3) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ 4) ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ 5) ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล

1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี

นักวิชาการได้ให้ความหมาย ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี ไว้ดังนี้

รัตนภรณ์ วัชรอติยาพล (2563, น.53) ได้สรุปไว้ว่า การสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารทางเทคโนโลยีในสถานศึกษา ที่แสดงออกถึงการสร้างภาพในอนาคตขององค์กร ซึ่งเป็นการสะท้อนความคิดเชิงรุก สภาพปัจจุบันของเทคโนโลยี โดยอาศัยข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือ และการค้นหาข้อมูลเทคโนโลยีจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ผู้นำในทุกระดับขององค์กรมีส่วนร่วมในการสานฝัน มีการสื่อสารภาพอย่างชัดเจน และสมาชิกทุกคนยอมรับและยินดีปฏิบัติงานเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น

นิศาชล บำรุงภักดี (2563, น.12) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการมีความสามารถในการสร้างวิสัยทัศน์ กำหนดเป้าหมาย ภาระงาน และตัวชี้วัดความสำเร็จทางเทคโนโลยี

สุนันทา สมใจ (2561, น.354) ได้สรุปไว้ว่า ผู้บริหารต้องมีความสามารถกำหนดเป้าหมาย สามารถกระตุ้นให้เกิดการผสมผสานวิสัยทัศน์และสามารถสร้างเครือข่ายชุมชนให้ดำรงไว้อย่างยั่งยืน เพื่อการเรียนรู้และส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาที่เอื้อต่อการนำวิสัยทัศน์สู่ความเป็นจริง

ชญญาภัค ไยดี (2561, น.153) ได้สรุปไว้ว่า ความเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงการกระตุ้นและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้มีความมุ่งมั่นร่วมกันสร้างวิสัยทัศน์ การใช้แหล่งข้อมูลในยุคดิจิทัลให้ได้เกินเป้าหมายของการเรียนรู้ ให้การสนับสนุนการปฏิบัติเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล สูงสุดในขอบเขตความรับผิดชอบของผู้บริหารโรงเรียน การเข้าร่วมในกระบวนการพัฒนาการดำเนินการและ นำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไปอยู่ในแผนกลยุทธ์ตามวิสัยทัศน์ที่ร่วมกำหนด และการระดมทุนจากผู้สนับสนุนในท้องถิ่น ภาครัฐและระดับชาติด้วยนโยบายโครงการ เพื่อมาสนับสนุนการดำเนินการของการนำเทคโนโลยีลงสู่วิสัยทัศน์และแผนกลยุทธ์

ทอฝัน กรอบทอง (2560, น.11) ได้สรุปไว้ว่า ความเป็นผู้นำด้านวิสัยทัศน์ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้นำในสถานศึกษาแสดงออกถึงการสร้างภาพในอนาคตขององค์กร แสดงความสามารถในการสื่อสารให้ครูได้เข้าใจวิสัยทัศน์ และสามารถนำวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติได้

ธิดารัตน์ เหมือนสิงห์ (2559, น.40) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการมีภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารที่ต้องมีทัศนคติที่ดีต่อเทคโนโลยี ตื่นตัวในการเรียนรู้เทคโนโลยี ขวนขวายหาความรู้จากแหล่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการศึกษา ชอบทดลอง ใช้แนวคิดเพื่อสร้างนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีใหม่ๆ มีวาทศิลป์ที่จะโน้มน้าวขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอกหรือผู้มีอำนาจในระดับที่สูงกว่า เพื่อจัดกิจกรรมเทคโนโลยี สร้างบรรยากาศให้เกิดความร่วมมือในการทำงาน โดยเน้นเทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของงาน มีการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องเป็นนิสัย เป็นต้นแบบในการทำงาน โดยอาศัยเทคโนโลยี เป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีเพื่อเข้าถึงข้อมูล วิเคราะห์ตีความข้อมูลเพื่อพัฒนาสถานศึกษา

มาตรฐานระดับชาติทางเทคโนโลยีการศึกษาสำหรับผู้บริหาร (International Society for Technology in Education, 2009) ได้สรุปไว้ว่า ผู้นำควรกระตุ้นให้เกิดการผสมผสานวิสัยทัศน์ โดยส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในวัฒนธรรมในการปฏิบัติงานที่มุ่งไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนด รวมถึงการกระตุ้นให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีส่วนร่วมในการพัฒนาบรรยากาศแห่งการสร้างนวัตกรรม โดยใช้การวิจัยเป็นฐานในการปฏิบัติ ตลอดจนใช้ข้อมูลสารสนเทศเป็นพลังขับเคลื่อนการตัดสินใจ อันจะนำไปสู่การบรรลุมาตรฐานด้านผู้นำและวิสัยทัศน์ในที่สุด

สรุปได้ว่า ด้านมิวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการวางแผนด้านเทคโนโลยี เผยแพร่วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี กระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาและสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี มีการวิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันของสถานศึกษา เพื่อให้เข้าใจและตระหนักถึงสภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แล้วนำมากำหนดความต้องการในอนาคตของสถานศึกษา มีการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานผ่านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา มีการกระตุ้นและสนับสนุนบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

2) ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

นักวิชาการได้ให้ความหมาย ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

รัตนภรณ์ วัชรอติยาพล (2563, น.13) ได้สรุปไว้ว่า การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมของผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกความสามารถในการส่งเสริมการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน การส่งเสริมการสอนออนไลน์ การส่งเสริมการเรียนการสอนผ่านเครือข่ายสังคมออนไลน์

นิศาชล บำรุงศักดิ์ (2563, น.12) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่แสดงออกถึงความสามารถในการผลักดันให้ครูใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอน ต้องสามารถบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปในหลักสูตรหรือกิจกรรมต่างๆ อำนาจความสะดวกให้ครูและนักเรียนเข้าถึงสาระความรู้ได้อย่างรวดเร็วทุกที่ ทุกเวลา เกิดความมั่นใจในระบบการเรียนการสอน

สุนันทา สมใจ (2561, น.355) ได้สรุปไว้ว่า ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้และสร้างทักษะด้านเทคโนโลยี และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ มีการใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมืออย่างเหมาะสม และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอนของครู

ชนกฤต พรหมนันท (2560, น.61) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านมีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน มีความเกี่ยวข้องอย่างใกล้ชิดกับการที่ผู้นำต้องสร้างกระบวนการให้ครูและนักเรียนเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างความมั่นใจว่า มีการบูรณาการเทคโนโลยีเข้าไปในหลักสูตร กลยุทธ์ในการสอนและในบริบทของการเรียนรู้ที่เพิ่มพูนการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.29) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนจะต้องเป็นผู้บริหารที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสร้างทักษะในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเรียนการสอนของครู และนักเรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการกำหนดหลักสูตรการเรียนการสอน โดยจะต้องส่งเสริมให้ครูนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับใช้และบูรณาการกับการเรียนการสอนในรายวิชาต่างๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนานักเรียนทุกคน

ทอฝัน กรอบทอง (2560, น.11) ได้สรุปไว้ว่า พฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจและความมุ่งมั่นในการใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย มีความรู้ความสามารถและสร้างบรรยากาศเรียนรู้

จิรารัตน์ เหมือนสิงห์ (2559, น.42) ได้สรุปไว้ว่า การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเรียนการสอน หมายถึง คุณลักษณะของผู้บริหารในการเป็นแบบอย่างของการเรียนรู้และสร้างทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ สามารถสร้างความมั่นใจว่าการออกแบบหลักสูตร กลยุทธ์การเรียนการสอน และการจัดบรรยากาศการเรียนรู้ ได้มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมืออย่างเหมาะสม เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการสอนของครูและการเรียนรู้ของนักเรียน

บรรจบ บุญจันทร์ (2554, น.33) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีด้านการเรียนรู้และการสอน เป็นพฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่แสดงออกถึงความสามารถในการผลักดันให้ครูใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอน

Kozloski (2006) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีด้านการเรียนรู้และการสอน มีขอบข่ายครอบคลุมถึงการยกระดับการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร การอำนวยความสะดวกการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน การสนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการเรียนการสอนที่พัฒนาการคิด การตัดสินใจ และทักษะการแก้ปัญหา ให้บุคลากรมีโอกาสได้รับการพัฒนาวิชาชีพอย่างมีคุณภาพ

สรุปได้ว่า ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน หมายถึง พฤติกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีการกำหนดนโยบายให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนการสอน นำระบบอินเทอร์เน็ตที่รวดเร็วมาใช้ในสถานศึกษา อำนวยความสะดวกให้ครูนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ มีความสามารถในการส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการเรียนรู้และการสอนแบบมีส่วนร่วม ส่งเสริมการใช้สื่อ Social Media มาจัดการเรียนการสอน โดยมีการจัดอบรมให้ความรู้การใช้เทคโนโลยีแก่ครูผู้สอน ทั้งนี้ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องเป็นแบบอย่างให้กับครูในการมีทักษะทางเทคโนโลยี

3) ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ

นักวิชาการได้ให้ความหมาย ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการสอน ไว้ดังนี้

นิศาชล บำรุงภักดี (2563, น.12) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถประยุกต์เทคโนโลยีในการเพิ่มขยายขีดความสามารถเชิงวิชาชีพของทีมงาน อันนำไปสู่การเพิ่มผลผลิตภาพ มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติและพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพโดยใช้เทคโนโลยี

สุนันทา สมใจ (2561, น.357) กล่าวว่า การสนับสนุนการจัดการและการปฏิบัติ ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการชักนำ โน้มน้าว และส่งเสริมบูรณาการเทคโนโลยีในการบริหารงานโรงเรียน และการจัดการเรียนรู้ภายใต้ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องสามารถจัดการให้เกิดความเข้ากันได้หรือผสมกลมกลืนระหว่างเทคโนโลยีและนโยบาย

ชนกฤต พรหมนันท (2560, น.61) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านมีการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร ผู้บริหารสถานศึกษาต้องกำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีเป็นกิจวัตรปกติ การสร้างทีมงานเพื่อนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพ การให้การช่วยเหลือทีมงานโดยการสร้างโอกาสการพัฒนาความก้าวหน้าทางวิชาชีพ แก่ผู้ให้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการเรียนการสอน และมีการพัฒนาแหล่งทรัพยากรทางเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาวิชาชีพอย่างยั่งยืน

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.30) ได้สรุปไว้ว่า ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงานจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถประยุกต์เทคโนโลยีในการเพิ่มขยายและพัฒนาขีดความสามารถของทีมงาน และผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเป็นกิจวัตรประจำวัน เพื่อเป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

อิตารัตน์ เหมือนสิงห์ (2559, น.45) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการชักนำ โน้มน้าว และส่งเสริมการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศภายใต้การบริหารจัดการของผู้บริหาร จัดการด้านโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนและผู้สอนเกิดความพึงพอใจและได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ จัดหาปัจจัยพื้นฐานทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ จัดสถานที่และโครงสร้างทางเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา เพื่อรองรับเทคโนโลยีสู่ระบบบริหารงานสถานศึกษาที่เชื่อมโยงไปสู่การจัดการเรียนรู้ ภายใต้ความร่วมมือของทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง สามารถจัดการให้เกิดความเข้ากันได้ หรือผสมกลมกลืนระหว่างเทคโนโลยีสารสนเทศและนโยบาย ตลอดจนการกระจายงบประมาณและทรัพยากรต่างๆ ในการดำเนินงานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา

สรุปได้ว่า การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ อำนวยความสะดวก และเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน กำหนดให้มีการใช้เทคโนโลยีเป็นกิจวัตรประจำวัน เป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ และนำมาใช้ในงานบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป โดยส่งเสริมให้มีการจัดเก็บข้อมูลสารสนเทศที่เป็นระบบ อีกทั้งประสานกับหน่วยงานภายนอกเพื่อรับการสนับสนุนการใช้งานด้านเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาการศึกษาให้ดียิ่งขึ้น

4) ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

นักวิชาการได้ให้ความหมาย ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ไว้ดังนี้

นิตชาล บำรุงภักดี (2563, น.12) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาแสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงและตรงกับความต้องการที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรม

สุนันทา สมใจ (2561, น.358) ได้สรุปไว้ว่า สังคม กฎหมาย และจริยธรรม ผู้บริหารต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยี การส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย การสนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา

ธนกฤต พรหมนันท (2560, น.65) ได้สรุปไว้ว่า องค์ประกอบคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ผู้นำต้องมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องความรับผิดชอบของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึง การส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย การสนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ กำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.32) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี จะต้องเป็นผู้บริหารที่แสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวังและมีความรับผิดชอบต่อสังคม และไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ทำให้นักเรียนทุกคนเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศได้ตรงกับความต้องการอย่างถูกกฎหมายและจริยธรรม ด้วยการออกกฎระเบียบในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา

ธิดารัตน์ เหมือนสิงห์ (2559, น.47) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง ความรู้ ความเข้าใจของผู้บริหารในประเด็นทางสังคม กฎหมาย และจริยธรรมที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น การสร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ การส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัย การสนับสนุนและจัดให้เกิดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่ปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ การคุ้มครองสิทธิทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารควรศึกษาทำความเข้าใจกฎเกณฑ์ข้อบังคับ แนวทางปฏิบัติหรือข้อเรียนรู้ว่าสิ่งใดถูกสิ่งใดผิด อันเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีการศึกษาเพื่อใช้บังคับหรือเป็นข้อกำหนดระหว่างบุคคล หรือระหว่างบุคคลกับองค์กรหรือบุคคลกับรัฐ กระตุ้นให้ผู้ปฏิบัติงานและตัวผู้นำเองศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม คำนึงถึงความเป็นส่วนตัว ความปลอดภัยของข้อมูลสารสนเทศ การคุ้มครองข้อมูลสารสนเทศและทรัพย์สินทางปัญญา

บรรจบ บุญจันทร์ (2554, น.43) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีด้านสังคมกฎหมายและประเด็นทางจริยธรรม เป็นพฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานแสดงออกถึงการเป็นแบบอย่างในการใช้เทคโนโลยีด้วยความระมัดระวัง และมีความรับผิดชอบต่อสังคม ผู้เรียนทุกคนสามารถเข้าถึงและตรงกับความต้องการที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารและจริยธรรม

Kozloski (2006) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีด้านสังคม กฎหมายและประเด็นทางจริยธรรม มีขอบข่ายครอบคลุมถึงการสร้างความมั่นใจว่ามีการเข้าถึงเทคโนโลยีให้กับนักเรียน ให้มีการใช้เทคโนโลยีด้วยความรับผิดชอบ ความปลอดภัยในการใช้เทคโนโลยี ความปลอดภัยในสุขภาพ

สรุปได้ว่า สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึงผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้เทคโนโลยี โดยเชิญชวนให้ครูปฏิบัติตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์ สนับสนุนให้ครูและนักเรียนมีจริยธรรมที่ดีในการใช้เทคโนโลยี ส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน อีกทั้งเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยีและระบบอินเทอร์เน็ตของสถานศึกษา

5) ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล

นักวิชาการได้ให้ความหมาย ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผลไว้ดังนี้

สุนันทา สมใจ (2561, น.358) ได้สรุปไว้ว่า การวัดผลและการประเมินผล ผู้บริหารต้องมีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและการประเมินผล เพื่อมาบูรณาการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอนในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ธนกฤต พราหมณ์นวก (2560, น.65) ได้สรุปไว้ว่า องค์กรประกอบคุณลักษณะภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านมีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล ผู้นำต้องสามารถพัฒนาระบบการประเมินการบริหารจัดการและการปฏิบัติงาน โดยอาศัยเทคโนโลยีในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ ตลอดจนการประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษา เพื่อสร้างความมั่นใจว่าจะนำไปสู่การบริหารและจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามผลที่ตั้งไว้

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.32) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล ผู้บริหารจะต้องสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาบริหารจัดการเรียนการสอนสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศวิเคราะห์ปัญหาสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศตีความข้อมูล สามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน และประเมินการบริหารคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในองค์กรได้อีกด้วย

ฉัตรรัตน์ เหมือนสิงห์ (2559, น.45) ได้สรุปไว้ว่า ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล หมายถึง ความสามารถของผู้บริหารในการพัฒนาระบบการประเมินการบริหารจัดการและการปฏิบัติงานรูปแบบใหม่ โดยอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศในการเก็บรวบรวม วิเคราะห์และแปลผลการวิเคราะห์ ตลอดจนการนิเทศ การประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ในสถานศึกษา

เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุง สร้างความมั่นใจว่าจะนำไปสู่การบริหารและจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผลตามที่ตั้งไว้

บรรจบ บุญจันทร์ (2554, น.37) ได้สรุปไว้ว่า พฤติกรรมที่ผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการวัดผลและการประเมินผล ทั้งในแง่ของการเรียนการสอน หรือการประเมินการใช้เทคโนโลยี

Kozloski (2006) ได้สรุปไว้ว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีด้านการวัดและการประเมินผล ผู้นำต้องสามารถใช้เทคโนโลยีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และแปลผลการวิเคราะห์ ใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ใช้เทคโนโลยีในการวินิจฉัยและประเมินระบบการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา และประเมินคุณภาพของเทคโนโลยีที่ใช้ในสถานศึกษา

สรุปได้ว่า ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน อบรมการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน มีการนิเทศการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน นำข้อมูลการเรียนการสอนของครูมาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้เทคโนโลยี นำเทคโนโลยีมาใช้ในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน และส่งเสริมให้ครูใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นกระบวนการหนึ่งในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนที่จะดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรและเครือข่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน อาทิ คณะกรรมการโรงเรียนขั้นพื้นฐาน ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร ครูทุกคน ฯลฯ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำหนดให้โรงเรียนในสังกัดทุกแห่ง จัดให้มีระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนและดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืน นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสมและทันการณ์ ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบัน

2.3.1 ความหมายของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

ปรมาภรณ์ สนธิ (2560, น.18) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีระบบเป็นแบบแผน มีขั้นตอนในการดำเนินงานโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคคลหลักร่วมกับบุคคลทุกฝ่ายทั้งในและนอกสถานศึกษา ในการส่งเสริมป้องกันแก้ไข

ปัญหาต่างๆ ที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียน และให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีอยู่ในสังคมได้อย่างเข้มแข็งและปลอดภัย

ลัดดาวลย์ เพชรจันทร์ (2559, น.15) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอนเป็นการส่งเสริม ป้องกัน และแก้ไขปัญหาอย่างมีขั้นตอน ซึ่งจะมีวิธีการ และเครื่องมือในการทำงานที่มาตรฐาน มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ โดยมีการประสานความร่วมมือระหว่างครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษา และปลอดภัยจากสิ่งยั่วยุในทางที่ไม่เหมาะสม มีภูมิคุ้มกันทางจิตในที่เข้มแข็ง มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีทักษะการดำรงชีวิตและรอดพ้นจากวิกฤตทั้งปวง

ศิริ โชคสกุล (2559, น.11) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน มีมาตรฐาน มีคุณภาพ และมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องเพื่อการทำงานที่ตรวจสอบได้ โดยมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นการส่งเสริม การป้องกันและแก้ไขปัญหาของเด็กนักเรียนโดยมีครูที่ปรึกษาเป็นหลัก เพื่อเป็นการพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์

จตุติกรณ์ นิสสัย (2558, น.11) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีองค์ประกอบ มีการประสานความร่วมมือกับผู้เกี่ยวข้องในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อการดำเนินงานพัฒนาและการแก้ไขปัญหานักเรียน

กระทรวงสาธารณสุข กรมสุขภาพจิต (2555, น.131) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานดังกล่าว และมีการประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับครูที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลภายนอก รวมทั้งการสนับสนุน ส่งเสริมจากโรงเรียน และการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง การส่งเสริม การป้องกัน และการแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการ และเครื่องมือสำหรับครูที่ปรึกษา ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ในการดำเนินงานพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์และปลอดภัยจากสารเสพติด

บุญยวีร์ ชัยสวัสดิ์ (2555, น.14) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน โดยอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์อันดีระหว่างครูนักเรียน และผู้ปกครองเป็นสำคัญ และเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพและมีความสุขกับการเรียนตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ

กนกธร วงษ์จันทร์ (2552, น.12) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักและมีกระบวนการขั้นตอนการทำงาน อย่างเป็นระบบ เพื่อที่จะป้องกัน แก้ไขปัญหา รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนานักเรียนให้มีคุณลักษณะที่พึง ประสงค์

สันติสุข สันติศาสนสุข (2552, น.85) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษา เป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอก สถานศึกษา ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและ เครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2552, น.13) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ โดยมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน การมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่ายที่ เกี่ยวข้องทั้งภายในและนอกสถานศึกษา อันได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน มีวิธีการและเครื่องมือที่ชัดเจน มีมาตรฐานคุณภาพและมีหลักฐานการทำงานที่ตรวจสอบได้

อานนท์ นนทวัน (2551, น.5) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างมีขั้นตอน พร้อมด้วยวิธีการและเครื่องมือ ทำงานที่ชัดเจน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลัก และมีการประสานความร่วมมือ

สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง กระบวนการดำเนินงานที่เป็นระบบ มีขั้นตอนในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ รู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คัดกรอง การส่งเสริมและพัฒนา การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข การส่งต่อ ซึ่งมีเครื่องมือที่ช่วยให้การทำงานมีคุณภาพ ประสิทธิภาพและ มาตรฐาน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นผู้ดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนเป็นหลัก เพื่อพัฒนานักเรียนให้เป็นผู้ที่ สมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี โดยมีบุคลากรทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ คณะกรรมการสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชน ผู้บริหาร และครูทุกคน

2.3.2 ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

บุปผาชาติ เข็มวิชัย (2558, น.9) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ความสำคัญของระบบการดูแล ช่วยเหลือนักเรียนเป็นงานที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญเพื่อพัฒนานักเรียนในสถานศึกษา โดยครูที่ปรึกษา ควรเอาใจใส่ดูแลช่วยเหลือ และป้องกัน แก้ไขปัญหาให้นักเรียนทุกคนอย่างเป็นระบบ กระบวนการทำงาน ที่ชัดเจนมีร่องรอยหลักฐานการปฏิบัติงานสามารถตรวจสอบและประเมินผลได้ นอกจากครูที่ปรึกษาแล้ว ยังมีคณะบุคคล ซึ่งได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คณะครู ผู้ปกครอง กรรมการสถานศึกษา ชุมชน และ หน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือเพื่อส่งเสริม พัฒนา ควบคุม และแก้ไขความประพฤติของนักเรียน

ให้อยู่ในระเบียบวินัย ให้เกิดความสงบเรียบร้อยในการอยู่ร่วมกัน เพื่อดูแลช่วยเหลือส่งเสริมและพัฒนา
เต็มตามศักยภาพ ให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเพื่อคุ้มครอง
ดูแลรักษา รวมทั้งให้การอบรมศีลธรรมจรรยา มารยาทอันดีแก่นักเรียน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่
นักเรียนต่อไป

จตุติกรณ์ นิสสัย (2558, น.18) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
มีความสำคัญและความจำเป็น ดังนี้

1) นักเรียนได้รับการส่งเสริมและให้พัฒนาในทุกๆ ด้าน คือ ด้านการเรียน ด้านสุขภาพ
และด้านพฤติกรรมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

2) ครูที่ปรึกษามีการใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ทำให้รับรู้ถึงข้อมูลเกี่ยวกับความ
สามารถทางการเรียน ข้อมูลสุขภาพของนักเรียน และข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมด้านต่างๆ ของนักเรียนได้ดี
ยิ่งขึ้น

3) ผู้บริหารสามารถวางแผนการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อช่วยในการส่งเสริมและพัฒนา
ป้องกันแก้ไขปัญหานักเรียนได้

สุทัศน์ เอี่ยมแสง (2558, น.9) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ความสำคัญและความจำเป็น
ของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ การส่งเสริม พัฒนา ป้องกัน และแก้ปัญหา เพื่อเพิ่มศักยภาพให้
นักเรียนเป็นบุคคลที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม นักเรียน
สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีวิถีชีวิตที่พอเพียง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในยุค
ปัจจุบันทั้งทางด้านวัตถุและเทคโนโลยีต่างๆ ทำให้เด็กและเยาวชนมีวิถีชีวิตที่แตกต่างจากอดีต ส่งผลให้เกิด
ปัญหาต่างๆ มากมาย ซึ่งการแก้ไขปัญหามิใช่หน้าที่ของสถานศึกษาอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยความร่วมมือ
กับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทุกคน โดยมีครูที่ปรึกษาเป็นหลักสำคัญ

มธุริน แผลงจันทิก (2554, น.9) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ความสำคัญของระบบดูแล
ช่วยเหลือนักเรียนนี้มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากในสังคมไทยในปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลง
อย่างรวดเร็ว มีปัจจัยหลายด้าน ทำให้นักเรียน เพื่อน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน จะต้องช่วยกันเร่งแก้ปัญหา
และสถานศึกษาควรจัดกิจกรรมให้นักเรียนได้พัฒนาในทุกๆ ด้าน โดยใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
(2552, น.5) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญ ดังนี้

- 1) นักเรียนได้รับการดูแลช่วยเหลืออย่างทั่วถึง และตรงตามสภาพปัญหา
- 2) สัมพันธภาพระหว่างครูกับนักเรียนเป็นไปด้วยดีและอบอุ่น
- 3) นักเรียนรู้จักตนเอง ควบคุมตนเองได้ มีการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ซึ่งจะเป็
นรากฐานในการพัฒนาความเก่ง คุณธรรม จริยธรรม และความมุ่งมั่นที่จะเอาชนะอุปสรรค

- 4) นักเรียนเรียนรู้อย่างมีความสุข และได้รับการส่งเสริมพัฒนาเต็มตามศักยภาพรอบด้าน
- 5) ผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพนักเรียนอย่างเข้มแข็งจริงจังด้วยความ

เอื้ออาทร

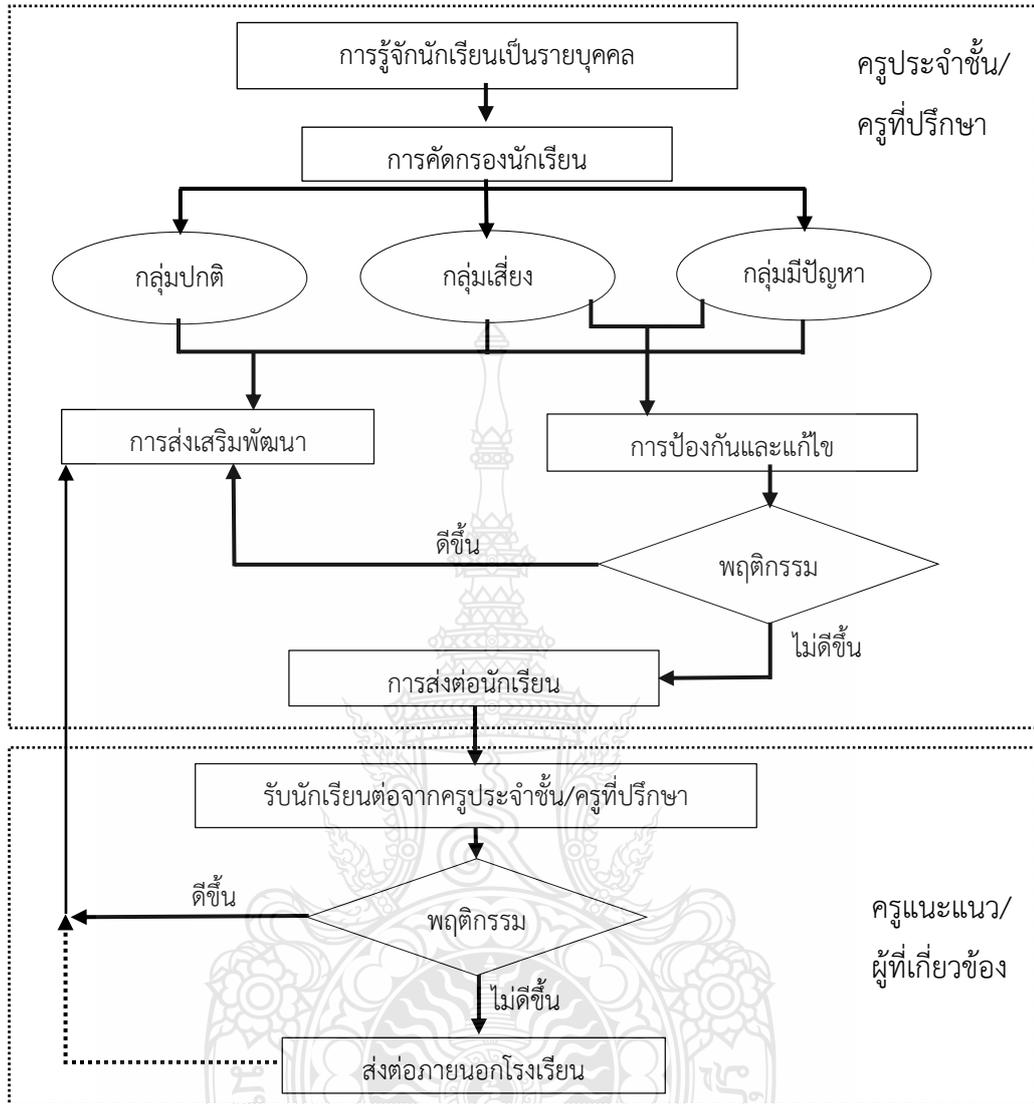
กรมสุขภาพจิต (2546, น.3) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ความสำคัญของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน คือ จะต้องมึระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้มีกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ มีความชัดเจน มีการประสานความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายทั้งภายในโรงเรียนและภายนอกโรงเรียน รวมทั้งมีวิธีการ กิจกรรม และเครื่องมือต่างๆ ที่มีคุณภาพในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อันจะส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนประสบความสำเร็จ โดยมีแนวคิดหลักในการดำเนินงาน

สรุปได้ว่า ความสำคัญของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน หมายถึง ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในระบบการศึกษา เพราะว่าช่วยส่งเสริมคุณภาพของนักเรียนให้มีร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อีกทั้งสอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ให้มีนักเรียนคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น ครูประจำชั้นมีบทบาทที่สำคัญที่ช่วยให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนเกิดประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด

2.3.3 ขั้นตอนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าขั้นตอนระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้วิจัยใช้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามแนวคิดของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ เนื่องจากเป็นแนวคิดที่สถานศึกษาต่างๆ นิยมใช้มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติ ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อนักเรียน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552)

ภาพที่ 2.2 กระบวนการระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กรมสุขภาพจิต (2551, น.7) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ด้วยความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมที่หลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียนเป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนาการป้องกันแก้ไขและช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกทาง ซึ่งเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือคาดเดาโดยเฉพาะในการแก้ไขปัญหาที่นักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดต่อการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดได้น้อยที่สุด

(1) ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนที่ควรทราบ

(1.1) ด้านความสามารถ ประกอบไปด้วย

(1.1.1) การเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละวิชา ผลการเรียนรู้ในแต่ละภาคเรียน พฤติกรรมการเรียนในห้องเรียนที่มีผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน เช่น ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียน เป็นต้น

(1.1.2) ความสามารถอื่นๆ ได้แก่ บทบาทหน้าที่พิเศษในโรงเรียน ความสามารถพิเศษการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งในโรงเรียนและนอกโรงเรียน เป็นต้น

(1.2) ด้านสุขภาพ ประกอบไปด้วย

(1.2.1) ด้านร่างกาย ได้แก่ น้ำหนัก ส่วนสูง โรคประจำตัว ความบกพร่องทางร่างกาย เช่น การได้ยิน การมองเห็น เป็นต้น

(1.2.2) ด้านจิตใจ-พฤติกรรม ได้แก่ อารมณ์ซึมเศร้า/วิตกกังวล ความประพฤติ พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง สมาธิสั้น บุคลิกภาพเก็บตัว ขี้อาย เป็นต้น

(1.3) ด้านครอบครัว ประกอบไปด้วย

(1.3.1) ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ของบิดา มารดา/ผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง และค่าใช้จ่ายที่นักเรียนได้รับในการมาโรงเรียน

(1.3.2) ด้านการคุ้มครองนักเรียน ได้แก่ จำนวนพี่น้อง/บุคคลในครอบครัว สถานภาพของบิดา มารดา บุคคลที่ดูแลรับผิดชอบของนักเรียน ความสัมพันธ์ของบุคคลในครอบครัว ลักษณะที่อยู่อาศัยและสิ่งแวดล้อม ความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว หรือการใช้สารเสพติด การติดสุรา การพนัน เป็นต้น

(1.4) ด้านสารเสพติด ได้แก่ พฤติกรรมที่แสดงออก พฤติกรรมในชั้นเรียน การใช้เงิน

(1.5) ด้านความปลอดภัย ได้แก่ สุขภาพและบุคลิกภาพ สถานภาพครอบครัว และสิ่งแวดล้อม ข้อมูลการเดินทาง การจัดสภาพแวดล้อมในโรงเรียน

(1.6) ด้านอื่นๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือ เช่น ด้านเพศ พฤติกรรมการติดเกม เป็นต้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น. 37) ได้สรุปความหมายไว้ว่า นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกัน หล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบทั้งด้านบวกและด้านลบ ดังนั้น การรู้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษามีความเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรองนักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมพัฒนา

การป้องกัน แก้ไข และช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างทุกวิถีทาง และเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ มิได้นำมาจากความรู้สึกคาดเดา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ไขปัญหาให้นักเรียน ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดความผิดพลาดต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(2) ข้อมูลพื้นฐานของนักเรียน ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนดังต่อไปนี้

(2.1) ด้านความสามารถ ประกอบไปด้วย

(2.1.1) การเรียน ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในแต่ละรายวิชา ผลการเรียนรู้เฉลี่ยในแต่ละภาคเรียนที่ผ่านมา พฤติกรรมนักเรียน

(2.1.2) ความสามารถพิเศษ/อัจฉริยะ ได้แก่ พฤติกรรมที่บ่งชี้ถึงความสามารถพิเศษ ผลงาน ชิ้นงาน โครงการ เป็นต้น

(2.2) ด้านสุขภาพ ประกอบไปด้วย

(2.2.1) ร่างกาย/ความพิการ ได้แก่ ความปกติ ความพิการ หรือความบกพร่องทางร่างกาย โรคประจำตัว น้ำหนัก-ส่วนสูง ความสะอาดของร่างกาย เป็นต้น

(2.2.2) จิตใจ-พฤติกรรม ได้แก่ สภาพอารมณ์ที่มีผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ความประพฤติ พฤติกรรมต่างๆ ที่มีผลต่อการเรียน และความสัมพันธ์กับเพื่อน/ครู/ผู้ปกครอง

(2.3) ด้านครอบครัว

(2.3.1) เศรษฐกิจ ได้แก่ รายได้ผู้ปกครอง ภาระหนี้สิน ความเพียงพอรายรับกับรายจ่าย จำนวนเงินที่ได้มาใช้จ่าย

(2.3.2) การคุ้มครองสวัสดิภาพ ได้แก่ ความสามารถในการคุ้มครอง ดูแลนักเรียนได้อย่างปลอดภัยเหมาะสมของผู้ปกครอง ความเหมาะสมของสภาพที่อยู่อาศัย ความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว และการถูกคุกคามทางเพศ

(2.4) ด้านสารเสพติด ได้แก่ พฤติกรรมการแสดงออก พฤติกรรมการเรียน การใช้จ่ายเงิน การคบเพื่อน สุขภาพและบุคลิกภาพ สถานภาพทางครอบครัว และผลการตรวจปัสสาวะ

(2.5) ด้านความปลอดภัย ได้แก่ สถานภาพครอบครัวและสิ่งแวดล้อม ข้อมูลการเดินทาง การจัดสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา การแต่งกายที่ล่อแหลม ฯลฯ

(2.6) พฤติกรรมทางเพศ ได้แก่ สังเกตบุคลิกภาพ สังเกตพฤติกรรมที่แสดงออก

(2.7) ด้านอื่นๆ ที่ครูพบเพิ่มเติม ซึ่งมีความสำคัญหรือเกี่ยวข้องกับการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

2) วิธีการและเครื่องมือในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

กรมสุขภาพจิต (2551, น.10) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ครูที่ปรึกษาควรใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุมทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัวที่สำคัญ คือ

(2.1) ระเบียบสะสม เป็นเครื่องมือในรูปแบบเอกสารเพื่อการเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียน ควรเก็บข้อมูลไว้อย่างดีเพราะเป็นความลับ โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล ครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจกับนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอหรือมีข้อสังเกตบางประการก็ควรหาข้อมูลเพิ่มเติมด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การสอบถามจากนักเรียนโดยตรง การสอบถามจากครูอื่นๆ หรือเพื่อนๆ ของนักเรียน เป็นต้น รวมทั้งการใช้เครื่องมือทดสอบต่างๆ หากครูที่ปรึกษาดำเนินการได้ ควรเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง อย่างน้อย 3 ปีการศึกษา หรือ 6 ปีการศึกษา และส่งต่อระเบียบไปยังครูที่ปรึกษาคนใหม่ในปีการศึกษาต่อไป หรืออาจจัดครูที่ปรึกษาตามดูแลนักเรียนอย่างต่อเนื่องจนจบมัธยมศึกษาในแต่ละตอน หรือจนจบ 6 ปีการศึกษา

(2.2) แบบประเมินพฤติกรรมเด็ก (SDQ) ไม่ได้เป็นแบบวัดหรือแบบทดสอบ แต่เป็นเครื่องมือสำหรับคัดกรองนักเรียนด้านพฤติกรรม การปรับตัว ที่มีผลเกี่ยวข้องกับสภาพจิต ซึ่งจะช่วยให้ครูที่ปรึกษามีแนวทางการพิจารณานักเรียนด้านสุขภาพจิตมากขึ้น โดยแบบประเมินพฤติกรรมเด็กเป็นเครื่องมือที่กรมสุขภาพจิตเป็นผู้จัดทำขึ้น โดยพัฒนามาจาก The Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) ประเทศเยอรมัน ซึ่งใช้กันแพร่หลายในประเทศแถบยุโรป เพราะมีความเที่ยงตรง จำนวนข้อไม่มากนัก คณะผู้จัดทำของกรมสุขภาพจิต โดย แพทย์หญิง พรรณพิมล หล่อตระกูล เป็นหัวหน้าคณะ ได้ทำการวิจัยเพื่อการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงและความตรงของแบบประเมิน และหาเกณฑ์มาตรฐาน (Norm) ของเด็กไทย ซึ่งแบบประเมินพฤติกรรมเด็ก มี 3 ชุด คือ ชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเด็ก ชุดที่พ่อแม่ ผู้ปกครอง เป็นผู้ประเมินเด็ก และชุดที่เด็กประเมินตนเอง โดยทั้ง 3 ชุด มีเนื้อหาและจำนวนข้อ 25 ข้อเท่ากัน ทางโรงเรียนอาจเลือกใช้ชุดที่นักเรียนประเมินตนเองชุดเดียว หรือใช้ควบคู่กับชุดที่ครูเป็นผู้ประเมินเพื่อความแม่นยำยิ่งขึ้น โดยระยะเวลาที่ประเมินไม่ควรห่างจากนักเรียนประเมินตนเองเกิน 1 เดือน ซึ่งหากเป็นไปได้ควรใช้แบบประเมิน ทั้ง 3 ชุด พร้อมกัน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของผลที่ออกมา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2552, น.38) ได้สรุปความหมายไว้ว่า วิธีการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ควรมีวิธีการที่จะรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้วยวิธีการสังเกต สัมภาษณ์ การเยี่ยมบ้าน การทดสอบ และศึกษาข้อมูลเอกสารต่างๆ ดังนี้

- 1) ระเบียบสะสม
- 2) การศึกษาเด็กเป็นรายกรณี
- 3) บันทึกสุขภาพจากแพทย์
- 4) บันทึกสรุปการประเมินจุดแข็งจุดอ่อน (SDQ)
- 5) บันทึกสรุปการสำรวจเบื้องต้นเพื่อคัดแยกความพิการ/บกพร่อง
- 6) บันทึกสรุปการสำรวจความสามารถพิเศษ 10 แนว
- 7) บันทึกสรุปการสำรวจนักเรียนด้อยโอกาส
- 8) แบบเยี่ยมบ้านนักเรียน

วิธีการและเครื่องมืออื่นๆ เช่น การสัมภาษณ์นักเรียน การศึกษาจากแฟ้มสะสมผลงาน การเยี่ยมบ้าน การศึกษาข้อมูลจากแบบบันทึกการตรวจสุขภาพด้วยตนเอง ซึ่งจัดทำโดยกรมอนามัย เป็นต้น

บัวเครือ โพธิ์ชัย (2548, น.27) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลนั้น เป็นส่วนสำคัญพื้นฐานที่ครูประจำชั้นจะดำเนินการตามระบบดูแลช่วยเหลือให้นักเรียนได้ถูกทาง เพราะครูประจำชั้นเป็นผู้มีโอกาสได้ใกล้ชิดกับนักเรียนมากกว่าครูอื่นๆ ในโรงเรียน จะทำให้มีโอกาสได้คุ้นเคยกับนักเรียนของตนเองมากกว่าผู้อื่น ครูประจำชั้นจะสังเกตพฤติกรรมนักเรียนอย่างใกล้ชิด และเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียนแต่ละคน นำมาเก็บไว้เป็นระเบียบสะสม และแนะนำให้การดูแลช่วยเหลือ

วิสรณ พลเสน (2547, น.35) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลหมายความว่า นักเรียนแต่ละคนมีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตแตกต่างกัน ก่อให้เกิดพฤติกรรมทั้งทางบวกและพฤติกรรมทางลบ ทั้งนี้การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจะช่วยให้ครูที่ปรึกษาได้รู้จักและเข้าใจนักเรียนมากยิ่งขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์นักเรียนเป็นรายบุคคล และคัดกรองนักเรียนได้

เรืองยศ อุตระศาสตร์ (2546, น.16) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ต้องประกอบไปด้วยข้อมูลพื้นฐาน โดยครูที่ปรึกษาชั้นใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายรูปแบบ เพื่อให้ได้ข้อมูลนักเรียนที่ครอบคลุม ทั้งด้านความสามารถ ด้านสุขภาพ และด้านครอบครัว ข้อมูลที่สำคัญ คือ ระเบียบสะสม ซึ่งเป็นเครื่องมือในรูปแบบเอกสารเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักเรียน โดยนักเรียนเป็นผู้กรอกข้อมูล และครูที่ปรึกษานำข้อมูลเหล่านั้นมาศึกษา เพื่อทำการพิจารณาทำความรู้จักกับนักเรียนเบื้องต้น หากข้อมูลไม่เพียงพอครูที่ปรึกษาจะทำการขอข้อมูลเพิ่มเติม เช่น การสอบถามกับนักเรียนโดยตรง หรือการสอบถามจากเพื่อนๆ ของนักเรียน และการออกเยี่ยมบ้านนักเรียน

จกกรี โพธิ์สำนัก (2550, น.18) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้นจะต้องมีข้อมูลที่แท้จริงของนักเรียนทุกด้าน เช่น ด้านการเรียน ด้าน

ความสามารถ ด้านสุขภาพ ด้านครอบครัว เป็นต้น เพื่อที่จะนำข้อมูลของนักเรียนมาจัดเก็บ และคอยดูแลช่วยเหลือให้ตรงกับปัญหา

สรุปได้ว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการมอบหมายหน้าที่ให้ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาจะต้องทราบข้อมูลพื้นฐานของนักเรียนในทุกๆ ด้าน โดยการรวบรวมข้อมูลด้านความสามารถพิเศษของนักเรียน ประวัติส่วนตัวนักเรียน ด้านสุขภาพของนักเรียน ฯลฯ มีการออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในความรับผิดชอบ ส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน จัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อรับทราบพฤติกรรมนักเรียนและความก้าวหน้าทางการเรียน รวบรวมข้อมูลและจัดเก็บข้อมูลให้เป็นสารสนเทศ และรายงานผลการรู้จักนักเรียนรายบุคคลแก่ผู้บริหารสถานศึกษา

2) การคัดกรองนักเรียน

ปิยะพร ป้อมเกษตร (2559, น.11) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการนำข้อมูลนักเรียนมาพิจารณา เพื่อจัดแบ่งกลุ่มนักเรียน ดังนี้

(1) กลุ่มปกติ คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์ของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ปกติ ควรจะได้รับการส่งเสริมและพัฒนา

(2) กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา คือ นักเรียนที่ได้รับการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ตามเกณฑ์ของโรงเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์เสี่ยง/มีปัญหา โดยโรงเรียนจะต้องเร่งแก้ปัญหาให้นักเรียนกลุ่มนี้โดยด่วน

จรรยา นิยมสวัสดิ์ (2557, น.17) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการนำข้อมูลนักเรียนที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมาวิเคราะห์ และนำผลที่ได้มาจัดแยกประเภทของนักเรียน สถานศึกษาควรจัดให้มีการประชุมครู มีการกำหนดเกณฑ์การคัดกรองเพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับความเป็นจริง รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์ความรุนแรงเท่าไร จึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา

การคัดกรองนักเรียน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

(1) กลุ่มปกติ หมายถึง นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของตนเองและผู้อื่น

(2) กลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น ชอบอยู่คนเดียว แสดงออกเกินไป ปรับตัวพฤติกรรมทางเพศไม่เหมาะสม ทดลองสิ่งเสพติด มีผลการเรียนในทางลบ

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น.43) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แล้วนำผลที่ได้มาจำแนกตามเกณฑ์การคัดกรองที่สถานศึกษาได้จัดทำขึ้น อีกทั้งสถานศึกษาควรมีการประชุมครู กำหนดเกณฑ์ในการคัดกรอง เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนให้เป็นที่ยอมรับของครูในสถานศึกษาและสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง รวมทั้งให้มีการกำหนดเกณฑ์

ว่าความรุนแรงหรือความถี่เท่าไรจึงจัดอยู่ในกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มที่มีปัญหา และในการคัดกรองนักเรียนจะแบ่งนักเรียนออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

(1) กลุ่มปกติ หมายถึง นักเรียนที่ไม่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาและส่งผลกระทบต่อชีวิตประจำวันของตนเอง หรือสังคมส่วนรวมในด้านลบ

(2) กลุ่มเสี่ยง หมายถึง นักเรียนที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนไปจากปกติ เช่น เก็บตัว แสดงออกเกินขอบเขต การปรับตัวทางเพศไม่เหมาะสม ทดลองสิ่งเสพติด ผลการเรียนลดลง

(3) กลุ่มมีปัญหา หมายถึง นักเรียนที่มีพฤติกรรมที่เป็นปัญหาชัดเจน มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตประจำวันของตนเอง และต่อสังคมส่วนรวมในทางลบ

ในการคัดกรองจะพบเด็กที่มีความต้องการพิเศษแทรกอยู่ในเด็กทั้ง 3 กลุ่ม โดยโรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กเหล่านี้ ตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้ ได้แก่ เด็กที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา เด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์และพฤติกรรม เด็กออทิสติก และเด็กอัจฉริยะ

กรมสุขภาพจิต (2546, น.13) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การคัดกรองนักเรียนเป็นกระบวนการพิจารณาข้อมูลนักเรียนเพื่อนำมาจัดแยกกลุ่มประเภทของนักเรียน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

(1) กลุ่มปกติ หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการคัดกรองวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนแล้วอยู่ในเกณฑ์ปกติ

(2) กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา หมายถึง กลุ่มนักเรียนที่ได้รับการคัดกรอง วิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน แล้วอยู่ในเกณฑ์เสี่ยง/มีปัญหา ตามเกณฑ์ของโรงเรียน

สรุปได้ว่า การคัดกรองนักเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการคัดกรองนักเรียน สนับสนุนให้ครูและผู้เกี่ยวข้องกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา จากการใช้แบบประเมิน (SDQ) มอบหมายให้ครูคัดกรองนักเรียนและแบ่งกลุ่มนักเรียน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนตามการคัดกรอง เน้นย้ำให้ครูจัดเก็บรักษาข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองเป็นความลับ นำข้อมูลจากการคัดกรองนักเรียนรายบุคคลมาสรุปผลและรายงานผลการคัดกรองนักเรียน

3) การส่งเสริมและพัฒนา

ปรมาภรณ์ สนธิ (2560, น.29) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน คือ การจัดกิจกรรมโดยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของนักเรียนและตอบรับ

กับนโยบายของสถานศึกษาด้วยเครื่องมือและวิธีการที่หลากหลาย มีความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

ปิยะพร ป้อมเกษตร (2559, น.32) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนเป็นการสนับสนุนให้นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นักเรียนกลุ่มปกติ หรือกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา กลุ่ม ความสามารถพิเศษ ให้นักเรียนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ได้พัฒนาศักยภาพได้เต็มที่ มีความภาคภูมิใจในตนเอง ในด้านต่างๆ และจะช่วยป้องกันไม่ให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ ไม่กลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มที่เสี่ยง/มีปัญหา ได้รับการพัฒนาให้กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ โดย โรงเรียนสามารถทำได้หลายวิธี แต่มีกิจกรรมที่โรงเรียนจะต้องดำเนินการ คือ

- (1) การจัดกิจกรรมโฮมรูม
- (2) กิจกรรมเยี่ยมบ้าน
- (3) การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom Meeting)
- (4) การจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิต

ศิริ โชคสกุล (2559, น.19) ได้สรุปความหมายไว้ดังนี้ การจัดกิจกรรมส่งเสริมให้ นักเรียนทุกคนทุกกลุ่มที่มีครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา คอยดูแลให้นักเรียนมีคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น คือ

- (1) กิจกรรมโฮมรูม (Home room)
- (2) กิจกรรมประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting)

กิจกรรมเหล่านี้จะช่วยป้องกันนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติ และกลุ่มเสี่ยงได้พัฒนาได้เต็ม ศักยภาพ และไม่กลายเป็นกลุ่มที่มีปัญหา ทั้งนี้เป็นการช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มมีปัญหาให้กลับมา มีพฤติกรรมที่ดี

แมนพงศ์ กิจจานนท์ (2556, น.38) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน หมายถึง กระบวนการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อให้ นักเรียนได้รับการพัฒนา และเป็นบุคคลที่สามารถปรับตัว แก้ไขปัญหา สามารถปฏิบัติหน้าที่ของตนเอง ได้เป็นอย่างดี

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น.45) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียนเป็นการ สนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ให้เป็นเด็กที่มีคุณภาพ มีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยจะช่วยป้องกันมิให้นักเรียนที่อยู่ในกลุ่มปกติกลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง หรือมีปัญหา อีกทั้งยังเป็นการช่วยให้นักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ได้กลับมา มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น และกลับ มาเป็นเด็กกลุ่มปกติตามที่สังคมต้องการ

กรมสุขภาพจิต (2546, น.18) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การส่งเสริมนักเรียน หมายถึง การสนับสนุนให้นักเรียนทุกคนที่อยู่ในความดูแลของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา มีความภูมิใจในตนเอง ในทุกๆ ด้าน โดยจะช่วยป้องกันนักเรียนที่อยู่กลุ่มปกติไม่ให้กลายเป็นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา และเป็นการช่วยนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ได้กลับมาเป็นนักเรียนกลุ่มปกติ และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(3.1) วิธีการส่งเสริมและพัฒนา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น.46) ได้สรุปวิธีการส่งเสริมและพัฒนาไว้ ดังนี้

1) การจัดกิจกรรมโฮมรูม ควรจัดตามความต้องการของนักเรียน และให้นักเรียน มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม

2) การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) ควรจัดประชุม อย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนประชุมในด้าน ต่างๆ เช่น ข้อมูลนักเรียน วัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม และกิจกรรมที่จะดำเนินการ สรุปและบันทึก หลักฐานการประชุม

3) กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

4) โครงการพิเศษอื่นๆ

กรมสุขภาพจิต (2546, น.18) ได้สรุปวิธีการส่งเสริมและพัฒนาไว้ว่า กิจกรรม หลักที่โรงเรียนจะต้องดำเนินการ คือ

1) การจัดกิจกรรมโฮมรูม (Home room) กิจกรรมโฮมรูมเป็นกิจกรรมที่ ดำเนินการเพื่อส่งเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคล หรือเป็นกลุ่มก็ได้ ซึ่งสถานที่ที่ใช้จัดกิจกรรมโฮมรูมอาจ เป็นที่ห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ให้มีบรรยากาศเสมือนบ้านที่มีครูที่ปรึกษาและนักเรียนเป็นตั้งสมาชิก ในครอบครัวเดียวกัน และมีการทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียนในด้านต่างๆ เช่น การรู้จักตนเอง ของนักเรียน การรู้จักผู้อื่นและสิ่งแวดล้อม มีทักษะการตัดสินใจ ทักษะการปรับตัวและวางแผนชีวิต เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้ครูและนักเรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมด้วยกัน

(1.1) แนวทางการดำเนินการ

(1.1.1) กำหนดกิจกรรมโฮมรูม โดยยึดตามความต้องการของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมโฮมรูม พิจารณาเลือกหัวข้อและวิธีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้อง กับความต้องการของนักเรียนหรือให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในขณะนั้นๆ เป็นเรื่องที่ทันสมัย โดยการจัด กิจกรรมโฮมรูมแต่ละครั้งควรมีการดำเนินการเป็นหลักฐานทั้งก่อนดำเนินการและหลังดำเนินการ ซึ่งอาจเขียนในรูปแบบของบันทึกการจัดกิจกรรมหรืออื่นๆ รวมทั้งให้มีการบันทึกสรุปผลที่เกิดขึ้นกับ

นักเรียนหลังการจัดกิจกรรมทุกครั้ง ซึ่งการบันทึกอาจบันทึกในแผนการจัดกิจกรรมหรือในแบบฟอร์มที่แยกออกมาต่างหากได้ ประเมินผลการจัดกิจกรรมและจัดทำรายงาน

(1.1.2) โรงเรียนกำหนดแนวทางการจัดทำกิจกรรมโฮมรูม หรือมีคู่มือในการจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมายเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน ครูที่ปรึกษากำหนดดำเนินการตามนั้นแต่ให้มีความยืดหยุ่นในการกำหนดหัวข้อและวิธีการดำเนินกิจกรรมให้เหมาะสมและทันสมัยได้ด้วย

(1.1.3) วิธีการผสมผสาน โดยยึดตามความต้องการของนักเรียนและนโยบายของโรงเรียนในการพัฒนานักเรียน ในการจัดกิจกรรมโฮมรูม

(1.1.4) วิธีการอื่นๆ ตามความเหมาะสม

2) การจัดประชุมผู้ปกครองชั้นเรียน (Classroom meeting) เป็นการพบปะกันระหว่างครูที่ปรึกษากับผู้ปกครองนักเรียนที่ครูที่ปรึกษาดูแลอยู่ เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดีต่อกันและร่วมมือกันดูแลช่วยเหลือนักเรียนระหว่างบ้าน โรงเรียน และผู้ปกครองด้วยกัน

(2.1) แนวทางการดำเนินการ ครูที่ปรึกษาควรจัดประชุมอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง ซึ่งการประชุมนี้มีใช้การรายงานสิ่งต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวนักเรียนให้ผู้ปกครองทราบเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการจัดกิจกรรมต่างๆ ที่จะทำให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มากขึ้น ดังนั้น สิ่งสำคัญที่ควรตระหนักในการจัดกิจกรรมประชุมก็คือ

(2.1.1) การเตรียมการ ครูที่ปรึกษาควรเตรียมความพร้อมก่อนการประชุมในด้านต่างๆ โดยเฉพาะข้อมูลของนักเรียนแต่ละคน และกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน

(2.1.2) การสื่อสาร ครูที่ปรึกษาควรระมัดระวังคำพูดที่ก่อให้เกิดความรู้สึกทางลบ หรือต่อต้านจากผู้ปกครอง เช่น การตำหนินักเรียนหรือผู้ปกครอง การแจ้งข้อบกพร่องของนักเรียนในที่ประชุม ใช้คำพูดที่แสดงถึงความเข้าใจในตัวนักเรียนแสดงถึงความห่วงใยใส่ใจของครูที่มีต่อนักเรียนทุกคน และอาศัยกิจกรรมที่จะทำให้ผู้ปกครองตระหนักในความรับผิดชอบและต้องการปรับปรุงหรือแก้ไขในส่วนที่บกพร่องของนักเรียน

(2.1.3) การจัดกิจกรรมในการประชุม การที่จะให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประชุมจำเป็นต้องใช้กิจกรรมต่างๆ โดยเริ่มด้วยการสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้ปกครองด้วยกันก่อนจึงจะมีกิจกรรมอื่นๆ ให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นสาระที่เป็นประโยชน์ต่อการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

(2.1.4) การสรุปผลและบันทึกหลักฐานการประชุมผู้ปกครอง ในการประชุมแต่ละครั้ง ครูที่ปรึกษาควรมีการสรุปผลและจัดทำเอกสารเป็นหลักฐานเพื่อประโยชน์เป็น

หลักฐานในการจัดประชุมแต่ละครั้งเป็นข้อมูลสำหรับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป เป็นข้อมูลสำหรับการจัดประชุมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้ปกครองในครั้งต่อไป

สรุปได้ว่า การส่งเสริมและพัฒนาการเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน สนับสนุนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ตามกลุ่มนักเรียนที่คัดกรอง ส่งเสริมการจัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมนักเรียน จัดกิจกรรมสอนซ่อมเสริม กิจกรรมกีฬา และติดตามผลการให้คำปรึกษานักเรียน มีการประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครองในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหา นักเรียน และมีการนิเทศ กำกับ ติดตามและการประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาปัญหานักเรียน เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ และสอดคล้องต่อนโยบายสถานศึกษา

4) การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข

ปรมาภรณ์ สนิธิ (2560, น.32) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหา หมายถึง กระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาโดยใกล้ชิด ซึ่งครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา จะต้องมีความเข้าใจนักเรียนแต่ละคน และตระหนักถึงความสำคัญและเห็นคุณค่าของนักเรียนแต่ละคน โดยสามารถเลือกวิธีการและรูปแบบในการป้องกัน ช่วยเหลือนักเรียนได้

ลัดดาวลัย เพชรจันทร์ (2559, น.37) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น ด้วยความเอาใจใส่นักเรียน แต่จะเน้นนักเรียนกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มมีปัญหา เพราะควรจะได้รับ การดูแลอย่างใกล้ชิดเพื่อ ป้องกันและแก้ไขปัญหามาจากการให้คำปรึกษาเบื้องต้น การจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหา และการใช้กิจกรรมเสริมหลักสูตรเพิ่มเติมให้กับนักเรียน

ปิยะพร ป้อมเกษตร์ (2559, น.31) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไข ปัญหา หมายถึง การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาควรให้ความเอาใจใส่นักเรียนทุกคน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา จะต้องเร่งให้ความดูแลเอาใจใส่โดยใกล้ชิด เพื่อหาวิธีการ ป้องกันและแก้ไขนักเรียน โดยไม่ปล่อยให้ปัญหาคือปัญหาของสังคม และมีการสร้างภูมิคุ้มกันในตนเอง การป้องกันและแก้ไขปัญหาคือเป็นงานที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะช่วยพัฒนานักเรียนให้เป็นเยาวชนที่ดี มีคุณภาพของสังคมต่อไป ในการป้องกันและแก้ไขปัญหามีวิธีการที่จำเป็นต้องปฏิบัติ คือ การบริการให้ คำปรึกษา และการจัดกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

พัชรียา ทองบัณฑิต (2558, น.19) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไข ปัญหา เป็นการดูแลเอาใจใส่นักเรียนโดยทั่วถึงและใกล้ชิด มีการจัดกิจกรรมให้นักเรียนแต่ละกลุ่มได้ อย่างเหมาะสม ซึ่งจะเน้นนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา เพื่อเร่งแก้ปัญหานักเรียนให้เป็นคนดีของสังคม

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น.49) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้น/

ครูที่ปรึกษา ควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่สำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้การดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิดและคอยหาวิธีการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยไม่ปล่อยนักเรียนให้เป็นปัญหาของสังคม ซึ่งการป้องกันและแก้ไขปัญหให้กับนักเรียน มีหลายรูปแบบ คือ การให้คำปรึกษาเบื้องต้น การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา การสื่อสารผู้ปกครอง กิจกรรมเสริมหลักสูตร และการติดตามดูแลช่วยเหลือ

กรมสุขภาพจิต (2546, น.22) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การดูแลช่วยเหลือนักเรียน ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ควรให้ความเอาใจใส่กับนักเรียนทุกคนเท่าเทียมกัน แต่นักเรียนในกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหา ควรได้รับการดูแลเอาใจใส่เป็นอย่างมาก และหารูปแบบวิธีการในการช่วยเหลือ ทั้งการป้องกันและแก้ไข ปัญหา โดยไม่ปล่อยให้นักเรียนเป็นภาระสังคม ในการป้องกันและแก้ไขจึงเป็นขั้นตอนที่สำคัญ เป็นอย่างมากในการพัฒนานักเรียนให้เป็นคนดีของสังคม การป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนสามารถทำได้หลายรูปแบบ แต่สิ่งสำคัญที่ครูประจำชั้นควรดำเนินการ คือ การให้คำปรึกษา และการจัดกิจกรรม เพื่อป้องกันและแก้ไข ปัญหา

สรุปได้ว่า การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไข หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน ในการช่วยเหลือนักเรียนและแก้ไข ปัญหา จัดหาแหล่งทุนการศึกษาของนักเรียนที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ กำกับติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนให้ครูจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรม และมอบหมายให้ครูติดตาม และรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไข ปัญหาอย่างต่อเนื่อง

5) การส่งต่อนักเรียน

ปรมาภรณ์ สนิธิ (2560, น.34) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การส่งต่อนักเรียน คือ การดำเนินการส่งต่อนักเรียนที่มีปัญหา ในรายที่ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาไม่สามารถแก้ไข ปัญหาหรือให้ความดูแลช่วยเหลือได้จะต้องส่งต่อให้กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อให้ นักเรียนได้รับการแก้ไข ปัญหาหรือได้รับการช่วยเหลือที่ถูกต้อง มี การบันทึกผลการดูแลช่วยเหลือ ติดตามผลการส่งต่อนักเรียน และมีการสรุปผลการส่งต่อนักเรียนไว้เป็นข้อมูลหลักฐานในระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่อไป

ปิยะพร ป้อมเกษตร์ (2559, น.32) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การป้องกันและแก้ไข ปัญหาของนักเรียนโดยครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา บางรายอาจมีปัญหาที่มีความยากต่อการช่วยเหลือ หรือได้รับการช่วยเหลือแล้วยังมีพฤติกรรมที่ยังไม่ดีขึ้น ควรดำเนินการส่งต่อให้กับผู้เชี่ยวชาญต่อไป เพื่อให้ นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างถูกต้อง และการส่งต่อนักเรียน แบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

(1) การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาส่งต่อให้ครูแนะแนว ครูประจำวิชา ครูพยาบาล ครูฝ่ายปกครอง เป็นต้น

(2) การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวหรือครูประจำชั้นจะส่งต่อนักเรียนไปให้กับ ผู้เชี่ยวชาญได้ดูแลช่วยเหลือต่อไป

พัชรียา ทองบัณฑิต (2558, น.19) ได้สรุปความหมายไว้ว่า กระบวนการส่งต่อนักเรียน เป็นการดำเนินงานตามขั้นตอน โดยทำงานกับนักเรียนกลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาที่มีความรุนแรง โดยครูประจำชั้น และครูแนะแนวไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้เองเบื้องต้น หรือแก้ไขปัญหาแล้วยังไม่มีพฤติกรรมที่ดีขึ้น จึงต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน หรือหน่วยงานภายนอกสถานศึกษาเข้ามาช่วยเหลือนักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนานักเรียนได้ตรงตามความต้องการของแต่ละคน

นฤบล กองทรัพย์ (2556, น.26) ได้สรุปความหมายไว้ว่า การส่งต่อนักเรียนเป็นการ ดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนที่มีนักเรียนมีปัญหาที่ยากต่อการช่วยเหลือ หรือได้รับการช่วยเหลือแล้วนักเรียนยังมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นจึงต้องมีการส่งต่อ โดยแบ่งการส่งต่อเป็นแบบ ภายในและภายนอก และจะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่องเพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมที่ดีขึ้น

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ (2546, น.51) ได้สรุปความหมายไว้ว่า ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ผู้ที่มีหน้าที่หลักคือ ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ในกระบวนการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียนนั้น ในกรณี ที่มีปัญหายากต่อการช่วยเหลือหรือช่วยเหลือแล้วนักเรียนยังมีพฤติกรรมคงที่ ไม่ดีขึ้น ก็ควรที่จะ ส่งต่อ ให้ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ในรายที่มีเด็กมีความสามารถพิเศษ เด็กอัจฉริยะ เด็กที่มีความด้อยโอกาส ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ก็ควรที่จะนำนักเรียนส่งให้กับผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้ได้รับการส่งเสริม และพัฒนาได้อย่างถูกต้อง โดยมีรูปแบบการส่งต่อแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ

(1) การส่งต่อภายใน ครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาส่งต่อไปให้กับครูแนะแนว หรือผู้ที่ เกี่ยวข้องที่สามารถให้การดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสภาพปัญหาและตัวของนักเรียน

(2) การส่งต่อภายนอก เป็นการส่งนักเรียนไปให้กับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก โรงเรียนที่สามารถดูแลช่วยเหลือพัฒนาการนักเรียน ในกรณีที่สถานศึกษาไม่สามารถดูแลได้ โดยครูแนะแนว หรือครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษาที่รับผิดชอบดูแลนักเรียนจะมีการติดต่อรับทราบผลการช่วยเหลือนักเรียน เป็นระยะ

กรมสุขภาพจิต (2546, น.22) ได้สรุปความหมายไว้ว่า กระบวนการระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนทั้ง 4 ขั้นตอนนั้น บางกรณีอาจมีปัญหาความยากต่อการดูแลช่วยเหลือ หรือได้รับการช่วยเหลือแล้ว นักเรียนมีพฤติกรรมไม่ดีขึ้นก็ควรที่จะส่งต่อไปให้กับผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง เพื่อให้ได้รับการดูแล ช่วยเหลือได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว หากปล่อยให้เป็นที่หน้าของครูประจำชั้น/ครูที่ปรึกษา ปัญหาอาจจะ เพิ่มมากยิ่งขึ้นจนไม่สามารถแก้ไขได้ รูปแบบการส่งต่อสามารถแบ่งได้เป็น 2 แบบ คือ

(1) การส่งต่อภายใน เป็นการส่งนักเรียนไปให้กับครูที่สามารถช่วยเหลือได้ เช่น ครูพยาบาล ครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง เป็นต้น

(2) การส่งต่อภายนอก ครูแนะแนวและครูประจำชั้นส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอก

สรุปได้ว่า การส่งต่อนักเรียน หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูแก้ไขปัญหาเบื้องต้น หากไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ให้ส่งต่อนักเรียน มีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนเพื่อส่งต่อ มุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร มอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียนและผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียน และให้ครูสรุปผลการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาไว้อย่างเป็นระบบ

สรุปได้ว่า ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนช่วยในการพัฒนานักเรียนให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา กล่าวคือ นักเรียนได้พัฒนาในด้านสุขภาพกาย สุขภาพจิต และสภาพแวดล้อมทางสังคม ได้รับการส่งเสริมและพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาทางการเรียนรู้และความสามารถพิเศษ นักเรียนได้รู้จักตนเอง สามารถปรับตัวอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข และมีทักษะในการใช้ชีวิต มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน ครูและผู้ปกครอง จึงส่งผลให้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วยพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

2.4 บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

2.4.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 เป็นหน่วยงานจัดตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงานไว้ ดังนี้

วิสัยทัศน์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 มุ่งพัฒนานักเรียนทุกระดับให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากลอย่างทั่วถึงและเสมอภาคบนพื้นฐานของความเป็นไทยตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมภายใต้การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม

พันธกิจ

- 1) พัฒนานักเรียนทุกระดับให้มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
- 2) เสริมสร้างนักเรียนให้มีคุณธรรมและดำรงชีวิตบนพื้นฐานความเป็นไทยตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 3) เสริมสร้างโอกาสให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค

- 4) ส่งเสริมการจัดการศึกษาที่มุ่งเน้นการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 5) เพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการศึกษาแบบมีส่วนร่วม
เป้าประสงค์
 - 1) นักเรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานสากล
 - 2) นักเรียนมีความรักในสถาบันหลักของชาติ และยึดมั่นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
 - 3) นักเรียนมีคุณธรรม จริยธรรม และทักษะดำรงชีวิตบนพื้นฐานความเป็นไทยตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
 - 4) ประชากรวัยเรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและเสมอภาค
 - 5) สถานศึกษาจัดการเรียนที่ส่งเสริมการดำรงชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - 6) ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะในการบริหารจัดการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ
 - 7) ระบบการบริหารจัดการศึกษามีคุณภาพและประสิทธิภาพโดยบูรณาการการทำงานที่เน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
- กลยุทธ์
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ได้กำหนดกลยุทธ์ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี นโยบายกระทรวงศึกษาธิการ และนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้
- กลยุทธ์ที่ 1 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความมั่นคงของชาติ
 - กลยุทธ์ที่ 2 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อความสามารถในการแข่งขันของประเทศ
 - กลยุทธ์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรบุคคลทางการศึกษา
 - กลยุทธ์ที่ 4 ด้านการสร้างโอกาสในการเข้าถึงบริการการศึกษาที่มีคุณภาพมีมาตรฐาน และลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา
 - กลยุทธ์ที่ 5 ด้านการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - กลยุทธ์ที่ 6 ด้านการพัฒนากระบวนการบริหารจัดการศึกษา
- ค่านิยมองค์กร
- “บริการดี มีมนุษยสัมพันธ์ มุ่งมั่นผลสัมฤทธิ์”
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 บริหารจัดการการศึกษาขั้นพื้นฐานของพื้นที่ 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองปทุมธานี อำเภอลองหลวง อำเภอลาดหลุมแก้ว และอำเภอสสามโคก มีจำนวนโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 103 โรงเรียน ประกอบไปด้วย โรงเรียนขนาดเล็ก

28 โรงเรียน ขนาดกลาง 53 โรงเรียน ขนาดใหญ่ 20 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ 2 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1, 2563)

2.4.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 เป็นหน่วยงานจัดตั้งตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงานไว้ดังนี้

วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่มาตรฐานสากล บนวิถีพอเพียง” คือ ในระยะ 4 ปีข้างหน้าจะมุ่งสู่การเป็นหน่วยงานทางการบริหารและจัดการศึกษาที่มีมาตรฐานสากล ซึ่งประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอน และบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพ ตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

พันธกิจ

- 1) การบริหารและการจัดการศึกษาและพัฒนาสาระของหลักสูตรการศึกษาไทยให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 2) การพัฒนางานด้านวิชาการและจัดให้มีระบบประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาร่วมกับสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

ต้องการเป็นผู้นำในการบริหารและการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศ ภายในปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 การวัดผลสัมฤทธิ์ต่อวัดที่คุณภาพทางการศึกษาระดับสากล

กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ 1 “ยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษา” เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในกระบวนการยกระดับและพัฒนาคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่คาดหวังของสังคม

กลยุทธ์ที่ 2 “พัฒนาระบบบริหารจัดการประชากรวัยเรียน” เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในกระบวนการพัฒนาระบบบริหารจัดการประชากรวัยเรียน เพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

กลยุทธ์ที่ 3 “พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ” เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในกระบวนการพัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ประโยชน์ในการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

กลยุทธ์ที่ 4 “พัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง” เป็นกลยุทธ์ที่มุ่งเน้นให้ความสำคัญในกระบวนการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพสูงสุดในการบริหารและการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลสูงสุด

ค่านิยมองค์กร

“พัฒนางาน บริการดี มีคุณธรรม นำสังคม”

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2 บริการ ส่งเสริม สนับสนุน การจัดการ 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอลำลูกกา อำเภอธัญบุรี และอำเภอหนองเสือ มีจำนวนโรงเรียนในสังกัดทั้งหมด 67 โรงเรียน ประกอบไปด้วย โรงเรียนขนาดเล็ก 12 โรงเรียน ขนาดกลาง 43 โรงเรียน ขนาดใหญ่ 7 โรงเรียน และขนาดใหญ่พิเศษ 5 โรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2, 2563)

สรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี คือ หน่วยงานที่ควบคุมการจัดการศึกษาของโรงเรียนในระดับประถมศึกษาของจังหวัดปทุมธานี ประกอบไปด้วย 2 เขต คือ เขตพื้นที่การศึกษาที่ 1 และ เขตพื้นที่การศึกษาที่ 2

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.5.1 งานวิจัยในประเทศ

นิศาชล บำรุงภักดี (2563) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน 2) เพื่อศึกษาประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน 3) เพื่อเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระดับการจัดการศึกษา 4) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระดับการจัดการศึกษา 5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร ตามความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน 6) เพื่อหาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียน ในสังกัดองค์กรปกครองส่วน

ท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ประสิทธิภาพโรงเรียน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 3) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศผู้บริหารโรงเรียน ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระดับการจัดการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้บริหารสถานศึกษามีระดับความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน 4) ประสิทธิภาพโรงเรียนตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน จำแนกตามสถานภาพ การดำรงตำแหน่ง ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน และระดับการจัดการศึกษา ไม่แตกต่างกัน ส่วนจำแนกตามรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียน กับประสิทธิภาพโรงเรียนโดยรวม พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 6) แนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารโรงเรียนควรได้รับการพัฒนา มี 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดอบรม สัมมนา สร้างความตระหนัก ส่งเสริมให้ผู้บริหารสถานศึกษานำวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศไปสู่การปฏิบัติ 2) ด้านสมรรถนะทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ควรจัดสรรงบประมาณ จัดอบรม และได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย และ 3) ด้านสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในด้านการจัดการเรียนการสอน ควรจัดอบรมการใช้สื่อการสอนด้านเทคโนโลยี จัดสรรงบประมาณและส่งเสริมสนับสนุนให้มีการใช้เทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ส่วนแนวทางพัฒนาประสิทธิภาพโรงเรียน ควรได้รับการพัฒนา 1 ด้าน ได้แก่ ด้านบริหารงานบุคคล ควรจัดอบรมสัมมนา ส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมทั้งการประยุกต์ใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการกระบวนการทำงาน

สุภัทสร สุริยะ (2562) ได้ศึกษา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร 2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู จำแนกตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน รองลงมา คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็ก ด้านการป้องกันและช่วยเหลือเด็ก และด้านที่มีข้อเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการส่งต่อเด็ก 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู ตามขนาดของโรงเรียนต่อการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือเด็ก เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง พบว่าไม่แตกต่าง

ธิตินัดดา สิงห์แก้ว (2562) ได้ศึกษา การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจร PDCA : กรณีศึกษา โรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน วัตถุประสงค์ที่ศึกษา ครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและแนวทางการบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน วัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน และ 2) เพื่อพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้ วงจร PDCA ของโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนยังมี ปัญหาขาดการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างเป็นระบบ ขาดการกำกับติดตามอย่างต่อเนื่อง

อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของ ผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสระบุรี วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะ ผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษา ตามอัธยาศัย จังหวัดสระบุรี 2) เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสระบุรี และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน ส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำ เชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัย จังหวัดสระบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก และ 3) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถาน ศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จังหวัดสระบุรี พบว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ปรมาภรณ์ สนธิ (2560) ได้ศึกษา แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียน ขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และ 2) เพื่อหาแนวทางการพัฒนา ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ ศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถม ศึกษาศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยรวมรายด้าน อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียนมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด และ 2) แนวทางการพัฒนา ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การ

ศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า สถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูล ด้านความสามารถพิเศษของนักเรียนอย่างเป็นระบบ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า สถานศึกษามีการ วิเคราะห์ข้อมูลของนักเรียนที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลอย่างเป็นระบบ ด้าน การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน พบว่า มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนานักเรียนให้สอดคล้องต่อ นโยบายสถานศึกษา ด้านการป้องกันและแก้ไข พบว่า สถานศึกษามีการช่วยเหลือดูแลนักเรียนกลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหาอย่างใกล้ชิด และด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า นักเรียนที่ส่งต่อได้รับการช่วยเหลือที่ ถูกต้องและรวดเร็ว

บุญศรีศรี พันธุ์วัฒน์ (2560) ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการงานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ วัตถุประสงค์ ที่ศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหากระบวนการบริหารจัดการ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อสร้างรูปแบบการบริหาร จัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัด เชียงใหม่ 3) เพื่อใช้รูปแบบและศึกษาสภาพปัญหาการใช้รูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ และ 4) เพื่อศึกษาความพึง พอใจในรูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียน พร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า 1) การศึกษาสภาพปัญหากระบวนการบริหารจัดการงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เกิดจากเครื่องมือที่ใช้ในกระบวนการคัดกรองนักเรียน ได้แก่ แบบคัดกรองนักเรียนและการใช้ โปรแกรม Scan Tool3 ในการประมวลผล เพื่อจำแนกนักเรียนเป็นสามกลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง และกลุ่มมีปัญหา 2) การสร้างรูปแบบการบริหารจัดการ จากสภาพปัญหาที่พบจึงต้องดำเนินการ แก้ปัญหา โดยใช้กระบวนการทำงานตามวงจรพัฒนาคุณภาพของเดมมิ่ง ซึ่งได้แบ่งเป็น 4 องค์ประกอบ คือ (1) การวางแผนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพและปัญหารูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยการประชุมครูที่ปรึกษาพร้อมทั้งดำเนินการแต่งตั้ง คณะกรรมการดำเนินแก้ไขปัญหา และประชุมครูเพื่อวางแผนแก้ปัญหา โดยจัดทำเป็นแผนปฏิบัติงาน (2) การดำเนินการตามแผนปฏิบัติงานซึ่งประกอบไปด้วยการสร้างนวัตกรรม เพื่อใช้ในการพัฒนารูปแบบ จำนวน 3 นวัตกรรม ได้แก่ การสร้างเกณฑ์การคัดกรองและแบบคัดกรอง โปรแกรมพร้าวคัดกรอง และ คู่มือการใช้งานโปรแกรมพร้าวคัดกรอง (3) การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการบริหารจัดการด้าน การคัดกรอง (4) การปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้รูปแบบมีประสิทธิภาพ 3) การใช้รูปแบบและศึกษาสภาพปัญหา (1) การทดลองใช้รูปแบบโดยครูหัวหน้าระดับ พบว่า รูปแบบมีความเป็นระบบ เหมาะสมกับบริบทของ โรงเรียน มีความชัดเจน ตรงกับความต้องการ กระชับเวลา เอื้อต่อการทำงานของครู แต่คู่มือไม่เอื้อต่อ

ผู้สูงวัย (2) การใช้รูปแบบโดยครูที่ปรึกษา พบว่า มีความพึงพอใจต่อการใช้งานโปรแกรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.73$) มีความพึงพอใจต่อการใช้คู่มือ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57$) และมีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.82$) 4) การศึกษาความพึงพอใจในรูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียนของโรงเรียนพร้าววิทยาคม จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ครูกลุ่มบริหารงานกิจการนักเรียน มีความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารจัดการงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.74$)

ศุภรเกษม ประมูล (2560) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 2) เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 และ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และ 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงมีความเห็นว่า 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ควรบริหารงานตามระเบียบแบบแผน มีการกำหนดขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานอย่างชัดเจน 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับการส่งต่อ ควรให้ครูหรือหน่วยงานภายนอกมีระบบติดตามผลการแก้ปัญหานักเรียนอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง และ 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับสูง และการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษานั้นมีประสิทธิภาพ

จงรักษ์ เงินพุ่ม (2560) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้ 1) เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 2) ศึกษาการระดับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์

ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและจำแนกรายด้าน มีภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงอยู่ในระดับมาก 2) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 โดยภาพรวมและจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 พบว่า มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง

พิชามณูชู่ ม่วงแก้ว (2559) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2) การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ธนกฤต พรหมนนก (2559) ได้ศึกษา รูปแบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ และ 2) ตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย 1) มีความรู้ทางเทคโนโลยี 2) มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน 3) มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหาร 4) มีการสนับสนุนการจัดการและการดำเนินการ 5) มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล 6) มีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี 7) มีการเปลี่ยนแปลง

การใช้เทคโนโลยี และ 2) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน พบว่า องค์ประกอบที่ได้จากการวิจัย เดลฟาย มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าไคสแควร์ เท่ากับ 272.48 ที่องศาอิสระ 92 ค่า CMIN/DF เท่ากับ 2.961 ค่าดัชนี RMSEA เท่ากับ 0.038 ค่าดัชนี GFI เท่ากับ 0.982 ค่าดัชนี AGFI เท่ากับ 0.954 ค่าดัชนีเชิงเปรียบเทียบ NFI เท่ากับ 0.994 ค่าดัชนี CFI เท่ากับ 0.996 แสดงว่าโมเดลมีความเหมาะสม คือ โมเดลภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ตามทฤษฎีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีความตรงเชิงโครงสร้างสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วีระศักดิ์ ไชยดำ (2559) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 2) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน 2) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมพัทธ์อยู่ในระดับสูง เมื่อวิเคราะห์เป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำครู ด้านการพัฒนาตนเองและเพื่อนครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง และภาวะผู้นำครู ด้านการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูในโรงเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง

ศิริ โขศสกุล (2559) ได้ศึกษา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งควรปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับ คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียน

เป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน สภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งจะต้องพัฒนาต่อไปตามลำดับ คือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดัชนีความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ในภาพรวมอยู่ระดับต้องการพัฒนาตามลำดับ คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน และด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน และข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อการพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ ด้านการคัดกรองนักเรียน พบว่า ครูควรศึกษาข้อมูลต่างๆ ของนักเรียนให้ครบถ้วนในการแบ่งกลุ่ม ครูควรใช้ข้อมูลด้านอาชีพของบิดา มารดา และผู้ปกครองในการแบ่งกลุ่มนักเรียน ครูควรทำการคัดกรองอย่างต่อเนื่อง ด้านการป้องกันปัญหานักเรียน พบว่า ครูและผู้เกี่ยวข้องควรมีการร่วมมือกันในการป้องกันปัญหานักเรียน ครูต้องให้คำปรึกษาเด็กนักเรียนทุกกลุ่ม ให้ความรักและความไว้วางใจกับเด็กนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน พบว่า ครูควรมีการประสานงานในการส่งต่อนักเรียนให้ตรงปัญหา ครูควรส่งเอกสารข้อมูลเด็กให้ครูประจำชั้นท่านต่อไป โรงเรียนควรมีการส่งต่อไปยังผู้เชี่ยวชาญโดยตรงเพื่อแก้ไขปัญหาคืออย่างตรงวัตถุประสงค์ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล พบว่า เครื่องมือในการเก็บข้อมูลนักเรียนต้องมีคุณภาพเพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล ครูควรเก็บข้อมูลนักเรียนด้วยการสัมภาษณ์ จะได้ข้อมูลของนักเรียนเป็นอย่างดี ครูควรใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในการเก็บข้อมูล เนื่องจากเป็นวิธีที่ง่ายในการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมนักเรียน พบว่า ครูควรมีการจัดประชุมผู้ปกครองอย่างต่อเนื่อง ครูควรสร้างแรงจูงใจให้กับนักเรียน ครูควรมีการพัฒนามาตรฐานความรู้ของนักเรียนให้สูงขึ้นโดยจัดกิจกรรมเพิ่มเติม และด้านการแก้ไขปัญหานักเรียน พบว่า ครูควรร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหาคือครูควรมีการติดตามนักเรียนที่มีปัญหาอย่างใกล้ชิด ครูควรให้เหตุผลและเข้าใจปัญหาของเด็ก

ลัดดาวัลย์ เพชรจันทร์ (2559) ได้ศึกษา ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 2) เปรียบเทียบปัญหา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง จำแนกตามเพศ และประสบการณ์การทำงาน และ 3) ศึกษาแนวทางในการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) ศึกษาปัญหาและ

แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปหาค่าเฉลี่ยน้อย คือ ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนานักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียน 2) ผลการเปรียบเทียบปัญหา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 จำแนกตามเพศโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการคัดกรองนักเรียน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ผลการเปรียบเทียบ ปัญหา ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1 จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการคัดกรองนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) แนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาโรงเรียนบ้านปลวกแดง ได้เสนอไว้แล้ว 5 ด้าน

กัลยา พรมรัตน์ (2559) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 วัตถุประสงค์ที่ ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 2) ศึกษา แนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียน โดยรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปหา น้อยได้ดังนี้ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือ และ แก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อนักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน 2) ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมมีปัญหาอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย มากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อ นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และ 3) แนวทางการแก้ไข ปัญหาจากการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วยรายการปฏิบัติ จำนวน 31 รายการ ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 7 รายการ ด้านการคัดกรองนักเรียน 6 รายการ ด้านการส่งเสริม นักเรียน 8 รายการ ด้านการป้องกัน ช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา 5 รายการ ด้านการส่งต่อนักเรียน 5 รายการ

ธิดารัตน์ เหมือนสิงห์ (2559) ได้ศึกษา ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร

สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 และ 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีผลต่อภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บริหารสถานศึกษามีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ รองลงมาคือ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการวัดผลและการประเมินผล 2) ครูมีความคิดเห็นต่อภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 อยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ รองลงมาคือ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการวัดผลและการประเมินผล 3) เปรียบเทียบภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามสถานภาพตำแหน่ง พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ยกเว้น ด้านภาวะผู้นำและวิสัยทัศน์ และด้านการวัดผลและการประเมินผล ไม่แตกต่างกัน 4) เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามขนาดโรงเรียน พบว่า ผู้บริหารที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนไม่แตกต่างกัน 5) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 จำแนกตามขนาดของโรงเรียน พบว่า ครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปิยะพร ป้อมเกษตร์ (2559) ได้ศึกษา การนำเสนอกิจกรรมการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษากรอบแนวคิดของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา 2) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา และ 3) เพื่อพัฒนากิจกรรมการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) กรอบแนวคิดของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 3 กรอบแนวคิด

ได้แก่ (1) การบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การนำแผนไปสู่การปฏิบัติและการประเมินผล (2) ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประกอบด้วย การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และการส่งต่อ (3) คุณภาพของนักเรียน ประกอบด้วย ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญาและทักษะ และด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) สภาพปัจจุบันของการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด สภาพปัจจุบันของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด สภาพปัจจุบันของคุณภาพนักเรียนอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด 3) กลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์หลัก 20 กลยุทธ์รอง 60 วิธีดำเนินการ กลยุทธ์หลัก มีดังนี้ 1) ปฏิรูป การส่งต่อเพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียน 2) เสริมสร้างขีดความสามารถด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา 3) ส่งเสริมการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลเพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียน 4) สนับสนุนการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน และ 5) พัฒนาการคัดกรองนักเรียนเพื่อเสริมสร้างคุณภาพนักเรียน

พัชรียา ทองบัณฑิต (2558) ได้ศึกษา การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 และ 2) เปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามระดับการศึกษา โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 จำแนกตามประสบการณ์โดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้น ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จตุติกรณ์ นิสสัย (2558) ได้ศึกษา การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่เป็นจริงในปัจจุบันของการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งต้องหาทางแก้ไขตามลำดับ ดังนี้ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนาการเรียน ด้านการแก้ไขปัญหาการเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการป้องกันนักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน สภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งต้องหาทางปรับปรุงให้ดีขึ้นตามลำดับ ดังนี้ ด้านการป้องกันนักเรียน ด้านการส่งเสริมนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการแก้ไขปัญหาการเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการพัฒนาการเรียน และด้านการส่งต่อนักเรียน ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงาน ในภาพรวมอยู่ในระดับต้องการพัฒนาตามลำดับ ดังนี้ ด้านการส่งต่อนักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการพัฒนาการเรียน ด้านการแก้ไขปัญหาการเรียน ด้านการป้องกันนักเรียน และด้านการส่งเสริมนักเรียน ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการดำเนินงานด้านการส่งต่อนักเรียน ดังนี้ ส่งข้อมูลทั้งที่เป็นเอกสารประจำตัวและข้อมูลที่ได้รับมาโดยเฉพาะ เช่น ข้อมูลที่รับรู้จากการเยี่ยมบ้าน การพูดคุยกับผู้ปกครอง ส่งต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องในการแก้ปัญหานักเรียน เก็บข้อมูล ประวัติของนักเรียนอย่างละเอียดและรอบคอบ และในการส่งต่อนักเรียนไปยังผู้เชี่ยวชาญภายนอกหรือหน่วยงานอื่น ยังมีการประสานงานที่ล่าช้า ด้านการคัดกรองนักเรียน ดังนี้ ควรมีระบบคัดกรองที่ชัดเจน เป็นระบบ ไม่ซ้ำซ้อน ควรมีการคัดกรองทำให้แยกเด็กได้เป็นประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนได้ดี และนำนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงมาพัฒนา ก่อน ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ดังนี้ ควรมีกิจกรรมพบปะระหว่างครูกับผู้ปกครองบ่อยๆ ควรให้มีการจัดทำข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลให้มากขึ้น และเยี่ยมบ้านของนักเรียนให้ครบทุกคน ด้านการพัฒนาการเรียน ดังนี้ ควรตรวจสอบนักเรียนเป็นรายบุคคล สอนเสริมในช่วงพักกลางวัน และควรตั้งกฎระเบียบและการปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดให้บรรลุจุดมุ่งหมาย ด้านการแก้ไขปัญหาการเรียน ดังนี้ พูดคุยกับนักเรียนถึงปัญหาที่เกิดขึ้น ครูดำเนินการแก้ไขปัญหานักเรียน โดยการประสานผู้ปกครองและหน่วยงานอื่นๆ และช่วยเหลือนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน ด้านการป้องกันนักเรียน ดังนี้ สอบถามพูดคุยถึงสภาพแวดล้อมที่จะส่งผลกระทบต่อเด็กดูแลเอาใจใส่นักเรียนในความรับผิดชอบอย่างเคร่งครัด และควรวางระเบียบ ข้อบังคับให้นักเรียนปฏิบัติ ด้านการส่งเสริมนักเรียน ดังนี้ โรงเรียนควรมีระบบหรือแผนงาน กิจกรรมที่ชัดเจน และเป็นรูปธรรม ควรมีการจัดกิจกรรมโฮมรูมให้มากขึ้น เพื่อให้ครูประจำชั้นรู้จักนักเรียนมากยิ่งขึ้น จัดหาทุนการศึกษาให้นักเรียน และส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษ

ทิพวัลย์ นนทเกท (2557) ได้ศึกษา การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 วัตถุประสงค์ที่ศึกษาครั้งนี้เพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษา และ 2) เปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารงานบุคคล มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการบริหารงบประมาณ ด้านการบริหารงานวิชาการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการบริหารทั่วไป ส่วนปัญหาในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ด้านการบริหารทั่วไป มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการบริหารงบประมาณ 2) ผลการเปรียบเทียบการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต 3 พบว่า ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านการบริหารบุคคล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Biddle (2009) ได้ศึกษา เรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนสำหรับนักเรียนกลุ่มเสี่ยงฆ่าตัวตาย ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้เข้าสู่ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน เกิดมาจากปัญหาการอยากฆ่าตัวตาย มีการแสดงกิริยาท่าทางที่ละเมิดต่อนโยบายการใช้สารเสพติด รวมทั้งการถูกสั่งพักการเรียน โดยนักเรียนที่เข้าร่วมระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนจะใช้สารเสพติดประเภทแอลกอฮอล์เพื่อช่วยรักษาตนเอง และพบว่า รูปแบบการบริการที่มีค่านัยสำคัญทางด้านสถิติสูงสุดในการทำนายผลการลดระดับการละเมิดต่อนโยบาย ในด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ อีกทั้งการลดระดับการถูกสั่งพักการเรียนสำหรับนักเรียน คือ ส่วนที่ได้รับการประเมิน โดยหน่วยงานที่อนุญาตให้จำหน่ายได้ถูกต้องตามกฎหมาย นอกจากนี้ยังพบว่า การวางระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในโรงเรียนอื่นๆ เช่น โรงเรียนสำหรับเยาวชนที่มีปัญหาด้านการผิดวินัย และการบริการสำหรับเด็กและเยาวชนที่จัดขึ้นโดยหน่วยงานของชุมชน มีความสัมพันธ์ในระดับสูงกับการลดระดับการละเมิดต่อนโยบายด้านการใช้ยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ในโรงเรียน และพบว่า การรักษาผู้ป่วยนอกที่มีอาการติดยาเสพติดและสารประเภทแอลกอฮอล์ คือ ตัวทำนายผลด้านการสนับสนุนระดับการเลื่อนชั้นเรียนหรือการจบการศึกษาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสำหรับนักเรียนเหล่านั้น

Williams (2008) ได้ศึกษา เรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการศึกษาการบริหารจัดการองค์กรและรับรู้ด้านทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างส่วนเชื่อมต่อในเรื่องของสุขภาพเยาวชน ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรมการเชื่อมต่อองค์ประกอบย่อยในแต่ละโมเดล และพบว่า ความแตกต่างนี้มีสิ่งที่น่าสนใจในกระบวนการบริหารด้านการติดตามผล อีกทั้งมีผลกระทบต่อตัวนักเรียนที่ได้รับบริการจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วย

Kosse (2007) ได้ศึกษา เรื่อง ความสมบูรณ์ในการติดตามประเมินผลดำเนินงานของ คณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน : การศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน ผลคะแนนเฉลี่ยด้านความสมบูรณ์ในภาพรวมขององค์ประกอบทั้ง 8 ด้านเปิดเผยให้เห็นว่า กระบวนการดำเนินงานของคณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสมบูรณ์ในระดับสูง จากการวิเคราะห์ผลในส่วนของผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน พบว่า การดำเนินงานของ คณะทำงานด้านการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีผลกระทบในด้านบวกต่อผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน

Goodman (2003) ได้ศึกษา เรื่อง การใช้แบบคัดกรองนักเรียนเป็นรายบุคคล (SDQ) เพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีความผิดปกติทางสุขภาพจิต ซึ่งในชุมชนที่ทำแบบสอบถามจากผู้ปกครอง ครู และเพื่อน พบว่า ทุกกลุ่มให้ความเห็นเป็นความผิดปกติทางจิตใจเกิดขึ้นเฉพาะบุคคล และเป็นความแปรปรวนทางอารมณ์ของบุคคล โดยมีสาเหตุมาจากพฤติกรรมส่วนบุคคล พฤติกรรมอยู่ไม่นิ่ง มีภาวะซึมเศร้า และกลุ่มที่มีพฤติกรรมเสี่ยง มีความกลัวสิ่งของหรือสัตว์ และถูกทอดทิ้งในวัยเด็ก พฤติกรรมการกินอาหารที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ทำให้การคัดกรองเยาวชนที่มีความผิดปกติทางจิตใจ มีความแม่นยำ และแก้ปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ เหมาะสมมากกว่าการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครู และเพื่อนเยาวชน

Jackson (2003) ได้ศึกษา เรื่อง ผลกระทบของการจัดกิจกรรมกลุ่มที่ปรึกษาปัญหา พฤติกรรมด้านเซแวน์ปัญหา โดยเน้นเทคนิคการควบคุมตนเองซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมในชั้นเรียน และ ประสิทธิภาพในตนเองของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า การจัดกิจกรรมนี้มีผลกระทบในด้านบวกที่มีผลต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนและประสิทธิภาพในตนเอง และงานวิจัยยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมว่า ครูแนะแนวควรปฏิบัติงานกับนักเรียนที่มีพฤติกรรมในชั้นเรียนแบบแปลกแยก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้วิธีการปฏิบัติอย่างจริงจังกับนักเรียนเหล่านี้ ผู้แนะแนวต้องมีความสามารถในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาพฤติกรรมมากขึ้น

Teed (2002) ได้ศึกษา เรื่อง การพบนักเรียนเพื่อรู้จักความต้องการทางด้านอารมณ์ และสังคมของนักเรียนระดับประถมศึกษา พบว่า นักเรียนมีลักษณะที่พิเศษคล้ายเคียงกัน คือ สภาพครอบครัว หย่าร้าง ครอบครัวยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด นักเรียนถูกทารุณทางเพศ ถูกทอดทิ้ง มีความพิการ เด็กที่สุขภาพร่างกายอ่อนแอจะต้องใช้ยาเสพติดบำบัด สิ่งเหล่านี้กระทบต่อจิตใจของนักเรียนเป็นอย่างมาก จากการ ศึกษาพบว่า ครูประจำชั้นได้มีวิธีการให้การช่วยเหลือที่หลากหลายรูปแบบ แต่รูปแบบที่ใช้มากที่สุด คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้สามารถเข้าถึงนักเรียนได้รับรู้สภาพปัญหา และปรับปรุงแก้ไข ปัญหาได้

Felton (1995, p.1063A) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน และภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษากับความพึงพอใจในการทำงานของครู ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำแบบเปลี่ยนสภาพของผู้บริหารมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจในงานของครู และพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษามีภาวะผู้นำเปลี่ยนสภาพสูงกว่าผู้บริหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา

Bass and Others (1987) ได้ศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างการประเมินภาวะผู้นำตาม การรับรู้ และตามคาคัดหวังของผู้ใต้บังคับบัญชา ผลการวิจัยพบว่า การแสดงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง และภาวะผู้นำเชิงจัดการของผู้บริหารระดับกลาง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการแสดงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงและภาวะผู้นำเชิงจัดการของผู้บริหารระดับสูง การแสดงภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงในด้าน บุคลิกภาพที่น่านับถือ การยอมรับความแตกต่างของบุคคล การกระตุ้นให้ผู้ตามใช้สติปัญญา และการแสดง ภาวะผู้นำเชิงจัดการในด้านการให้รางวัลตามสถานการณ์ของผู้บริหารระดับสูง ตามความคาคัดหวังของ ผู้บริหารระดับกลาง มีระดับสูงกว่าการรับรู้ ส่วนการจัดการโดยยึดกฎระเบียบของผู้บริหารระดับสูงตาม ความคาคัดหวัง มีระดับต่ำกว่าการรับรู้

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยสนใจศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างไร และเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ ตั้งสมมติฐานไว้ว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวก และมีความสัมพันธ์กันระดับสูงกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยที่ผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ทาง เทคโนโลยี ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ รู้และเข้าใจกฎหมายและจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และใช้เทคโนโลยี สารสนเทศในการวัดและประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้เป็นรากฐานในการตัดสินใจเกี่ยวกับการบริหารองค์กร ได้ดียิ่งขึ้น รวมทั้งระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการรู้จักนักเรียน เป็นรายบุคคล คัดกรองนักเรียน ส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อ เพื่อให้ นักเรียนมีคุณภาพ ชีวิตที่ดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เพื่อศึกษาระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

โดยผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 จากสถานศึกษาทั้งหมด 170 โรงเรียน จำนวน 3,260 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ปีการศึกษา 2563 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางการประมาณขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และ มอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยทั้งสิ้น จำนวน 346 คน โดยใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งระดับชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยชั้นที่ 1 แบ่งตามเขตพื้นที่การศึกษาได้

2 เขต และชั้นที่ 2 ใช้แบ่งตามอำเภอ และจากนั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ให้ครบ สัดส่วนตามจำนวน ดังตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 จำนวนประชากร และกลุ่มตัวอย่าง ครูผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ เขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำแนกตาม เขตพื้นที่การศึกษา และอำเภอ

เขตพื้นที่การศึกษา	อำเภอ	ประชากร (คน)	กลุ่มตัวอย่าง (คน)
เขต 1	เมืองปทุมธานี	649	69
	คลองหลวง	818	87
	ลาดหลุมแก้ว	271	29
	สามโคก	212	23
เขต 2	ธัญบุรี	534	57
	ลำลูกกา	514	54
	หนองเสือ	262	27
รวม		3,260	346

ที่มา : แผนปฏิบัติการประจำปี 2563 (กลุ่มนโยบายและแผน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ปทุมธานี เขต 2, ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2562)

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี สร้างขึ้นโดยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงานภายใน สถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหาร สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ มาตรฐานประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1993, p.247) ดังนี้

5 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด
4 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
3 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
2 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย
1 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วน
ประมาณค่า 5 ระดับ ตามแนวคิดของลิเคอร์ท (Likert, 1993, p.247) ดังนี้

- 5 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

3.2.2.1 การศึกษาแนวคิด หลักการ เอกสาร วรรณกรรม และผลงานวิจัยที่มีความ
เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงาน
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

3.2.2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาประมวลผลเพื่อกำหนดขอบเขตเนื้อหา เพื่อ
ดำเนินการสร้างเครื่องมือให้ครอบคลุมเนื้อหา และกรอบแนวคิดของการวิจัย

3.2.2.3 ศึกษาวิธีการสร้างเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ
(Check list) และแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

3.2.2.4 พัฒนาแบบสอบถามเพื่อการวิจัยตามกรอบแนวคิดให้ครอบคลุมเนื้อหาสาระ
และขอบเขตของงานวิจัย และดำเนินการจัดทำแบบสอบถามเพื่อการวิจัย ฉบับร่าง

3.2.2.5 นำเสนอแบบสอบถามต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความ
ถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.2.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.2.3.1 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อนำมา
หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of
item-objective congruence: IOC) ระหว่างข้อมูลกับเนื้อหา โดยใช้สูตรดังต่อไปนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC	หมายถึง	ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถาม
R	หมายถึง	คะแนนของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
$\sum R$	หมายถึง	ผลรวมของคะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน
N	หมายถึง	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

การให้คะแนนผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านให้คะแนนตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

- +1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจในข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 0 เมื่อผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจในข้อคำถามนั้นมีความตรงตามเนื้อหา
- 1 เมื่อผู้เชี่ยวชาญแน่ใจในข้อคำถามนั้นไม่ตรงตามเนื้อหา

เกณฑ์การพิจารณาเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องไม่ต่ำกว่า 0.50 ขึ้นไป ถ้าข้อคำถามใดมีค่าดัชนีความสอดคล้องต่ำกว่า 0.50 ผู้วิจัยนำไปปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะก่อนจะนำไปทดลองใช้ (Try out) ซึ่งผลการประเมินมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.6 - 1.00 จำนวน 60 ข้อ

3.2.3.2 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามโดยการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

3.2.3.3 นำแบบสอบถามแล้วนำมาหาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมาทั้งหมดและคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient) มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.98

3.2.3.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้วมาจัดทำเครื่องมือฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการวิจัยเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.3.1 ติดต่อขอจัดทำหนังสือราชการกับงานบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 และ เขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยพร้อมแบบสอบถามไปส่งให้กับสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 346 ฉบับ พร้อมกำหนดวัน เวลา เพื่อเก็บแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยรับแบบสอบถามคืนด้วยตัวเอง ได้รับคืนมาจำนวน 346 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

3.3.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์

3.3.4 ผู้วิจัยรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมด ตรวจสอบความเรียบร้อยของแบบสอบถามและนำไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางคอมพิวเตอร์

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมมาดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

3.4.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมา ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ และทำการลงรหัส เพื่อนำข้อมูลมาประมวลผลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางการวิจัย

3.4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) วิเคราะห์โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น.103)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) วิเคราะห์โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) แปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น.103)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

การหาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ว่ามีความสัมพันธ์กันไปในทิศทางใด และมีความสัมพันธ์กันมากน้อยแค่ไหน ด้วยค่า Correlation โดยกำหนดเกณฑ์การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น.168)

ค่า $r = 0.81 - 1.00$ หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก

ค่า $r = 0.61 - 0.80$ หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับสูง

ค่า $r = 0.41 - 0.60$ หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ค่า $r = 0.21 - 0.40$ หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างต่ำ

ค่า $r = 0.01 - 0.20$ หมายความว่า มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ค่า $r = 0$ หมายความว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเชิงเส้นตรง

หากค่า r มีค่าเป็น (+) หมายถึง ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันทางบวก แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสูง ก็จะมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสูงด้วย

หากค่า r มีค่าเป็น (-) หมายถึง ตัวแปรมีความสัมพันธ์กันทางลบ แสดงว่าผู้บริหารสถานศึกษามีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีต่ำก็จะมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนต่ำด้วย

3.5 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติจากโปรแกรมสำเร็จรูป ในการวิเคราะห์การประเมินข้อมูล ดังนี้

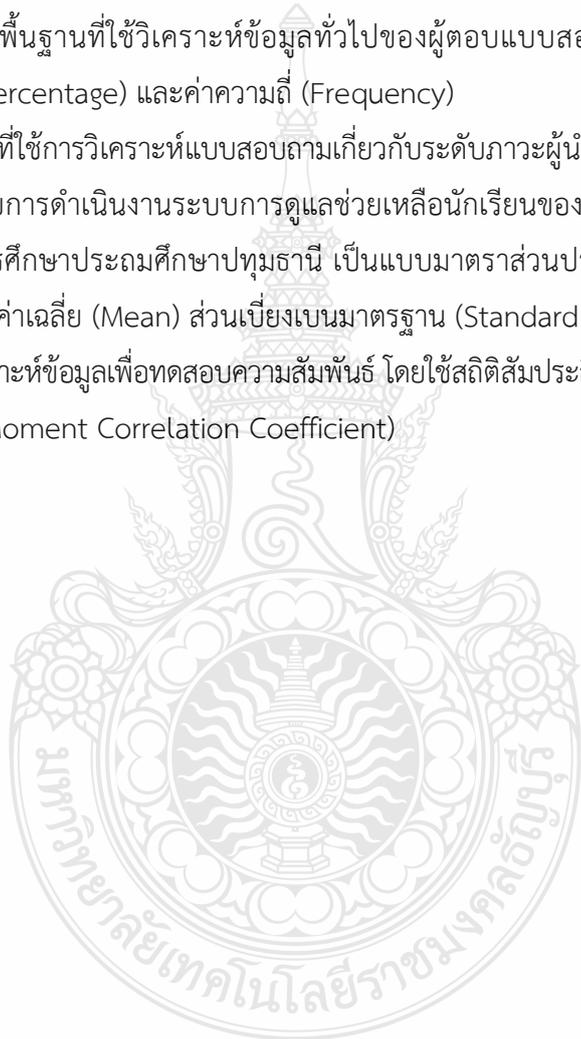
3.5.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of item Objectives Congruence : IOC)

3.5.2 สถิติที่ใช้ในการหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการใช้การหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

3.5.3 สถิติพื้นฐานที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้สถิติพื้นฐานวิเคราะห์ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency)

3.5.4 สถิติที่ใช้การวิเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา และระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) วิเคราะห์โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : SD)

3.5.5 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์ โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product-Moment Correlation Coefficient)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 170 โรงเรียน จำนวน 346 คน ซึ่งได้รับแบบสอบถามคืนมาครบถ้วนสมบูรณ์ จากนั้นนำมาวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ตารางประกอบความเรียงตามลำดับ ดังนี้

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.3 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

4.4 การวิเคราะห์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

4.1 สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการแปลความหมายการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
L1	แทน	การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี
L2	แทน	การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

L3	แทน	การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ
L4	แทน	สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
L5	แทน	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล
S1	แทน	การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
S2	แทน	การคัดกรองนักเรียน
S3	แทน	การป้องกันและแก้ไขปัญหา
S4	แทน	การพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน
S5	แทน	การส่งต่อนักเรียน
L	แทน	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
S	แทน	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้มาจากการตอบแบบสอบถามของครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี มีจำนวน 346 ฉบับ จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน

		n = 346	
ข้อมูลทั่วไป		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ			
ชาย		63	18.20
หญิง		283	81.80
	รวม	346	100.00

ตารางที่ 4.1 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา และ ประสบการณ์ในการทำงาน (ต่อ)

n = 346

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
2. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	264	76.30
ปริญญาโท	82	23.70
ปริญญาเอก	-	-
รวม	346	100.00
3. ประสบการณ์ในการทำงาน		
น้อยกว่า 5 ปี	129	36.28
5 - 10 ปี	125	36.12
11 - 15 ปี	40	11.56
16 ปี ขึ้นไป	52	15.02
รวม	346	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 283 คน คิดเป็น ร้อยละ 81.80 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 76.30 และมีประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 36.28

4.3 การวิเคราะห์ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

การวิเคราะห์ระดับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ในภาพรวมและรายด้าน 5 ด้าน ประกอบด้วย 1) การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี 2) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน 3) การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ 4) สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวม

ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (L1)	4.12	.81	มาก	2
2. การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน (L2)	4.17	.81	มาก	1
3. การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการบริหารจัดการ (L3)	3.88	.99	มาก	5
4. สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ (L4)	4.03	.87	มาก	3
5. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล (L5)	4.00	.88	มาก	4
รวม	4.04	.87	มาก	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04$, $SD=.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.17$, $SD=.81$) รองลงมาคือ การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี ($\bar{X}=4.12$, $SD=.81$) และการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.88$, $SD=.99$)

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี

ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา	4.08	.83	มาก	5
2. ผู้บริหารสถานศึกษาเผยแพร่วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีของโรงเรียนโดยประกาศอย่างชัดเจน	4.05	.86	มาก	7
3. ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาและสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี	4.16	.78	มาก	2
4. ผู้บริหารสถานศึกษานำการวิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันของสถานศึกษา เพื่อประยุกต์ใช้กับสภาวะการณ์ปัจจุบัน	4.11	.83	มาก	4
5. ผู้บริหารสถานศึกษานำการกำหนดแผนงานในอนาคตของสถานศึกษาในด้านการใช้เทคโนโลยี	4.07	.77	มาก	6
6. ผู้บริหารสถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน โดยใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา	4.13	.77	มาก	3
7. ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นและสนับสนุนบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	4.27	.80	มาก	1
รวม	4.12	.81	มาก	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.12, SD=.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นและสนับสนุนบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.27, SD=.80$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาและสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี ($\bar{X}=4.16, SD=.78$) และ ผู้บริหารสถานศึกษาเผยแพร่วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีของโรงเรียนโดยประกาศอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.05, SD=.86$)

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมการใช้
เทคโนโลยีในการเรียนการสอน

ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน	4.23	.77	มาก	2
2. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการจัดการเรียนการสอน	4.30	.78	มาก	1
3. ผู้บริหารสถานศึกษาอำนวยความสะดวกให้ครูได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน	4.13	.87	มาก	5
4. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม	4.19	.78	มาก	4
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้สื่อ Social Media ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียน	4.20	.77	มาก	3
6. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดอบรมให้ความรู้ทางเทคโนโลยี กับครูในการนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอน	4.08	.80	มาก	6
7. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างให้กับครู ในการเรียนรู้ทักษะทางเทคโนโลยี	4.05	.87	มาก	7
รวม	4.17	.81	มาก	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.17$, $SD=.81$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.30$, $SD=.78$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X}=4.23$, $SD=.77$) และ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างให้กับครูในการเรียนรู้ทักษะทางเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.05$, $SD=.87$)

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริม สนับสนุน การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ

ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ในการอำนวยความสะดวก และเพิ่มขีดความสามารถ ในการทำงาน	3.85	1.02	มาก	4
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยี มาใช้ในชีวิตประจำวันให้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ	3.87	1.06	มาก	3
3. ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยี มาใช้ในการบริหารจัดการ	3.81	1.12	มาก	6
4. ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงาน วิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหาร ทั่วไป	3.83	1.02	มาก	5
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการ จัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบในการบริหารสถานศึกษา	4.01	.87	มาก	1
6. ผู้บริหารสถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอก ในการให้การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา	3.92	.86	มาก	2
รวม	3.88	.99	มาก	

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.88, SD=.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบในการบริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.01, SD=.87$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการให้การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ($\bar{X}=3.92, SD=.86$) และ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.81, SD=1.12$)

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านสังคม กฎหมาย และ จริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	3.92	.86	มาก	4
2. ผู้บริหารสถานศึกษาเชิญชวนให้ครูยอมรับและเคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	4.12	.86	มาก	2
3. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครู และนักเรียน มีจริยธรรมที่ดีในการใช้เทคโนโลยี	4.21	.81	มาก	1
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน	4.10	.84	มาก	3
5. ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยี และระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน	3.80	.99	มาก	5
รวม	4.03	.87	มาก	

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.03, SD=.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครู และนักเรียน มีจริยธรรมที่ดีในการใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.21, SD=.81$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาเชิญชวนให้ครูยอมรับและเคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์ ($\bar{X}=4.12, SD=.86$) และ ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยี และระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.80, SD=.99$)

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล

ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน อบรมการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน	4.05	.84	มาก	1
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน	4.04	.87	มาก	3
3. ผู้บริหารสถานศึกษา วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลการสอนของครูโดยใช้เทคโนโลยี	3.91	.93	มาก	5
4. ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	3.95	.93	มาก	4
5. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน	4.04	.81	มาก	2
รวม	4.00	.88	มาก	

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00, SD=.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริม สนับสนุน อบรมการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.05, SD=.84$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน ($\bar{X}=4.04, SD=.81$) และ ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลการสอนของครูโดยใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.91, SD=.93$)

4.4 การวิเคราะห์การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

การวิเคราะห์ระดับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แบ่งเป็น 5 ด้าน คือ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวม

การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (S1)	4.32	.73	มาก	1
2. การคัดกรองนักเรียน (S2)	4.29	.78	มาก	2
3. การส่งเสริมและพัฒนาให้นักเรียน (S3)	4.26	.79	มาก	3
4. การป้องกันและแก้ไขปัญหา (S4)	4.23	.80	มาก	4
5. การส่งต่อนักเรียน (S5)	4.18	.78	มาก	5
รวม	4.26	.78	มาก	

จากตารางที่ 4.8 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26$, $SD=.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.32$, $SD=.73$) รองลงมาคือ การคัดกรองนักเรียน ($\bar{X}=4.29$, $SD=.78$) ส่วนด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.18$, $SD=.78$)

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูประจำชั้นจัดเก็บข้อมูล ที่จำเป็นเกี่ยวกับนักเรียนในทุกด้าน เช่น ความสามารถ พิเศษ สุขภาพ ครอบครัว ฯลฯ	4.27	.74	มาก	4
2. ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูประจำชั้นออกเยี่ยม บ้านนักเรียน ในความรับผิดชอบ	4.41	.67	มาก	1
3. ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลมาสรุป เพื่อส่งเสริมพัฒนา นักเรียน	4.23	.75	มาก	6
4. ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นในกระบวนการจัดเก็บข้อมูล นักเรียน ให้จัดทำเป็นระบบสารสนเทศในการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน	4.35	.72	มาก	3
5. ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อ รับทราบพฤติกรรมของนักเรียน และความก้าวหน้าทาง การเรียนรู้	4.26	.77	มาก	5
6. ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูบันทึกและรายงาน ผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.37	.71	มาก	2
รวม	4.32	.73	มาก	

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32, SD=.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูประจำชั้นออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.41, SD=.67$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=4.37, SD=.71$) และ ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลมาสรุป เพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.23, SD=.75$)

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการคัดกรองนักเรียน	4.28	.76	มาก	3
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูและผู้เกี่ยวข้องได้ ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน	4.25	.78	มาก	6
3. ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูคัดกรองนักเรียน และ แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา จากการใช้แบบประเมิน (SDQ)	4.36	.74	มาก	1
4. ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษา และช่วยเหลือนักเรียนตามการคัดกรอง	4.27	.78	มาก	4
5. ผู้บริหารสถานศึกษาเน้นย้ำให้ครูเก็บรักษาข้อมูลที่ได้จาก การคัดกรองเป็นความลับ	4.26	.79	มาก	5
6. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดทำแบบสรุปผล และรายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล	4.30	.82	มาก	2
รวม	4.29	.78	มาก	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32$, $SD=.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูประจำชั้นออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.41$, $SD=.67$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=4.37$, $SD=.71$) และ ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลมาสรุปเพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.23$, $SD=.75$)

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน	4.29	.76	มาก	2
2. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุน ส่งเสริม ให้ครูมีความพร้อม ในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน	4.28	.79	มาก	3
3. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมโฮมรูม เพื่อ แก้ไขปัญหา และส่งเสริมนักเรียน	4.29	.74	มาก	1
4. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการสอน ซ่อมเสริมเพื่อช่วยลดปัญหานักเรียนในด้านกลุ่มเสี่ยง	4.26	.77	มาก	4
5. ผู้บริหารสถานศึกษาติดตามผลการให้คำปรึกษาและ นักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือ	4.24	.77	มาก	7
6. ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศ กำกับ ติดตามและ ประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาปัญหา นักเรียน	4.25	.79	มาก	6
7. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อให้ นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ	4.18	.90	มาก	8
8. ผู้บริหารสถานศึกษามีการประสานความร่วมมือระหว่าง สถานศึกษากับผู้ปกครองในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหา นักเรียน	4.26	.81	มาก	5
รวม	4.26	.79	มาก	

จากตารางที่ 4.11 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26, SD=.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมโฮมรูม เพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.29, SD=.74$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ($\bar{X}=4.29, SD=.76$) และ ผู้บริหารสถานศึกษา

ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =4.18, SD =.90)

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการป้องกันช่วยเหลือ และแก้ไขปัญหา

ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการช่วยเหลือและ แก้ไขปัญหา	4.25	.80	มาก	3
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดการจัดหาแหล่งทุนการศึกษา ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ	4.15	.84	มาก	5
3. ผู้บริหารสถานศึกษากำกับติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาย่างต่อเนื่อง	4.22	.80	มาก	4
4. ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์	4.28	.80	มาก	2
5. ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายครูติดตาม และรายงาน ผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง	4.29	.77	มาก	1
รวม	4.23	.80	มาก	

จากตารางที่ 4.12 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.23, SD =.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายครูติดตามและรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.29, SD =.77) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (\bar{X} =4.28, SD =.80) และ ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดการจัดหาแหล่งทุนการศึกษาช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =4.15, SD =.84)

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งต่อนักเรียน

ด้านการส่งต่อนักเรียน	\bar{X}	SD	แปลผล	อันดับ
1. ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูแก้ไขปัญหาเบื้องต้นก่อน หากไม่สามารถแก้ไขได้ให้ดำเนินการส่งต่อนักเรียนให้กับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ	4.19	.80	มาก	3
2. ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	4.20	.80	มาก	2
3. ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร	4.18	.80	มาก	5
4. ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียนและผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียนไปรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานเฉพาะทาง	4.20	.79	มาก	1
5. ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูสรุปผลการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	4.18	.78	มาก	4
รวม	4.19	.79	มาก	

จากตารางที่ 4.13 พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับ (\bar{X} =4.19, SD =.79) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียนและผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียนไปรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานเฉพาะทาง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด (\bar{X} =4.20, SD =.79) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (\bar{X} =4.20, SD =.80) และ ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =4.18, SD =.80)

4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ดังตารางที่ 4.14

ตารางที่ 4.14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี

	L1	L2	L3	L4	L5	S1	S2	S3	S4	S5	L	S
L1	1											
L2	.868**	1										
L3	.639**	.679**	1									
L4	.816**	.801**	.676**	1								
L5	.749**	.766**	.695**	.786**	1							
S1	.764**	.796**	.569**	.769**	.687**	1						
S2	.768**	.754**	.497**	.783**	.617**	.872**	1					
S3	.814**	.795**	.557**	.800**	.667**	.836**	.890**	1				
S4	.784**	.769**	.570**	.804**	.670**	.829**	.861**	.899**	1			
S5	.786**	.765**	.543**	.791**	.668**	.812**	.848**	.879**	.889**	1		
L	.903**	.913**	.840**	.911**	.898**	.797**	.757**	.806**	.799**	.789**	1	
S	.831**	.822**	.580**	.838**	.701**	.917**	.947**	.957**	.952**	.942**	.837**	1

** . Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed).

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4.14 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก ($r=.837$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (L4) มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (S) ในระดับสูงมาก ($r=.838$) รองลงมา ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (L1) มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (S) ในระดับสูงมาก

($r=.831$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด คือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ (L3) มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (S) ในระดับปานกลาง ($r=.580$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายคู่ พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (L1) กับการป้องกันและแก้ไขปัญหา (S3) มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .814 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมาคือ สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (L4) กับการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน (S4) มีค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ .804 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ (L3) กับการคัดกรองนักเรียน (S2) มีค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ .497 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี 2) ศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประชากร คือ ครูผู้รับผิดชอบงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประจำปีการศึกษา 2563 จำนวน 346 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ข้อคำถามทั้งหมด จำนวน 63 ข้อ มีผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.1.1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี จำนวน 346 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 283 คน คิดเป็นร้อยละ 81.80 ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 264 คน คิดเป็นร้อยละ 76.30 และมีประสบการณ์ในการทำงาน น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 36.28

5.1.2 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.04, SD=.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.17, SD=.81$) รองลงมา คือ การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี ($\bar{X}=4.12, SD=.81$) และ การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.88, SD=.99$)

5.1.2.1 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

(\bar{X} =4.12, SD =.80) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นและสนับสนุนบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.27, SD =.80) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาและสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (\bar{X} =4.16, SD =.78) และ ผู้บริหารสถานศึกษาเผยแพร่วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีของโรงเรียนโดยประกาศอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =4.05, SD =.86)

5.1.2.2 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.17, SD =.81) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.30, SD =.78) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน (\bar{X} =4.23, SD =.77) และ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างให้กับครูในการเรียนรู้ทักษะทางเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =4.05, SD =.87)

5.1.2.3 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =3.88, SD =.99) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบในการบริหารสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.01, SD =.87) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการให้การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา (\bar{X} =3.92, SD =.86) และ ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =3.81, SD =1.12)

5.1.2.4 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} =4.03, SD =.87) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครู และนักเรียนมีจริยธรรมที่ดีในการใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (\bar{X} =4.21, SD =.81) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาเชิญชวนให้ครูยอมรับและเคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ (\bar{X} =4.12, SD =.86) และ ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยี และระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด (\bar{X} =3.80, SD =.99)

5.1.2.5 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.00, SD=.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน อบรมการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลประเมินผลการเรียนรู้การสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.05, SD=.84$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียน ($\bar{X}=4.04, SD=.81$) และ ผู้บริหารสถานศึกษาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลการสอนของครู โดยใช้เทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.91, SD=.93$)

5.1.3 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26, SD=.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.32, SD=.73$) รองลงมาคือ การคัดกรอง นักเรียน ($\bar{X}=4.29, SD=.78$) และการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.18, SD=.78$)

5.1.3.1 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.32, SD=.73$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูประจำชั้น ออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.41, SD=.67$) รองลงมาคือ ผู้บริหาร สถานศึกษามอบหมายให้ครูบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ($\bar{X}=4.37, SD=.71$) และ ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลมาสรุปเพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.23, SD=.75$)

5.1.3.2 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.29, SD=.78$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูคัดกรองนักเรียนและ แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็น กลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา จากการใช้แบบประเมิน (SDQ) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.36, SD=.74$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดทำแบบสรุปผลและรายงานผล การคัดกรองนักเรียนรายบุคคล ($\bar{X}=4.30, SD=.82$) และ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูและ ผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.25, SD=.78$)

5.1.3.3 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.26, SD=.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมโฮมรูม เพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X}=4.29, SD=.74$) รองลงมาคือ ผู้บริหาร

สถานศึกษามีการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน ($\bar{X}=4.29$, $SD=.76$) และ ผู้บริหารสถานศึกษา ส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.18$, $SD=.90$)

5.1.3.4 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.23$, $SD=.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายครูติดตามและ รายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.29$, $SD=.77$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่ พึงประสงค์ ($\bar{X}=4.28$, $SD=.80$) และ ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดหาแหล่งทุนการศึกษา ช่วยเหลือนักเรียน ที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.15$, $SD=.84$)

5.1.3.5 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ด้านการส่งต่อนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=4.19$, $SD=.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียน และผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียนไปรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานเฉพาะทาง มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด ($\bar{X}=4.20$, $SD=.79$) รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียน ที่มีปัญหาเพื่อส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ($\bar{X}=4.20$, $SD=.80$) และ ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นให้ ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=4.18$, $SD=.80$)

5.1.4 ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก ($r=.837$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับ สมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาในภาพรวมพบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (L4) มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียน (S) ในระดับสูงมาก ($r=.838$) รองลงมา ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (L1) มีความสัมพันธ์ กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (S) ในระดับสูงมาก ($r=.831$) และด้านที่มีความสัมพันธ์ ต่ำที่สุดคือ ด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ (L3) มีความสัมพันธ์ กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน (S) ในระดับปานกลาง ($r=.580$) และเมื่อพิจารณาเป็น รายคู่ พบว่า คู่ที่มีความสัมพันธ์กันมากที่สุด ได้แก่ การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (L1) กับการป้องกันและ แก้ไขปัญหา (S3) มีค่าความสัมพันธ์เท่ากับ .814 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 รองลงมาคือ สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (L4) กับการพัฒนาและส่งเสริมนักเรียน (S4) มี

ค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ .804 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ (L3) กับการคัดกรองนักเรียน (S2) มีค่าความสัมพันธ์ เท่ากับ .497 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 การอภิปรายผล

ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ผลของการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายได้ ดังนี้

5.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน ด้านการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี และด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี ส่วนใหญ่ได้นำหลักของภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาทางเทคโนโลยีมาปรับใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.103) ได้ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลและการประเมินผล รองลงมาคือ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีมีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีที่มีการใช้เทคโนโลยีในการบริหารงาน ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตาชล บำรุงภักดี (2563, น.103-104) ได้ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษากับประสิทธิผลโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร ตามความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ ด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศในด้านการบริหารงาน และด้านวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีสารสนเทศ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์ (2561, น.178) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี ผลการวิจัยพบว่า ระดับภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านความเป็นพลเมืองยุคดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการพัฒนาการเรียนรู้ยุคดิจิทัล และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านปรับปรุงอย่างเป็นระบบ

5.2.2 จากผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับ ได้แก่ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) (2563, น.3) ได้กำหนดนโยบายสำคัญให้โรงเรียนในสังกัดทุกแห่ง จัดให้มีระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน และดำเนินการอย่างจริงจังต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืน และนักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง คุ้มครอง อย่างรอบด้านด้วยกระบวนการที่ถูกต้องเหมาะสมและทันการณ์ ได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อให้เป็น คนดี มีความสุข และปลอดภัยในสภาพสังคมปัจจุบัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภัตสร สุริยะบัณฑิต (2562, น.70) ได้ศึกษา เรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัด กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีดังนี้ ด้านการคัดกรองนักเรียน รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเด็กนักเรียน ด้านการป้องกันและช่วยเหลือนักเรียน และด้านที่มีข้อเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านการส่งต่อนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภรเกษม ประมูล (2560, น.103) ได้ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เขต 17 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยรวมและเป็นรายด้าน ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก คือ การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน และการป้องกันและแก้ไขปัญหา ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ประมาภรณ์ สนธิ (2560, น.3) ได้ศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับประถมศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา

ปทุมธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล และด้านการคัดกรองนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ พชรียา ทองบัณฑิต (2558, น.3) ได้ศึกษา เรื่อง การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารกลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร กลุ่มโรงเรียนศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3 โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านแล้วเรียงอันดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน ด้านการคัดกรองนักเรียน และด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา

5.2.3 จากผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูงมาก ($r=0.837$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากสภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งทางด้านวัตถุ สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นสังคมแห่งข้อมูล ข่าวสาร มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี จากภาวะที่เกิดขึ้นส่งผลให้เด็กและเยาวชนอยู่ในกลุ่มเสี่ยง ทั้งเรื่องยาเสพติด ภัยคุกคาม และปัญหาการตั้งครมภ์ก่อนวัยอันควร ปัญหาดังกล่าวล้วนเกี่ยวข้องกับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมทั้งสิ้น ดังนั้น สถานศึกษาในยุคดิจิทัลมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้เทคโนโลยีในการขับเคลื่อนการบริหารงานของสถานศึกษา กิจกรรมระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญที่จะต้องมีการจัดการฐานข้อมูลเพื่อการตัดสินใจของผู้บริหารสถานศึกษาที่สามารถเข้าถึงได้ง่ายและรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีดังกล่าวมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษาร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ได้นำเทคโนโลยีมาใช้ในการดำเนินงานโครงการจัดสรรเงินอุดหนุนนักเรียนยากจนพิเศษแบบมีเงื่อนไข (Conditional Cash Transfer: CCT) ระบบปัจจัยพื้นฐานนักเรียนยากจน มีการเชื่อมโยงนำข้อมูลนักเรียนจากระบบการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล (Data Management Center : CCT) มาใช้การคัดกรองนักเรียนรายบุคคลในรูปแบบออนไลน์ (กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2564) อีกทั้งในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนในรูปแบบ On site ได้ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีวิสัยทัศน์ในนำเทคโนโลยีมาใช้ในการเยี่ยมบ้านออนไลน์ กิจกรรมโฮมรูมออนไลน์ กิจกรรมประชุมผู้ปกครองนักเรียนออนไลน์ และกิจกรรมต่างๆ ผ่านสื่อออนไลน์ เพื่อให้ครูกับนักเรียนได้พบและเข้าถึงกันมากยิ่งขึ้น ดังนั้น เทคโนโลยี ถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีความสัมพันธ์อย่างยิ่งกับระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยที่ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี และนำมาใช้ในการบริหารงานเพื่อ

ช่วยส่งเสริมให้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศุภกรเกษม ปรงผล (2560, น.103) ได้ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ตามความคิดเห็นของครูผู้สอน โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช (2560, น.103-104) ได้ศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสระบุรี ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ของภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดสระบุรี มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ พิชามญชุ์ ม่วงแก้ว (2559, น.103-104) ได้ศึกษา เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 โดยรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 มีประเด็นที่ควรเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารการศึกษา

5.3.1.1 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบ ประสานกับหน่วยงานภายนอกในการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา ควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวัน นำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป ผู้บริหารควรเป็นแบบอย่างที่ดีในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา

5.3.1.2 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูแก้ไขปัญหาที่นักเรียนเบื้องต้น และมอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียนและผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียนไปรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานเฉพาะทาง ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารสถานศึกษาควรมุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อ และมีการสรุปผลการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาอย่างเป็นระบบ

5.3.1.3 ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือ ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสัมพันธ์กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรเปิดโอกาสให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยี และระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ในด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหา และการส่งต่อนักเรียน เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีคุณภาพสามารถดำรงชีวิตอยู่ในยุคปัจจุบันและเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปทุมธานี มีข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

5.3.2.1 ควรมีการศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ด้านการส่งเสริมสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้มีการทำงานที่เป็นระบบและสะดวกรวดเร็วในการบริหารจัดการ

5.3.2.2 ควรมีการศึกษาดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ด้านการส่งต่อนักเรียน เพื่อแก้ไขปัญหาการส่งต่อให้กับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง

5.3.2.3 ควรมีการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ด้านสังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อนำผลการศึกษามาเป็นข้อมูลในการบริหารการศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2538). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525 (พิมพ์ครั้งที่ 5).
กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- _____. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- _____. (2546). การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ.
กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- _____. (2546). พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546. กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- _____. (2547). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา.
กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2548). พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พุทธศักราช
2547. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2551). พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 2)
พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2552). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ:
ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2553). พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ 3)
พุทธศักราช 2553. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2557). ปริญญาการเรียนรู้ผู้เรียนสำคัญที่สุด. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว.
- กรมสุขภาพจิต. (2546). คู่มือครูระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-4. กรุงเทพฯ:
องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- _____. (2551). คู่มือครูระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3-4 (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6)
(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม. (2562). นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัล
เพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561 - 2580). สืบค้นจาก [https://onde.go.th/assets/
portals/1/files/620425-Government%20Gazette.PDF](https://onde.go.th/assets/portals/1/files/620425-Government%20Gazette.PDF)
- กัลยา พรมรัตน์. (2559). การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- เกตุสุตา กิ่งการจร. (2560). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 4 สระบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- กนกธร วงษ์จันทร์. (2552). ความพึงพอใจของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โรงเรียนมัธยมท่าแคลง จังหวัดจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- _____. (2551). ภาวะสุขภาพจิต (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- _____. (2555). การดูแลช่วยเหลือผู้ประสบปัญหา. กรุงเทพฯ: ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย .
- กฤษพล อัมระนันท์. (2559). การศึกษาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาในอำเภอแม่वंก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2564). คู่มือปฏิบัติงาน โครงการจัดสรรเงินอุดหนุนนักเรียนยากจนพิเศษแบบมีเงื่อนไข (นักเรียนทุนเสมอภาค). สืบค้นจาก https://cct.thaieduforall.org/doc/announce/คู่มือปฏิบัติงานโครงการ%20CCT%201_2564%20สพฐ.pdf
- คมกฤษ พรหมฉิน. (2560). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- จริญญา เนียมสวัสดิ์. (2557). คู่มือการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13. ตรัง: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 13.
- จักรี โพธิ์สำนัก. (2550). ปัญหาการดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2. (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- จิณณวัฒน์ ปะโคทัง. (2561). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษามีอาชีพ. อุบลราชธานี: ศิริธรรมออฟเซท.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- จตุกรณ์ นิสสัย. (2558). การศึกษาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- จุฬาลักษณ์ อักษรณรงค์. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สหวิทยาเขตหนองหาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 20 จังหวัดอุดรธานี. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- จงรักษ์ เงินพุ่ม. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์).
- ชัยฎภักดิ์ ไยดี. (2561). การศึกษาแนวทางการพัฒนาภาวะผู้นำด้านเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]. วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, 8(1), 150-164.
- ชูชาติ พ่วงสมจิตร์. (2551). ภาวะผู้นำ. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชอพี ราเชะ. (2560). ภาวะผู้นำของผู้บริหารโรงเรียนในอำเภอทุ่งยางแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 3. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา).
- ณรงค์ศักดิ์ ะโว. (2559). การศึกษาภาวะผู้นำเหนือผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษา ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17 จังหวัดจันทบุรี. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา).
- เดือนใจ สุนกุล. (2562). ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ทิพวัลย์ นนทเกท. (2557). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช).
- ทองอินทร์ อุบลชัย. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำแบบผู้รับใช้ของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ทอฝัน กรอบทอง. (2560). **ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำของครูเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย).
- ธนกฤต พรหมนันน. (2559). **รูปแบบภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ธวัช บุญยมน. (2550). **ภาวะผู้นำและการเปลี่ยนแปลง.** กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ธัญญา มาส โลจนานนท์. (2557). **ภาวะผู้นำและแรงจูงใจในการทำงานที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์ ของพนักงาน กรณีศึกษา บริษัท ซิลลิค ฟาร์ม จำกัด.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- จิตรารัตน์ เหมือนสิงห์. (2559). **ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์).
- จิตินัดดา สิงห์แก้ว. (2562). **การพัฒนากระบวนการช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA : กรณีศึกษา โรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- นฤมล กองทรัพย์. (2556). **การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียน สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3.** (สารนิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย).
- นิตาชล บำรุงภักดี. (2563). **ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร สถานศึกษากับประสิทธิผล โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดสกลนคร.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- บรรจบ บุญจันทร์. (2554). **โมเดลสมการโครงสร้างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน.** (วิทยานิพนธ์ปริญญาคุุชฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).
- บุญชม ศรีสะอาด. (2554). **การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9).** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- บุญพา พรหมณะ. (2559). **ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1.** (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัย ราชภัฏนครศรีธรรมราช).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บุปผาชาติ เข้มวิชัย. (2558). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน : กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านแม่ต๋อม อำเภออมก๋อย จังหวัดเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่).
- เบญจพรรณ แจ่มจำรูญ. (2557). ปัจจัยบรรยากาศในการสื่อสารภายในองค์กร กระบวนการในการสื่อสาร และสื่อสังคมออนไลน์ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการสื่อสารภายในองค์กรของบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ).
- บัวเครือ โพธิ์ชัย. (2548). ปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ปรมาภรณ์ สนธิ. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ระดับประถมศึกษา ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี).
- ปิยพร บุญใบ. (2563). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการประกันคุณภาพ ภายในของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร).
- ปิยะพร ป้อมเกษมศรี. (2559). การนำเสนอกลยุทธ์การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อ เสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนมัธยมศึกษา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย).
- ปุกยวีร์ ชัยสวัสดิ์. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ปุกยวีร์ ชัยสวัสดิ์. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ปุกยวีร์ ชัยสวัสดิ์. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ปุกยวีร์ ชัยสวัสดิ์. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ปุกยวีร์ ชัยสวัสดิ์. (2555). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- พัชรียา ทองบัณฑิต. (2558). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหาร กลุ่มโรงเรียน ศรีราชา 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 3. (สารนิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พิชามณูชู้ ม่วงแก้ว. (2559). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจันทบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- พิมลพรรณ เพชรสมบัติ. (2555). การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารศูนย์การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น).
- _____. (2560). ทักษะการบริหารของผู้บริหารมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มธุริน แผลงจันทิก. (2554). การศึกษาปัญหาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ).
- แมนพงศ์ กิจจานนท์. (2556). การศึกษาปัญหาและแนวทางแก้ไขการดำเนินงานของระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์และราชประชานุเคราะห์ กลุ่ม 2 สังกัดสำนักบริหารการศึกษาศึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ยีน ภู่วรรณ. (2538). การประยุกต์เทคโนโลยีด้านการศึกษา [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]. วารสารการศึกษาแห่งชาติ, 22(124), 30.
- รัตนา เหลืองงาม. (2562). ภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี เขต 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- รัตนาภรณ์ วัชรอติยาพล. (2563). ตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย).
- ราชกิจจานุเบกษา. (2559). พระราชบัญญัติ การป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในวัยรุ่น พ.ศ. 2559. เล่ม 133 ตอนที่ 30 ก(31 มีนาคม 2559).
- รุ่งอรุณ รั้งรองรัตน์. (2559). ในเอกสารประกอบการสอน วิชาการบริหารสถานศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (เอกสารอัดสำเนา). [ม.ป.พ.].
- เรื่องยศ อุตระศาสตร์. (2546). การศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครูที่ปรึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดขอนแก่น. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ลัดดาวัลย์ เพชรจันทร์. (2559). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของครู
โรงเรียนบ้านปลวกแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง เขต 1.
(สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- วิสรณ พลเสน. (2547). คู่มือการจัดกิจกรรมนักเรียนกลุ่มเสี่ยงในระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดราชบุรี. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ).
- วิระศักดิ์ ไชยดำ. (2559). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำครูกับการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือ
นักเรียนของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27
[ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์]. วารสารบัณฑิตศึกษา, 13(60), 104-105.
- วรวิทย์ จินดาพล. (2563). เอกสารประกอบการบรรยายภาวะผู้นำ การสร้างทีมงาน และการนำทีม.
สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/382933>.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัด
สมุทรปราการ. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- ศุภกรเกษม ประมูล. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษากับการ
ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 17. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี).
- สกล พันธมาศ. (2557). ภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของ
ครูผู้สอนโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา).
- สันติสุข สันติศาสนสุข. (2552). การประกันคุณภาพมุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สัมฤทธิ์ กางเพ็ง และ ประยูทธ ชูสอน. (2557). ภาวะผู้นำแบบโลกาภิวัตน์ : แนวคิดและการวิจัย.
ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมคิด บางโม. (2555). องค์การและการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. (2562). รายงานผลการดำเนินงานตาม
แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. ปทุมธานี: กลุ่มนโยบายและแผน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.
- _____. (2563). แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. ปทุมธานี: กลุ่มนโยบายและแผน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2. (2562). รายงานผลการดำเนินงานตาม
แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2562. กลุ่มนโยบายและแผน. สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.
- _____. (2563). แผนปฏิบัติการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563. ปทุมธานี: กลุ่มนโยบายและแผน
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 2.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน (เอกสารสรุปย่อ
องค์ความรู้). [ม.ป.พ.].
- _____. (2563). คู่มือ การคัดเลือกสถานศึกษาและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อรับรางวัล
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ประจำปี 2563. สืบค้นจาก
<https://e-news.chaiyaphum3.go.th/File/20200624125653.pdf>
- สำนักงานคณะกรรมการดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). นโยบายและแผนระดับชาติ
ว่าด้วยการพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม (พ.ศ. 2561-2580). สืบค้นจาก
<https://www.onde.go.th/view/1/แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม/TH-TH>
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2563). แผนปฏิบัติการสำนักงาน ก.พ.ร. ประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. 2563. สืบค้นจาก <https://www.opdc.go.th/content/NTU4MQ>
- สำนักงานราชกิจจานุเบกษา. (2559). พระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครม.ใน
วัยรุ่น 2559. สืบค้นจาก [https://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%A1158/%
A1158-20-2559-a0001.htm](https://web.krisdika.go.th/data/law/law2/%A1158/%A1158-20-2559-a0001.htm)
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). แนวทางการดำเนินงานระบบ
การดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- _____. (2552). ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลักการ แนวคิด และทิศทางการดำเนินงาน
(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: การศาสนา.
- สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2563). ภาวะสังคมไทย. สืบค้นจาก
http://www.bict.moe.go.th/2020/attachments/article/273/01-04_2563.pdf
- สุชฎทัย จันทรทรงกรต. (2558). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในจังหวัดจันทบุรี
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 17. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยบูรพา).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- สุทัศน์ เอี่ยมแสง. (2558). การดำเนินงานโครงการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนบ้านแม่ทุ่งด
อำเภอฮอด จังหวัดเชียงใหม่ (รายงานผล). เชียงใหม่: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
เชียงใหม่ เขต 5.
- สุนันทา สมใจ. (2561). การบริหารสถานศึกษาด้วยภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี [ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์].
วารสารวิทยาลัยดุสิตธานี, 12(1), 350-363.
- สุปรีดา อุดุลยานนท์. (2562). ผู้จัดการออนไลน์. สืบค้นจาก <https://mgronline.com/qol/detail/9620000120180>
- สุภัทสร สุริยะ. (2562). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาส
สังกัดกรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสยาม).
- สุรรัตน์ โตเขียว. (2560). รูปแบบภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาชั้นพื้นฐานในศตวรรษที่ 21.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์).
- อานนท์ นนทวัน. (2551). การพัฒนาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนมัธยม
ภูงังพัฒนวิทย์ อำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- อิทธิฤทธิ์ กลิ่นเดช. (2560). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีกับการบริหารงานวิชาการ
ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม
อัธยาศัยจังหวัดสระบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี).
- Achua, Christopher F., and Lussier, Robert N. (2010). *Effective leadership*.
South-Western, OH: Cengage Learning.
- AIR. (2009). *Evaluation of the school technology leadership initiative: external
evaluation report#2*. Washington, DC: American Institute for Research.
- Annunzio, S. (2001). E-leadership. *Training*, 38(6), 6769.
- Bass, B. M., and Avolio, B. J. (1994). *Improving Organizational Effectiveness Through
Transformational Leadership*. Thousand Oaks: Sage.
- Biddle, Virginia Sue. (2009, February). *Student Assistance Program Outcomes of
Students at Risk for Suicide*. (Dissertation Abstracts International).

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Burke, B. L. (2003). **Employee engagement**. Retrieved from : http://www.Bruke.com//eos/prace_EmployeeEngagement.com
- Burns, J. M. (1978). **Leadership**. New York: Harper and Row.
- Daft, R. L. (2003). **Management**. New York: Thomson.
- _____. (2008). **New Era of Management** (2nd ed.). Ohio: South-western.
- Davis, Keith. (1972). **Human Behavior at Work: Human relation and Organization Behavior** (Fourth edition). New York: McGraw-Hill.
- Dessler, G. (1999). **Essentials of Management**. Upper Saddle River, NJ: Prentice Hall.
- Dubrin, A. J. (2010). **Principles of Leadership**. Ohio: South-western cengage Learning.
- Flanagan, L., & Jacobsen, M. (2003). Technology leadership for the twenty-first century principal. **Journal of Educational Administration**, 41(2), 124-142.
- Felton, S. L. (1995). **Transactional and Transformational Leadership and Teacher Job Satisfaction**. (Doctoral dissertation, Department of Philosophy Science).
- Gibson, James L., Ivancevich, John M., and Donnelly, James H., Jr. (1997). **Organizations, Behavior Structure Processes**. Boston: Irwin/McGraw-Hill.
- Goodman, et al. (2003, October). **Using the Strengths and Difficulties Questionnaire (SDQ) to Screen for Child Psychiatric Discipline in a Community Samples**. (Dissertation Abstracts International).
- Hoy, Wayne, K., and Cecil G, Miskel. (2001). **Educational Administration: Theory, Research and Practice** (6th ed.). McGraw-Hill international Edition 2011.
- Jackson, S. M. (2003). **The effects of a cognitive-behavioral group counseling intervention that emphasizes self-management techniques on the classroom behavior and self-efficacy of middle school students**. Retrieved From : <http://190.246.23.12/dao/detail.nsp>
- Kosse, S. (2007). **Integrity of SAT Interventions : Relationship of Components to Student Outcomes**. (Dissertation Abstracts International, 67(7), 131).
- Kozloski, K. C. (2006). **Principal leadership for technology intergration : A study of principal technology leadership**. Philadelphia: Drexel University.

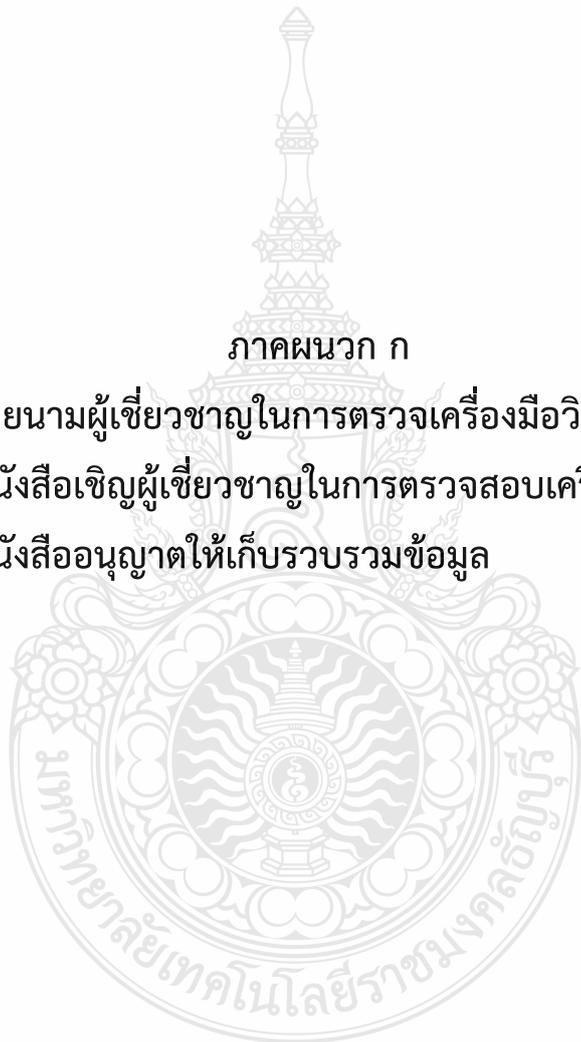
บรรณานุกรม (ต่อ)

- Krejcie, R. V., and Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size For Research Activities. **Educational And Psychological Measurement**, **30**(3): 607-610.
- Likert, R. (1993). **A Technique for The Measurement of Attitude**. Chicago: Read MCNally.
- Lussier, R. N., and Achur, C. F. (2001). **Leadership**. Ohio: South-western.
- Maxwell, J. (1996). **Developing the Leader within you**. Nashville, TN: Thomas Nelson.
- Newby, T. J., Stepich, D. A. , J.D., & Russell, J. D. (2000). **Educational Technology for Teaching and Learning** (2nd ed.). Upper Saddle River, NJ: Merrill/Prentice Hall.
- Pulley, M., Sessa, V., & Malloy, M. (2002). **E-leadership**. Retrieved from : http://www.scotland.gov.uk/library5/education/cpd_leader.pdf
- Razik, T. A., & Swanson, A. D. (2001). **Fundamental concepts of educational leadership**. New Jersey: Merrill Prentice-Hall.
- Reddin, W. J. (1987). **Managerial Effectiveness**. New York: McGraw-Hill.
- Robbins, S. P. (1996). **Prentice Hall Organization Behavior : Concept, Controversies And Applications**. New Jersey: Prentice-hall.
- Stufflebeam, D. L., and W. J. Webster. (1985). **Evaluation as an Administrative Function, in N.J. Boyan (Ed), Hand Book of Research on Educational Administration**. London, UK: Longman, pp.569-601.
- Teed, C., M. (2002). **Meeting Students Social and Emotion Need : Elementary Teachers' Perceptions of Counseling in the Classroom**. (Dissertation Abstracts International). Retrieved from : <http://search.proquest.com/docview/305215601/abstract/1397741D2B051CCA925/1?accountid=31048>.
- Williams, Francis, M, Jr. (2008). **Student Assistance Programs (SAP) : An Organizational and Theoretical Perspective on Building Bridges for Healthy Youth**. (Dissertation Abstracts International).
- Wright, P. M., and Noe, R. A. (1996). **Management of Organizations**. Chicago: Irwin.
- Yukl, G. A. (2010). **Leadership in Organization**. New Jersey: Prentice-hall.

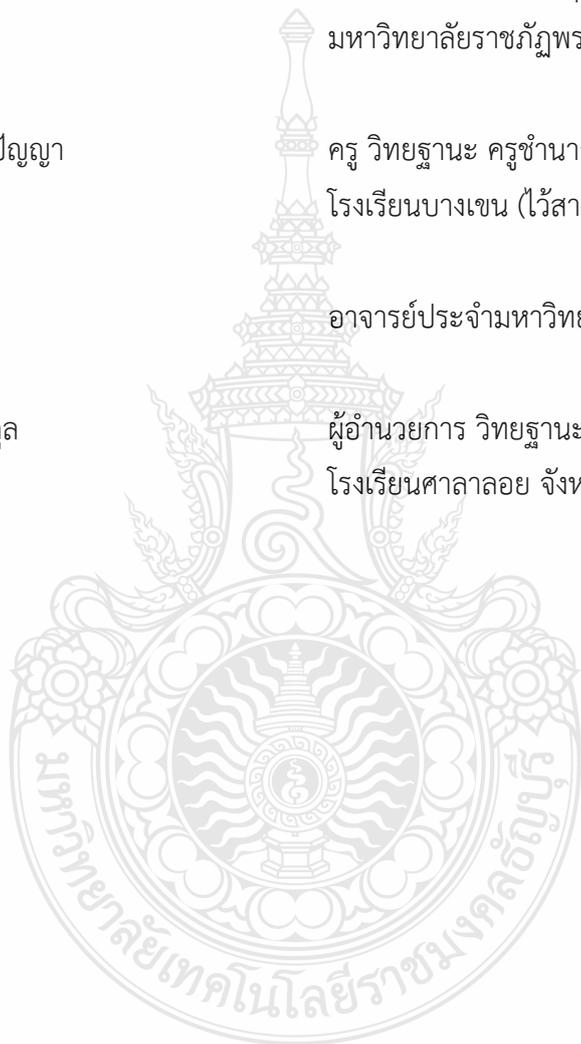
ภาคผนวก ก

- รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย
- หนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ
- หนังสืออนุญาตให้เก็บรวบรวมข้อมูล

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจเครื่องมือวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโสม อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนไธสง อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
3. ดร.อริศุณ สิ้นธนาปัญญา ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบางเขน (ไว้สาลีอนุสรณ์)
4. ดร.วิษณุ เปரியานิ้ม อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
5. นายนิธิพงศ์ โรจนกุล ผู้อำนวยการ วิทยฐานะ ชำนาญการ
โรงเรียนศาลาลอย จังหวัดปทุมธานี

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๗๓๒.๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พัชรา เดชโสม

เนื่องด้วย นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับ อนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในกรณี คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิชมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๗๓๒.๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวัฒน์ มอนโธสง

เนื่องด้วย นายวีรวัฒน์ การุณวงศ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือแก่นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นายวีรวัฒน์ การุณวงศ์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๗๓๒.๓

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.อธิคุณ ลินธนาปัญญา

เนื่องด้วย นายวีรวัฒน์ การณวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นายวีรวัฒน์ การณวงษ์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕

โทรสาร ๐๒ ๕๗๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๗๓๒.๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๑ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.วิษณุ เปรี้ยวนิม

เนื่องด้วย นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับ อนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๔๙

ที่ อว ๐๖๔๙.๐๒/๐๗๓๒.๓

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
๓๙ หมู่ ๓ ต.คลองหก อ.คลองหลวง
จ.ปทุมธานี ๑๒๑๑๐

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการนิเทศฯ โรงเรียนคุณ

เนื่องด้วย นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ พิจารณาเห็นว่า ท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถ จึงขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัยให้แก่ นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์ เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อานนท์ นิยมผล)
คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

งานบัณฑิตศึกษา
โทร. ๐๒ ๕๔๙ ๓๒๐๕
โทรสาร ๐๒ ๕๓๗ ๕๐๔๙

ที่ ศธ ๐๔๐๘๖/ว ๒๓๕๗

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑
ถนนปทุมธานีเฉลิมพระเกียรติ ปท ๑๒๐๐๐

๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล
เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัดทุกโรงเรียน

ด้วย นายวิวัฒน์ การดมวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
บริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้จัดทำ
วิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กับการดำเนินงานระบบ
ดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมี ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง
เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ พิจารณาแล้วอนุญาตให้นักศึกษา
ปริญญาโท เข้าไปเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษากับโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑ ทั้งนี้ นักศึกษาจะเป็นผู้ประสานงานเพื่อแจ้งกำหนดการเข้าเก็บข้อมูลไปยังสถานศึกษา
ของท่านต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นางจันทรีทิพย์ เพ็ชรอ่วม)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีตราราชการแทน

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๑

กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา

โทร ๐ ๒๕๕๓ ๔๔๑๓๓ คีอ ๒๐๓

โทรสาร ๐ ๒๕๕๓ ๓๓๑๓

ที่ ศธ ๐๔๐๘๓/๒๕๖๖

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒
๓๙ หมู่ ๑๖ ถนนวิภาวดีรังสิต ตำบลคูคต
อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี ๑๒๑๓๐

๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาปริญญาโทเข้าเก็บข้อมูล

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนในสังกัด

ด้วย นายวีรวัฒน์ การณวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้รับอนุมัติให้
จัดทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการ
ดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี โดยมี
ดร.ชัยอนันต์ มั่นคง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒ ขอความอนุเคราะห์
ให้นายวีรวัฒน์ การณวงษ์ นักศึกษาปริญญาโท เข้าทำการเก็บข้อมูลเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทาง
เทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา กับ การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เพื่อประโยชน์ทางการศึกษา

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(นางระพีพร นิลสุวรรณ)

รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒

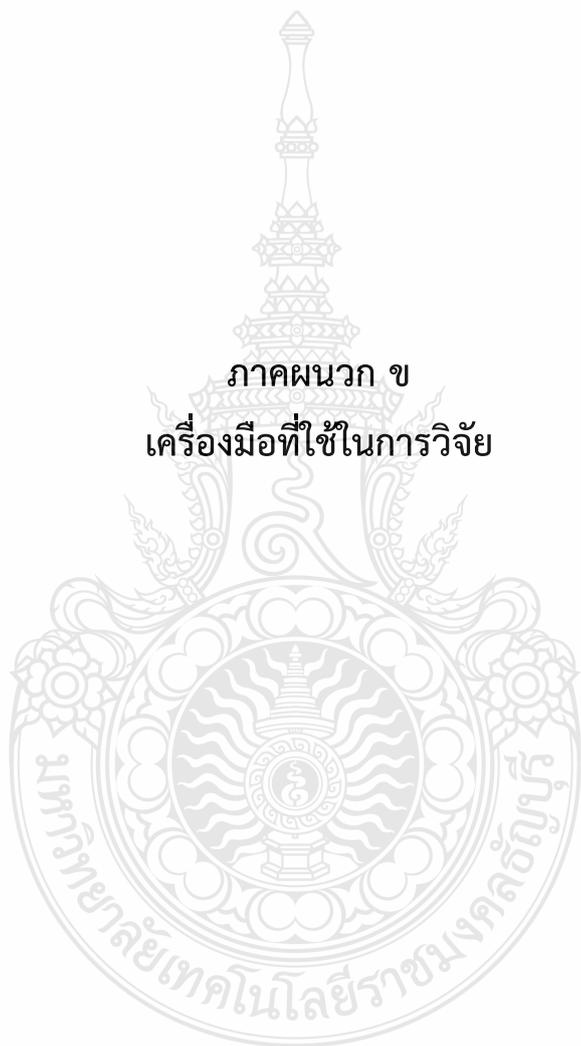
ที่ว่าการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต ๒

กลุ่มอำนวยการ

โทร. ๐๒ ๕๒๓ ๓๓๘๘

โทรสาร ๐๒ ๕๒๒ ๕๘๒๑

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย

เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

คำชี้แจง แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามสำหรับการวิจัยฉบับนี้กำหนดไว้ 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานะภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยมีข้อคำถาม จำนวน 3 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี 2) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน 3) การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ 4) สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา และ 5) การส่งต่อนักเรียน

แบบสอบถามฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษากับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาให้ท่านตอบแบบสอบถามให้ครบทุกข้อคำถามตามความจริง เพราะคำตอบของท่านมีคุณค่าต่อวิทยานิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามจะใช้สำหรับงานวิจัยเท่านั้น ซึ่งไม่มีผลกระทบต่อการทำงานและสถานภาพทางราชการของท่าน ผลการตอบแบบสอบถามของท่านผู้วิจัยจะถือเป็นความลับ

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

นายวีรวัฒน์ การุณวงศ์

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย (✓) หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อที่	ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบ
1	เพศ ☐ 1. ชาย ☐ 2. หญิง
2	ระดับการศึกษา ☐ 1. ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ☐ 2. ปริญญาโท ☐ 3. ปริญญาเอก
3	ประสบการณ์ในการทำงาน ☐ 1. น้อยกว่า 5 ปี ☐ 2. 5 - 10 ปี ☐ 3. 11 - 15 ปี ☐ 4. 16 ปี ขึ้นไป

ตอนที่ 2 ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้ 1) การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี 2) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน 3) การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ 4) สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และ 5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

ในการตอบคำถามโปรดทำเครื่องหมาย (✓) ตามที่ท่านได้พิจารณาในช่องขวามือ คือ ช่องระดับคะแนน ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง หรือความเป็นจริงมากที่สุดเกี่ยวกับภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี มีทั้งหมด 30 ข้อ

ความหมายของระดับคะแนน คือ

- 5 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
0	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา	✓				

แปลความหมาย : ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี						
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา					
2	ผู้บริหารสถานศึกษาเผยแพร่วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยีของโรงเรียนโดยประกาศอย่างชัดเจน					
3	ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นให้บุคลากรในสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาและสร้างวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี					
4	ผู้บริหารสถานศึกษานำการวิเคราะห์การใช้เทคโนโลยีในปัจจุบันของสถานศึกษา เพื่อประยุกต์ใช้กับสภาวะการณ์ปัจจุบัน					
5	ผู้บริหารสถานศึกษานำการกำหนดแผนงานในอนาคตของสถานศึกษาในด้านการใช้เทคโนโลยี					
6	ผู้บริหารสถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูลพื้นฐาน โดยใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา					
7	ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นและสนับสนุนบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน					
การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน						
8	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน					
9	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการนำระบบอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อการจัดการเรียนการสอน					
10	ผู้บริหารสถานศึกษาอำนวยความสะดวกให้ครูได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอน					
11	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วม					

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน (ต่อ)						
12	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้สื่อ Social Media ใช้ในการจัดการเรียนการสอนและเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียน					
13	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดอบรมให้ความรู้ทางเทคโนโลยี กับครูในการนำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอน					
14	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างให้กับครู ในการเรียนรู้ทักษะทางเทคโนโลยี					
การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ						
15	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการอำนวยความสะดวก และเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน					
16	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในชีวิตประจำวันให้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ					
17	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ					
18	ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป					
19	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบในการบริหารสถานศึกษา					
20	ผู้บริหารสถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการให้การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา					

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ						
21	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายลิขสิทธิ์ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ					
22	ผู้บริหารสถานศึกษาเชิญชวนให้ครูยอมรับและเคารพสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น โดยปฏิบัติตาม พ.ร.บ. คอมพิวเตอร์					
23	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครู และนักเรียน มีจริยธรรมที่ดีในการใช้เทคโนโลยี					
24	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและบังคับใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน					
25	ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการใช้งานอุปกรณ์เทคโนโลยี และระบบอินเทอร์เน็ตของโรงเรียน					
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล						
26	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน อบรมการใช้เทคโนโลยีในการวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน					
27	ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน					
28	ผู้บริหารสถานศึกษา วิเคราะห์และแปลผลข้อมูลการสอนของครูโดยใช้เทคโนโลยี					
29	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน					

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล (ต่อ)						
30	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน					

ตอนที่ 3 การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

คำชี้แจง แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา 5) การส่งต่อนักเรียน มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับ

ในการตอบคำถามโปรดทำเครื่องหมาย (✓) ตามที่ท่านได้พิจารณาในช่องขวามือ คือ ช่องระดับคะแนน ที่ตรงกับสภาพความเป็นจริง หรือความเป็นจริงมากที่สุดเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน มีทั้งหมด 30 ข้อ

ความหมายของระดับคะแนน คือ

- 5 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก
- 3 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
0	ผู้บริหารสถานศึกษามีการกระทำที่แสดงออกในการทำงานที่มีความท้าทาย	✓				

แปลความหมาย : ผู้บริหารสถานศึกษามีการกระทำที่แสดงออกในการทำงานที่มีความท้าทายอยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล						
1	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูประจำชั้นจัดเก็บข้อมูลที่สำคัญเกี่ยวกับนักเรียน ในทุกด้าน เช่น ความสามารถพิเศษ สุขภาพ ครอบครัว ฯลฯ					
2	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูประจำชั้นออกเยี่ยมบ้านนักเรียนในความรับผิดชอบ					
3	ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลมาสรุป เพื่อส่งเสริมพัฒนา นักเรียน					
4	ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นในกระบวนการจัดเก็บข้อมูลนักเรียน ให้จัดทำเป็นระบบสารสนเทศในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน					
5	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อรับทราบพฤติกรรมของนักเรียน และความก้าวหน้าทางการเรียน					
6	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล					
การคัดกรองนักเรียน						
7	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการคัดกรองนักเรียน					
8	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูและผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน					
9	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูคัดกรองนักเรียน และแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหา จากการใช้แบบประเมิน (SDQ)					
10	ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษา และช่วยเหลือนักเรียนตามการคัดกรอง					

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การคัดกรองนักเรียน (ต่อ)						
11	ผู้บริหารสถานศึกษาเน้นย้ำให้ครูเก็บรักษาข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองเป็นความลับ					
12	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดทำแบบสรุปลงและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล					
การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน						
13	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน					
14	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุน ส่งเสริม ให้ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน					
15	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมโฮมรูมเพื่อแก้ไขปัญหา และส่งเสริมนักเรียน					
16	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเพื่อช่วยลดยุทธศาสตร์นักเรียนในด้านกลุ่มเสี่ยง					
17	ผู้บริหารสถานศึกษาติดตามผลการให้คำปรึกษาและนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือ					
18	ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศ กำกับ ติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาปัญหา นักเรียน					
19	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อให้ นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ					
20	ผู้บริหารสถานศึกษามีการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครองในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหา นักเรียน					

ข้อ	การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ระดับการปฏิบัติ				
		มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา						
21	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา					
22	ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดหาแหล่งทุนการศึกษาช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ					
23	ผู้บริหารสถานศึกษากำกับติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง					
24	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดอบรมคุณธรรมจริยธรรมให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์					
25	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายครูติดตาม และรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง					
การส่งต่อนักเรียน						
26	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูแก้ไขปัญหาเบื้องต้นก่อน หากไม่สามารถแก้ไขได้ให้ดำเนินการส่งต่อนักเรียนให้กับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ					
27	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง					
28	ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร					
29	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียนและผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียนไปรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานเฉพาะทาง					
30	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูสรุปผลการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา					

ผู้วิจัย ขอขอบพระคุณท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามไว้ ณ โอกาสนี้

นายวีรวัฒน์ การณวงษ์

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ค

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

ผลการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ IOC
 ของแบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา
 กับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	ระดับการศึกษา ☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี ☐ ปริญญาตรี ☐ ปริญญาโท ☐ สูงกว่าปริญญาโท	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	ประสบการณ์ในการทำงาน ☐ น้อยกว่า 5 ปี ☐ 5 - 10 ปี ☐ 11 - 16 ☐ 16 ปีขึ้นไป	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยีของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ประกอบด้วยองค์ประกอบ 5 ด้าน ดังนี้

- 1) การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี
- 2) การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน
- 3) การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ
- 4) สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
- 5) การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี								
1	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผน ด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา	1	1	-1	1	1	0.60	ใช้ได้
2	ผู้บริหารสถานศึกษาเผยแพร่วิสัยทัศน์ ทางเทคโนโลยีของโรงเรียนโดยประกาศ อย่างชัดเจน	1	1	0	1	1	0.80	ใช้ได้
3	ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นให้บุคลากร ในสถานศึกษาร่วมกันพัฒนาและสร้าง วิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
4	ผู้บริหารสถานศึกษานำการวิเคราะห์การใช้ เทคโนโลยีในปัจจุบันของสถานศึกษา เพื่อ ประยุกต์ใช้กับสภาวะการณ์ปัจจุบัน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารสถานศึกษานำการกำหนดแผนงาน ในอนาคตของสถานศึกษาในด้านการใช้ เทคโนโลยี	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	ผู้บริหารสถานศึกษามีการรวบรวมข้อมูล พื้นฐาน โดยใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ สถานศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การมีวิสัยทัศน์ทางเทคโนโลยี (ต่อ)								
7	ผู้บริหารสถานศึกษากระตุ้นและ สนับสนุนบุคลากรในการใช้เทคโนโลยี เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอน								
8	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบาย ให้ครูนำเทคโนโลยีไปใช้ประกอบการจัด การเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการนำระบบ อินเทอร์เน็ตมาใช้ในการสืบค้นข้อมูลเพื่อ การจัดการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	ผู้บริหารสถานศึกษาอำนวยความสะดวก ให้ครูได้นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการ การเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
11	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนการใช้ เทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียน การสอนแบบมีส่วนร่วม	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้สื่อ Social Media ใช้ในการจัดการเรียนการ สอนและเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน เรียนรู้ระหว่างครูกับนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
13	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดอบรม ให้ความรู้ทางเทคโนโลยีกับครูในการ นำมาใช้พัฒนาการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นแบบอย่างให้กับ ครู ในการเรียนรู้ทักษะทางเทคโนโลยี	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การส่งเสริม สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการ								
15	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีในการอำนวยความสะดวกและเพิ่มขีดความสามารถในการทำงาน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
16	ผู้บริหารสถานศึกษามีความสามารถในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการชีวิตประจำวันให้เป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17	ผู้บริหารสถานศึกษาเป็นต้นแบบในการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18	ผู้บริหารสถานศึกษานำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารงานวิชาการ งานงบประมาณ งานบุคคล และงานบริหารทั่วไป	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลที่เป็นระบบในการบริหารสถานศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
20	ผู้บริหารสถานศึกษาประสานงานกับหน่วยงานภายนอกในการให้การสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในสถานศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ								
21	ผู้บริหารสถานศึกษากำหนดนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมาย ลิขสิทธิ์ การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา และความรับผิดชอบต่อสังคมในการใช้งานเทคโนโลยีสารสนเทศ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
สังคม กฎหมาย และจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (ต่อ)								
22	ผู้บริหารสถานศึกษาเชิญชวนให้ครู ยอมรับและเคารพสิทธิส่วนบุคคลของ ผู้อื่น โดยปฏิบัติตาม พ.ร.บ.คอมพิวเตอร์	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
23	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครู และนักเรียนมีจริยธรรมที่ดีในการใช้ เทคโนโลยี	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
24	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมและบังคับ ใช้มาตรการเกี่ยวกับความปลอดภัยการ คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล บนเครือข่าย อินเทอร์เน็ตของโรงเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
25	ผู้บริหารสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ชุมชน ได้มีส่วนร่วมในการใช้งานอุปกรณ์ เทคโนโลยี และระบบอินเทอร์เน็ตของ โรงเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล								
26	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริม สนับสนุน อบรมการใช้เทคโนโลยีในการวัดผล ประเมินผลการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
27	ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศการใช้ เทคโนโลยีในการเรียนการสอน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
28	ผู้บริหารสถานศึกษา วิเคราะห์และ แปลผลข้อมูลการสอนของครูโดยใช้ เทคโนโลยี	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
29	ผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำ เทคโนโลยีมาใช้ประเมินผลการเรียนรู้ ของนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี ของผู้บริหารสถานศึกษา	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการวัดและประเมินผล (ต่อ)								
30	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ของนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี

ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน ดังนี้

- 1) การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล
- 2) การคัดกรองนักเรียน
- 3) การส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน
- 4) การป้องกันและแก้ไขปัญหา
- 5) การส่งต่อนักเรียน

ข้อ	การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล								
1	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูประจำ ชั้นจัดเก็บข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับนักเรียน ในทุกด้าน เช่น ความสามารถพิเศษ สุขภาพ ครอบครัว ฯลฯ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
2	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครู ประจำชั้นออกเยี่ยมบ้านนักเรียน ในความรับผิดชอบ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
3	ผู้บริหารสถานศึกษานำข้อมูลมาสรุป เพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล (ต่อ)								
4	ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นในกระบวนการจัดเก็บข้อมูลนักเรียนให้จัดทำเป็นระบบสารสนเทศในการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
5	ผู้บริหารสถานศึกษาจัดประชุมผู้ปกครองนักเรียนเพื่อรับทราบพฤติกรรมของนักเรียน และความก้าวหน้าทางการเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
6	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูบันทึกและรายงานผลการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การคัดกรองนักเรียน								
7	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการคัดกรองนักเรียน	0	1	1	1	1	0.80	ใช้ได้
8	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูและผู้เกี่ยวข้องได้ร่วมกันกำหนดเกณฑ์ในการคัดกรองแบ่งกลุ่มนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
9	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูคัดกรองนักเรียนและแบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มปกติ กลุ่มเสี่ยง กลุ่มมีปัญหาจากการใช้แบบประเมิน (SDQ)	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
10	ผู้บริหารสถานศึกษาแต่งตั้งคณะกรรมการให้คำปรึกษาและช่วยเหลือนักเรียนตามการคัดกรอง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การคัดกรองนักเรียน (ต่อ)								
11	ผู้บริหารสถานศึกษาเน้นย้ำให้ครูเก็บรักษาข้อมูลที่ได้จากการคัดกรองเป็นความลับ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
12	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดทำแบบสรุปผลและรายงานผลการคัดกรองนักเรียนรายบุคคล	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน								
13	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
14	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูมีความพร้อมในการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมพัฒนานักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
15	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูจัดกิจกรรมโฮมรูม เพื่อแก้ไขปัญหาและส่งเสริมนักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
16	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมการสอนซ่อมเสริมเพื่อช่วยลดปัญหานักเรียนในด้านกลุ่มเสี่ยง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
17	ผู้บริหารสถานศึกษาติดตามผลการให้คำปรึกษาและนักเรียนที่ได้รับการช่วยเหลือ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
18	ผู้บริหารสถานศึกษามีการนิเทศ กำกับติดตามและประเมินผลการจัดกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาปัญหานักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
19	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมการจัดกิจกรรมกีฬา เพื่อให้นักเรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การส่งเสริมและพัฒนานักเรียน (ต่อ)								
20	ผู้บริหารสถานศึกษามีการประสานความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับผู้ปกครองในการส่งเสริมและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การป้องกันช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา								
21	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนการช่วยเหลือและแก้ไขปัญหา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
22	ผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดหาแหล่งทุนการศึกษา ช่วยเหลือนักเรียนที่มีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
23	ผู้บริหารสถานศึกษากำกับติดตามดูแลช่วยเหลือนักเรียน กลุ่มเสี่ยง/มีปัญหาอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
24	ผู้บริหารสถานศึกษาสนับสนุนให้ครูจัดอบรมคุณธรรม จริยธรรมให้นักเรียน มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
25	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายครูติดตามและรายงานผลการจัดกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่อง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
การส่งต่อนักเรียน								
26	ผู้บริหารสถานศึกษาส่งเสริมให้ครูแก้ไขปัญหาเบื้องต้นก่อน หากไม่สามารถแก้ไขได้ให้ดำเนินการส่งต่อนักเรียนให้กับหน่วยงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะ	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	การดำเนินงาน ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (ท่านที่)					ค่า IOC	สรุป
		1	2	3	4	5		
การส่งต่อนักเรียน (ต่อ)								
27	ผู้บริหารสถานศึกษามีการวางแผนวิเคราะห์และพิจารณาข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเพื่อส่งต่อให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
28	ผู้บริหารสถานศึกษามุ่งเน้นให้ครูบันทึกการส่งต่อนักเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
29	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูชี้แจงเหตุผลกับนักเรียนและผู้ปกครองในการส่งต่อนักเรียนไปรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานเฉพาะทาง	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้
30	ผู้บริหารสถานศึกษามอบหมายให้ครูสรุปผลการส่งต่อนักเรียนทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา	1	1	1	1	1	1.00	ใช้ได้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ - นามสกุล	นายวีรวัฒน์ การุณวงษ์
วัน เดือน ปีเกิด	วันที่ 4 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 36 หมู่ 11 ตำบลนิคมชัย อำเภอกระเปาะ จังหวัดลพบุรี
การศึกษา	ปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ.2559 - 2562	ครูผู้ช่วย โรงเรียนธัญญสิทธิศิลป์ สพป.ปทุมธานี เขต 2
พ.ศ.2562 - ปัจจุบัน	ครู คศ.1 โรงเรียนธัญญสิทธิศิลป์ สพป.ปทุมธานี เขต 2
โทรศัพท์	094-8467199
อีเมล	weerawat_g@mail.rmutt.ac.th

